မောင်မောင်ရဲရဲ့ဘေးထွက်ဇာတ်လမ်းများ ၁။

စောစောတယောက် မောင်မောင်ရဲ မရှိတော့ ရင်ထဲမှာ ဟာတာတာ နဲ့ အဖုတ် ထဲက ဆာတာတာ ဖြစ်နေ ခဲ့ရတယ်၊ စစချင်း တော့ အတော် အခံရခက်ပြီး ညညဆို တလူးလူး လွန့်လွန့်နဲ့ အိပ်လို့တောင် မပျော်ဘူး၊ နည်းနည်း ကြာတော့ မှ နေသားကျလာခဲ့ရတယ်၊

ဒါပေမဲ့ စားဘူးလို့ ကောင်းမှန်းသိသွား တော့လည်း၊ ယောက်ျားတွေက တဏှာမျက်စေနဲ့ကြည့်တာတွေရင် ကြက်သီးထပြီး အဖုတ်က အရည်စို့ချင် လာတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မြို့ လေးမှာ ကိုယ်က ဂုဏ်သရည် ရှိ တရားသူကြီးမ ဆိုတော့ မျက်နှာကြောတင်းတင်းနဲ့ ဟန်ဆောင်နေ ရတာပေါ့၊

ပျင်းစရာအသေးစိတ် တွေကိုဖယ်လိုက်ပြီး အကျင်းချုပ်လိုက်ရရင်တော့ ဒေါ်စောစော နဲ့ နီးနီးစပ်စပ် ယောက်ျား နှစ်ယောက်ရှိနေတယ်၊ အိမ်မှာအခုရှိနေတဲ့ ကောင်ကလေး ဖိုးသောင်း ပါထည့်တွက်လိုက်ရင် တော့ သုံးယောက်ပေါ့၊ ကောင်ကလေးက ဒေါ်စောစော အလုပ်က ဝန်ထမ်းတစ်ယောက် ရဲ့ သားလေး၊ သူက ဆယ်တန်း အောင်ပြီးတော့ ဒေသကောလိပ် တက်မှာဆိုတော့ သူတို့ရွာမှာက မီးလည်းမရှိ ၊ ကျောင်းကိုနေ့စဉ် အသွားအပြန် သူတို့ရွာကနေလုပ် ရမှာကလည်း စားရိတ်ကြီးပြီး လူပင်ပန်းတော့ စာကြည့်ဖို့ အချိန်မရမှာ လည်း ဆိုးလို့ ဒေါ်စောစော ကိုအကူအညီတောင်းတာ၊ အိမ်မှာလည်း ယောက်ျားလေး အဖေါ်ရ တာဘဲလေဆိုပြီး လက်ခံလိုက်တယ်၊

ပထမတော့ စိတ်သိတ်မလုံဘူး မောင်မောင်ရဲ နဲ့လည်းအရွယ်တူ လောက်ဆိုတော့ ကိုယ့် ကိုယ်ကို တမျိုးတမည် ဖြစ်မိသေး တယ်၊ ဒါပေမဲ့မောင်မောင်ရဲ နဲ့ကိစ္စ ကဘယ်သူ မှသိတာမဟုတ်တာ လား၊ ဒါပေမဲ့ကောင်လေးကမောင်မောင်ရဲလိုမဟုတ်ဘူး တောသားလေး လဲဖြစ် အန်တီစောကသူ့ မိဘတွေရဲ့ အထက်အရာရှိလည်း ဖြစ်တော့ ရိုရိုသေသေ လေးလေးစားစားဆက်ဆံတယ် ကြောက်လည်းကြောက်တယ်၊ တပါတ်တခါ သောက်ကြာနေ့ ညနေ ရွာပြန်ပြီး တနင်းဂနွေညမှပြန်လာလေ့ရှိတယ်၊

နောက်တယောက်က တော့ စောစော နဲ့ရွယ်တူ လောက်ရှိမယ့် ဒုရဲအုပ် ကိုမျိုးမြင့်၊ သူကစောစော တာဝန်ကျတဲ့မြို့ကဆားပုလင်း ဆိုတော့ အလုပ်သဘောအရ နေ့တိုင်းလိုလိုတွေ့နေရတယ်၊ သူကအိမ်ထောင်နဲ့ သူ့မိန်းမနဲ့ခလေးက ရန်ကုန်မှာကျန် ခဲ့တယ်၊ သုံးလတခါလောက်တော့ ရန်ကုန်ပြန်တယ် အခြေနေကောင်းရင် မိသားစုခေါ်မယ် ပြောတာဘဲ လောလောဆယ် တော့ ဒီမှာလူပျိုလုပ်နေ ပြီး အခွင့်သာတိုင်း စောစောကို မသိမသာ သွေးတိုး စမ်းလေ့ရှိတယ်၊ ရုပ်ရေ လေးနည်းနည်းရှိပြီး ကာယဗလလေးလဲတောင့်တော့ စောစောလဲ အခါတလေ စိတ် လှုပ်ရှားမိသား၊

အဲ နောက်တယောက်ကတော့ ဦးစီးဌာနတခုက ပရိုဂျက်အင်ဂျင်နီယာ၊ ဦးဇော်ဦး သူကစောစောထက် လေးငါးနှစ်လောက် ကြီးမယ်၊ သားတယောက်နဲ့ မုတ်ဆိုးဖို၊ သူ့မိန်းမက ကင်ဆာနဲ့ ကွယ်လွန်သွားတာလေးငါးနှစ်ရှိပြီဆိုလား၊ သူ့ ပရောဂျက်က အက်စိဒန့် တခုကြောင့် တရားရုံးမှာ သက်သေ လာရင်းက ရင်းနီးသွားကြပြီး မြို့ရောက် တိုင်း စောစောကို လာလာရစ် နေတတ်သည်၊ ရုပ်ရည် ခန့်ခန့်ညားညား နဲ့ ပညာတတ် များများစားစား မရှိတဲ့ မြို့ လေး ဆိုတော့ စောစောလည်း လက်ခံပြီး ဟိုလိုလို ဒီလိုလိုနဲ့ မလျှော့မတင်းလေး ဆက်ဆံနေ လိုက်တယ်၊

စိတ်ထဲကလည်း ကောင်းမှန်းသိသွားတဲ့ အရာတခုကို ဒီဘဝမှာ တရားဝင် ပုံမှန် ခံစားလို့ရ အောင် လင်ယူ မယ်ဆိုရင် ဦးဇော်ဦး လိုလူမျိုး က စောစောနဲ့ အထိုက်တန် ဆုံးဘဲလေ၊ သူက မုတ်ဆိုး ဖို ကိုယ်ကလည်း အပျိုလေး အရွယ်မှ မဟုတ်တော့တာ၊ ဒါပေမဲ့ဦးဇော်ဦးက လူကြီးလူကောင်းဆိုတော့ အရမ်းမလုံးဘူး တဖြေးဖြေး နဲ့ ရစ်တယ်၊ တခါတလေကျတော့လည်း သူ့ ကိုရေလာမြှောင်းပေး လုပ်ရတာ ပျင်းစရာကြီး၊ မျိုးမြင့် ကတော့ လက်ရဲတယ် နောက်သလို ပြောင်သလိုနဲ့ ဟိုထိဒီတို့နဲ့၊ စောစောက တရားသူကြီး ပီပီ မျက် နှာ ကြောတင်း လို့သာ တော်တော့တယ်၊

ဒီလိုနဲ့ စောစော တာဝန်ကျတဲ့ မြို့က နှစ်စဉ် လုပ်နေကြ ဘုရားပွဲ မှာဇာတ် ပွဲတွေ လာတော့ မေမေ ကြိုက် တဲ့ မြို့တော် သိန်းအောင် တို့အငြိမ့် သွင်းတော့ မျိုးမြင့်က နေရာကောင်းကဖျာ နှစ်ချပ် စာယူလာပေး လို့သွား ကြည့် ကြတာပေါ့၊ ထုံးစံအတိုင်း စောင်တွေ ခေါင်းအုံးတွေ စားစရာတွေ အပြည့်နဲ့ မေမေရယ် မခိုင် ကျမ ရယ် ၊နေရာ က ဖျာနှစ်ချပ်ဆို တော့ ကိုမျိုးမြင့် ကိုတောင် အတူလာကြည့် ဖို့ဖိတ်လိုက် သေးတယ်၊ တကယ်တန်းကျ တော့ ဖျာလေးတွေက လဲသေးပ့ါ တချပ်ကိုနှစ်ယောက် မနဲ ကျပ်သပ် ထိုင်ရတယ်၊ ကျမတို့လေးယောက် ရင်ဘောင် တန်းပြီးဘဲ ထိုင်လို့ရတယ်၊ မခိုင်က အစွန်ဆုံးမှာ ပြီးမှ မေမေ၊ ကျမ ရယ် ကိုမျိုးမြင့်ပေါ့၊

ဒီလောက်ဆို ရှင်တို့ ရိပ် မိနေလောက် ပြီပေါ့ စထိုင်ကတည်းက သူပေါင်နဲ့ ကျမပေါင် ထိနေတာ ဘယ်လိုမှ ရှောင်လို့ မရဘူးပေါ့ ပွဲစပြီး တဟားဟား ရီမော ရင်းနဲ့ နေသားကျ သွားလိုက် တာ ကျမပေါင်ပေါ် သူ့လက်ဖဝါး ရောက်လာမှ ရင်ထဲ မှာထိန်း ကနဲ ဖြစ်သွားတယ်၊

သူ့မျက်နှာကြည့်လိုက် တော့လည်းဇာတ်ပွဲ ထဲမှာ အာရုံ နစ်မျောနေသလို၊ ကျမကိုယ်ပေါ်မှာ ကလဲ ရာသီဥတု နည်းနည်းအေး လို့စောင်းပါးလေး လွှမ်းထား တာဆိုတော့ သူ့လက်က စောင်အောက်က လျှိုဝင် တာဆိုတော့ ဘယ်သူမှ မတွေ့ နိုင်ဘူးလေ၊ ကျမလည်း နဂိုလ်ထဲက မှုန့်နေတာ ဆိုတော့ မသိချင် ယောင်ဆောင်နေလိုက်တယ်၊ အကောင်ကလဲ လျင်သလား မမေးနဲ့ ကျမငြိမ်နေ တာတွေ့တာနဲ့ ကျမရဲ့ ပေါင် အတွင်းသား ထိသူ့လက်ဝါးကြီးနဲ့ ကင်းခြေမှုား လိုပွတ်သပ် ပေးလာတယ်၊

ကျမက သူသိပ် အရဲထ လာမှဆိုး လို့သူ့လက်ကို ကျမလက်နဲ့ ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဆွဲဖယ်ဖို့ ကြိုးစား လိုက်တယ်၊ ဘသားချောက ကျမရဲ့ လက်ဖဝါးကို ပြန်ပြီးသူ့ လက်ချောင်းထိတ် ကလေးနဲ့ထိုးပြီး ပွတ်သပ် ပေးလိုက် လို့ကျမ မှာရင်ထဲကတုံပြီး ကျမရဲ့ အဖုတ် တွင်းမှာလည်းယားတားတား ဖြစ်သွားရပါတယ်၊ ကျမလည်းရုတ်တရက် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ တာနဲ့ တင်ပလင် ခွေထိုင်ရာကနေ ဒူးနှစ်ချောင်းထောင်လိုက်ပြီးဒူးနှစ်လုံးကို လက်ပိုက်ဖက်ထားလိုက်ပါတယ်၊ သူလည်းသူ့ လက်ကို အမြန်ရုတ် သွားတော့ ရင်ထဲမှာတောင်ဟာကနဲ ဖြစ်သွားရတယ် သူများလန့်သွားပြီလားပေ့ါ၊ အမလေး ဝေးသေးတယ် ကျမပေါင်တွင်းသားကို သူ့လက်ဖဝါးကြမ်းကြီး ထိတော့မှကျမ မှာအသက်ရှုတောင် မှားသွားရတယ်၊

လယ်လိုက်တဲ့လူဘဲရှင်၊ ကျမဒူးထောင်လိုက်လို့လွတ်သွားတဲ့ ထမိန်အောက်စ ကနေလက် ကဝင်လာတာ၊ မြွေလိုအပေါက်ရှာတတ်တဲ့ လူမျိုးဘဲထင်တယ်၊ ကျမလည်းအခုမှသတိရတာက ကျမ အတွင်း ခံဘောင်းဘီ ဝတ်မလာဘူး ဒူးလောက်ရှည်တဲ့ အတွင်းခံ စကပ်ကို ဝတ်လာတာဆိုတော့ သူ့လက်ကြီးက ကျမရဲ့ အတွင်းသား တွေကို အသားချင်းတိုက်ရိုက် ထိနေတာပေ့ါ ကျမလည်း ရုတ်တရက် လန့်သွားပြီး ဒူးကိုပြန်ချ လိုက်ပေမဲ့ လည်းသူ့ဒူးကြီးနဲ့ ထိုးခံထားလို့ သူ့လက်ကိုဖိ လို့မရဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒီ အချိန်မှာ ဘဲလူပျက် တွေရဲပျက် လုံးကြောင့် တဇာတ်ရုံလုံး ပွဲကျပြီး တဟားဟား ရယ်ကြသလို မျိုးမြင့်ကလည်း လိုက်ရယ်ရင်း ကျမနား တိုးကပ်ပြီး လက်ကိုဘယ်လို ဆန့်ထုတ်လိုက်တယ် မသိ ကျမရဲ့ အရည်စို့ နေတဲ့ အဖုတ်ပေါ် တန်း ရောက်လာပါတယ်၊

"အို့"

ကျမပါးစပ် ကတောင်အသံ ထွက်သွားရပါတယ်၊ ကျမ ရဲဦးနောက်က တခုခုလုပ် ဖို့ပြောနေ ပေမဲ့လည်း ကျမရဲ့ သွေးသားတွေက ငြင်းဆန်နေပါတယ်၊ သူ့ရဲ့လက်ဖဝါးကြီးက ကျမရဲ့ အဖုတ်ပေါ်အုပ် ကိုင်ပြီးတချက် ဖြစ်ညှစ်လိုက် ပြီးမှရွရွ လေးပွတ်ပေး နေပါတယ်၊ နောက်တော့သူ့ရဲ့ လက်ချောင်းထိတ် ကြီးနဲ့ အရည်တွေ ရွှဲပြီးဖေါင်း ကြွနေတဲ့ ကျမရဲ့ အဖုတ် နှုတ်ခမ်းသားတွေကို ပွတ်သပ်နေ ပါတယ်၊ ကျမ တကိုယ်လုံးလည်း ပူနွေး နေပြီးဒူးနှစ်ဖက် ကိုဘဲတင်းတင်းဖက်ထား မိပါတော့တယ်၊ မကြာပါဘူး သူ့ရဲ့ လက်ချောင်းကြီးက ကျမရဲ့ အဖုတ် နှုတ်ခမ်းသားကို ထိုးခွဲပြီး ကျမရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲ ဝင်ရောက်လာ ပါတော့တယ်၊ အမလေး ကျမ မျက်နှာဘယ် လိုထားရ မှန်းတောင် မသိတော့ ပါဘူး ဒီလောက်လူတွေ အများကြီးကြား ထဲမှာ လက်နဲ့အလိုးခံနေရတာ၊

မျိုးမြင့်ကလည်း သူ့လက်ချောင်းကြီးကို ဝင်နိုင်သလောက် ဝင်အောင် ထိုးပြီး အဝင်အထွက် လုပ်နေပါတယ်၊ ကျမမှာ အရသာကလည်းရှိ မျက်လုံးလေးမှေးပြီး အံကြိတ်ပြီးခံလိုက် လူပျက်ပျက်လို့ သူများရီရင်လိုက် ရီလိုက်နဲ့ တမျိုးကြီးပါဘဲရှင်၊ ကျမမှာ မောင်မောင်ရဲ နဲ့ပြီးကတဲက ပြတ်နေလို့လား မသိဘူး ကောင်းလိုက်တာ၊ ဒါပေမဲ့ အားမရဘူး လေဒင်ပြည့်ကျပ်ပြည့် မှမဟုတ်တာ၊ တချက်မှာအားမလိုအားမရဖြစ်ပြီး သူ့ပေါင်ပေါ်ကို ကျမဘယ်လက် ဖဝါးနဲ့သွားညှစ်လိုက်မိတယ်၊ လျှင်လိုက်တဲ့ မျိုးမြင့်တော် သူ့ရဲ့အားနေတဲ့ လက်တဖက်နဲ့ ကျမရဲ့လက် ကောက်ဝတ်ကိုဆွဲပြီး သူ့ရဲ့စောင်အောက်ကို ဆွဲသွင်းလိုက်တော့ ဘယ်အချိန်ထဲ ကဖြေထားလဲ မသိတဲ့ လုံချည်ကွင်း အောက်က ထောင်မတ် နေတဲ့ လိန်တန်ကြီးကို သွားဆုပ်မိ တော့တာပေ့ါ၊ သူကသူ့ရဲ့ လက်နဲ့ကျမရဲ့ လက်ကိုအုပ်ကိုင်ပြီး ဂွင်းတိုက်ခိုင်းတော့ ကျမလဲမနေနိုင် တော့ပါဘူး ပူနွေးမာတောင်နေတဲ့ သူ့ရဲ့လိန်တန် ကြီးကိုဆုပ်ကိုင်ပြီး ဂွင်းထုပေးနေမိပါတော့တယ်၊ ကျမရဲ့စောက်ခေါင်း ထဲကယားတာက အရမ်း ဖြစ်လာပြီး သူ့လက်ချောင်းကို မြန်မြန် အသွင်းအထုတ် လုပ်စေချင်လေ ကျမရဲ့လက်ကလည်း သူ့ရဲ့လိန်တန်ကြီး ကိုတအားညှစ်ပြီး မြန်မြန် ဆောင့်မိလေပါ ဘဲရှင်၊

မကြာပါဘူးကျမ တကိုယ်လုံးလဲအကြောတွေအခြင်တွေ တောင့်တင်း ပြီးပြီးသွားသလို သူ့ရဲ့လိန်တန်ကြီး ကလည်း တဆတ်ဆတ် တုံခါပြီး လရည်တွေ တပြွတ်ပြွတ် ထွက်လာ ပြီး ကျမရဲ့ လက်တွေပါ စိုကုန်လို့ သူ့လုံချည် နဲ့ဘဲလက်ကို သုတ်လိုက်ပြီး ကျမလက် ကိုပြန်ရုတ်လိုက်ပါတယ်၊ သူလည်းအဲဒီတော့ မှကျမ အဖုတ်ထဲကသူ့ ရဲ့လက်ကို ပြန်ရုတ် သွားပါတော့တယ်၊ နောက်တော့ကျမ တို့နှစ်ယောက် ဘာမှမဖြစ် သလိုဘဲ ဇာတ်ပွဲဆက် ကြည့်လိုက် တာ နှစ်ပါးသွားခမ်း ပြီးတဲ့အထိပေ့ါ၊

နစ်ပါးသွားပြီး တော့နောက်ပိုင်းဇာတ် ကိုတော့ အမေတို့လည်း မကြည့်နိုင် ကြတော့ကာ နဂိုလ် ကစီစဉ် ထားတဲ့ အတိုင်း မျိုးမြင့် မိတ်ဆွေအိမ် ကိုအိပ်ဖို့ သွားကြတယ်၊ အဲဒီ အိမ်ရှင်တွေက တဖက်ကမ်း ကျွန်းပေါ်က သူတို့ရဲ့ လယ်ကိုစောင့်ရင်းသွား အိပ်ကြတာ ဆိုတော့ ဘယ်သူမှ မရှိကြဘူး၊

အိမ်ကတော့ နယ်အိမ်ကလေး ထုံးစံအတိုင်း သစ်သားကြမ်း ခင်း၊အိမ်ရှေ့ခမ်း အတွင်းခန်း နဲ့ မီးဖို ဒါဘဲရှိတယ် နောက်ဖေး အဖီချထား တဲ့နွားတင်း ကုတ်ရှိတယ်၊ အိမ်သာက အိမ်နောက်ဖက် ပေ၁၀၀ လောက်မှာ ရှိတယ်၊ အတွင်းခန်းမှာ ကုတင် မရှိဘူး ဖျာနဲ့ ခေါင်းအုန်းဘဲရှိတယ်၊ ကျမတို့ မိန်းမသား သုံးယောက် အတွင်းခန်းမှာ နေရာချ ပေးပြီး မျိုးမြင့်က အိမ်ရှေ့ခန်း မှာနေရာယူ တယ်လေ၊ ကျမတို့ အကုန်လုံး အပေါ့အပါး တွေသွား ကြပြီးတော့ အိပ်ဖို့ပြင် ကြတုန်း မျိုးမြင့်က မမစော ခနဆိုပြီးလှမ်းခေါ် လို့ကျမသွားတော့ မျိုးမြင့်ကလေသံ တိုးတိုးနဲ့

"မမစော အန်တီတို့ အိပ်ပျော်သွား ရင် ခဏလောက် နောက်ဖေးဘက် ထွက်လာ ပါအုန်း ကျနော် ပြောစရာ လေးရှိလို့"

"ဟင့်အင်းဟင့်အင်း ပြောစရာရှိရင် မနက်ကျမှ ပြောတော့ ကိုယ်တအားအိပ် ချင်နေပြီ ကွာ"

"ခနလေးပါ မမစော ရယ် မမစောမလာရင် ကျနော် အခန်းထဲဝင်လာခဲ့မှာ နော်" ဆိုလို့

"မလာနဲ့မလာနဲ့ ကိုယ်အခြေအနေ ကြည့်ပြီး ထွက်လာခဲ့မယ်" ဆိုမှ ကိုယ်တော်ချော ကထွက်သွားလေရဲ့၊

xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx

ကျနော်က မြို့ငယ်လေးတခု ကဆားပုလင်းလေ သိတယ်မဟုတ်လား ဒီမြို့မှာ အပ်ကျ တာကအစ သိတယ်လေ။ စခန်းမှူးကလည်း ကိုယ့်ကိုယုံလို့ အကုန်လွှဲထားတာ ကိုယ်ကဘဲ အကြံအဖန် ရှာပေးတာ မဟုတ်လား၊ ဒါတွေထား လိုက်ပါတော့ မိန်းမ တွေလည်း ဝါးရသလား မမေးနဲ့ ၊ ရန်ကုန်မှာ ကျန်ခဲ့တဲ့ မိန်းမတောင် ခေါ်မလာချင် လို့နေ့ရွှေ ညရွှေ လုပ်နေတာ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ဝါးရတဲ့ ကောင်မတွေ က တောသူတွေ များတယ်၊ ခိုးလှေ ထွက်သွားတဲ့ လှေသား တို့ လှေပိုင်ရှင် တို့ရဲ့ မိန်းမတွေ၊ တခါတလေ လဲတောသူ အပျိုပေါက်လေး တွေ၊ များသောအား ဖြင့်ကတော့ နေဒဏ်လေဒဏ် ခံထားရ လို့အသားညိုညို ကြမ်းကြမ်း တွေများတယ်၊ အားလုံးတော့ မဆိုလို ပါဘူး၊

ထားပါတော့ တရားသူကြီးမ အပျိုကြီး ဒေါ်စောစော ကတော့ ဘာမှနိူင်းလို့ မရဘူး လေ မြို့သူ ပညာတတ် ဂုဏ်သရည် ရှိအမျိုးသမီး ကြီးလဲဖြစ် အသားအရေက လည်းဖြူဝင်းနေ ပြီးတောင့်လိုက် တဲ့ဖင်ကြီးကလည်း သူလမ်းလျှောက်သွား တာအနောက်က မြင်ရလို့ကတော့ တံတွေးမျိုချ မိတဲ့ယောက်ကျား သား တယောက်မှ ရှိမှာမဟုတ်ဘူးထင်တယ်၊ ဒီညတော့ ကိုယ့်ကံတောင် ကိုယ်အံ့သြမိတယ်၊ ဘယ်ကဘယ်လို ရဲစိတ်ဝင် သွားပြီး လက်ဆော့မိ လိုက်တယ်မသိ တရားသူကြီးမရဲ့ အဖုတ်ထဲ ကိုယ်လက်ဝင်သွားတော့ အိပ်မက် လားတောင်ထင်မိတယ်၊ နောက်ဒေါ်စောစောက ကျနော့်ရဲ့ ကျနော့် လီန်တန်ကြီး ကိုဆုပ်ကိုင်ပြီး ဂွင်းထုပေး ကတဲက ဒီတရားသူကြီးမ ကိုစားလို့ရပြီ ဆိုတာ သိလိုက်ပြီ၊

ဒါပေမဲ့ ပန်းပဲသမားတွေ ရဲ့အဆိုလို သံကိုပူတုန်း ထုထားမှ နောက်သွေး အေးသွားလို့ စိတ်ပြောင်းသွား ရင်ငတ်နေ အုန်းမယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီညဘဲ အပြတ်လိုး ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက် တယ်၊ သူတို့မိန်းမသား သုံးယောက်လုံး အခန်းထဲ ဝင်သွား ပြီးလေးငါးဆယ် မိနစ်လောက် မှာကျနော်က နောက်ဖေးပေါက် နားမှာရပ်စောင့်နေလိုက်တယ်၊ အိမ်နောက်ဖက် ကနွားတင်းကုတ်လိုအဖီ လေးကကြမ်းခင်း မရှိဘူးမြေသားမာမာဘဲ၊ သစ်သားကွတ်ပျစ် ကလေး တလုံးတော့ရှိတယ်၊အဲဒီမှာ ဖျာနဲ့ခေါင်းအုန်း ရယ်စောင်ပါးပါး လေးတထည် ရယ်အသင့်ပြင်ထားပြီးပြီ၊ ခေါင်းရင်းနံရံ ကတခါးမရှိတဲ့ ပြတင်းပေါက်က လရောင်ဝင်နေတာ လပြည့်ည ဆိုတော့ ကွတ်ပျစ် ကိုဆလိုက်မီးထိုးထား သလိုဘဲ၊ အိမ်ပေါ်မှာက ကြမ်းခင်းကတဆက် တည်းဆိုတော့ တယောက်ယောက် လမ်းလျှောက် သွားရင် တောင် အိပ်နေတဲ့သူတွေ နိူးသွားနိူင်တယ်၊ ဒါကြောင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကြမ်းလို့ရအောင် ဒီနေရာကို ကျနော်ရွေးထားတာလေ အကြံမပိုင်ဘူးလား၊

အမလေး စောင့်လိုက်ရတာနာရီဝက် လောက်ရှိသွားပြီ တရားသူကြီး မမ မပေါ်လာသေးဘူး၊ အဲဒါနဲ့ကျနော် နောက်ဖေး ပေါက်က နေ ကပြင်ပေါ်လှမ်းတက်လိုက်တော့ အိမ်ကြမ်းခင်း သိမ့်ကနဲ လှုပ်သွားတာ ခံစားလိုက်ရ တော့တယောက် ယောက်တော့ လာနေပြီ ဆိုတာသိ တာနဲ့ အောက်ပြန် ဆင်းပြီး အပေါက်ဘေး ကအရိပ်အောက် မှာပုန်းပြီး စောင့်နေလိုက်တယ်၊ မကြာပါဘူး အိမ်နောက် ဖေးပေါက်က ခေါင်းငုံ့ပြီး ထွက်လာတဲ့ တရားသူကြီး မမကို နောက်က သိမ်းဖက်လိုက် ပြီး လန့်အောင်လိုက် မှာစိုးလို့ ပါးစပ်ကို ပါလက်ဝါး နဲ့လိုရမယ်ရ ပိတ်လိုက်တယ်၊

"မမစော ကျနော်ပါ" ဆိုတော့မှ ခေါင်းငြိမ့်ပြ လို့လက်လွတ် လိုက်ပြီး ကုတ်ပျစ်လေး ရှိရာဆွဲခေါ် လာခဲ့တယ်၊

"ကိုမျိုးမြင့် ပြောစရာ ရှိတယ်ဆို"

"ဟုတ်တယ်" ဆိုပြီး ကျနော်က ဘာမပြောညာ မပြောနဲ့ တရားသူကြီးမကို ဆွဲဖက်ပြီး သူမရဲ့ နှုတ်ခမ်းထူထူ ကိုငုံစုတ်လိုက်တယ်၊

ပထမတော့ ရုန်းဖို့ကြိုးစား သေးတယ်ဒါပေမဲ့ ကျနော်ရဲ့လက်တဖက်က သူ့ရဲ့ ခါးကျင်ကျင် လေးကိုတင်းတင်း ဖက်ထားပြီး လက်တဖက်က သူမရဲ့ တပတ်လျို ဆံထုံးအောက်က လည်ဂုတ်လေးကိုကိုင်ပြီး ဖိထားလို့ ရုန်းလို့မရ တာရယ် နဲ့ နောက်တော့လည်း သူမရဲ့ နှုတ်ခမ်း လွှာတွေက တုန့်ပြန်လာခဲ့ပါတယ်၊ အလစ်မှာဘဲ ကျနော့်ရဲ့ ခြေမ နဲ့ ခြေညိုး နှစ်ချောင်း ညှပ်ပြီး သူမရဲ့ ထမိန်ကို ဆွဲချွတ်ချလိုက်တော့ တရားသူကြီး မမချော အင့်ကနဲ ဖြစ်သွားပြီး ကုန်းကောက်ဖို့ ကြိုးစားပေမဲ့ ကျနော် ကတင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဖက်ထားလို့ သူမချော ခြေရင်းမှာ အကွင်းလိုက်ပုံ သွားတဲ့ ထမိန်ကို ပြန်ကောက်ဖို့ မလွယ်ဘူး ဖြစ်နေရတာပေါ့၊

ဒါပေမဲ့ တရားသူကြီးမ ကအောက်မှာ အတွင်းခံ စကဒ်အဖြူ ပါးပါးပျော့ပျော့လေး ကဒူးမရောက်တရောက် အရှည်နဲ့ကျန် နေသေးတယ်၊ အဲဒါတော့ ကျနော်လည်းဘယ်လို ချွတ်ရမလဲ မသိတာနဲ့ ညာဘက်လက်က တရားသူကြီးမရဲ့ခါးကျင်ကျင်လေးကိုတင်းတင်း ကြပ်ကြပ် ဖက်ထားပြီး ဘယ်ဘက်လက်ဖဝါးနဲ့ စကဒ်အောက်ကဘဲ တရားသူကြီး မရဲ့ ပေါင်နှစ်လုံး ကြားကို လက်ထိုးထည့် ပြီးပေါင်အတွင်း သားတွေကိုပွတ်သပ်ပြီး ပေါင်ခွဆုံကြား အထိပွတ် ပေးလိုက်တာ အရည်တွေ စွတ်စိုနေတဲ့ တရားသူကြီး မမရဲ့ အဖုတ်ကို သွားအုပ်ကိုင်မိသားဖြစ် သွားတယ်၊ တရားသူကြီးမ ချော ဆတ်ကနဲ တွန့်သွားပြီးတော့ ကျနော့်လက်နဲ့ ဝေးအောင် ဖင်ကိုနောက်ကော့လိုက် တော့သူမနောက်က ကွတ်ပျစ် စောင်းနဲ့တိုက်မိ သွားပြီး အခြေယိုင်သွားလို့ ကျနော်က အသာလေးဖိတွန်း လိုက်တာနဲ့ ကွတ်ပျစ်ပေါ်ကို ထိုင်ရက်သား ကျသွားတယ်၊ ကျနော် တရားသူကြီးမမ ရဲ့ကိုယ် အပေါ်ပိုင်းကို ဆက်တွန်းထားလို့ တရားသူကြီးမမ ချော ကွတ်ပျစ်ပေါ်ပက်လက်လန် မကျအောင် သူမရဲ့လက် တွေနဲ့ကွတ်ပျစ်ပေါ်ကို နောက်ပြန် ထောက်ထား လိုက်ရတယ်၊

အဲဒီပုံစံက ကျနော့်အကြိုက်ဘဲလေ ကျနော့်ညာဘက် လက်က တရားသူကြီးမမ ရဲ့ဘယ်ဖက် ဂျိုင်းအောက်က လျှိုပြီးကျောပြင်ကို တင်းတင်းလေး သိမ်းဖက်ပြီး တရားသူကြီးမမရဲ့ ညာဖက် ဂျိုင်းအောက်က ထွက်လာတဲ့ကျနော့်ရဲ့လက်ဖျားတွေနဲ့ တရားသူကြီးမမ ရဲ့ညာဖက်နို့အုံကိုမှီ သလောက်ဖိနယ်ပေး ရင်းနှုတ်ခမ်း ကိုလည်း အဆက်မပြတ်စုတ်ပေး နေလိုက်တယ်၊ ဟန်ချက်ပျက် ပြီးအပေါ်ပိုင်း ကိုအလုပ်တွေ ရှုတ်ပေး ထားလို့ တရားသူကြီးမ ဘာမှန်းမသိသေး ချိန်မှာ အားနေတဲ့ ကျနော့်ရဲ့ ဘယ်ဘက် လက်နဲ့ တရားသူကြီးမရဲ့ ညာပေါင် ကိုမလိုက်ပြီး ကွတ်ပျစ်ပေါ် ခြေဖဝါးကျအောင် တင်ပေးလိုက်တော့ တရားသူကြီးမရဲ့ စကဒ်က ပေါင်ရင်းကိုကျ သွားပြီး အဖုတ်က ဘွားကနဲ ပေါ်လာတာနဲ့ ကျနော့်ရဲ့ လက်ချောင်းတွေနဲ့ အရင်ထိုးသွင်း ဆော့ကစားလိုက် တယ်

တရားသူကြီးမ ရဲ့အဖုတ်က ရွှဲစိုနေပြီး ချောမွတ်နေတာ မို့လို့ ကျနော့်ရဲ့ လုံချည်ကို ကွင်းလုံးချွတ်ချ လိုက်ပြီး ပေါက်ကွဲလုမတတ် တင်းမာဖူးထ နေတဲ့ ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကို ပွင့်အာနေတဲ့ တရားသူကြီးမ ရဲ့ အဖုတ်ဝမှာတေ့ပြီးဖိသွင်း ချလိုက်ပါတော့တယ်၊ စောက်ရည်တွေနဲ့ ပြည့်နေလို့ ကျနော့်ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီး တချောင်းလုံး အဆုံးထိဘဲ စေးစေးလေးနဲ့ ဝင်သွားလေရဲ့၊ တရားသူကြီးမရဲ့ စောက်ခေါင်းအတွင်းသား တွေကနွေးထွေးပြီး နူးညံ့ပြီး ကျနော့်လိန်တန်ပေါ် မှာအိအိလေး ဖျစ်ထားသလို ခံစားရတာ ကောင်းလိုက်တာ စိမ့်နေတာဘဲ၊ ခလေးမမွေးဘူး လို့တရားသူကြီးမရဲ့ စောက်ခေါင်းက စေးကျပ်နေပေ မဲ့ အပျိုစင် မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ကျနော့် အတွေ့ အကြုံအရ သိလိုက်တယ်၊

အရေးမကြီးပါဘူး၊ လိုးလို့ကောင်းလိုက်တဲ့အဖုတ် ကြီးဆိုပြီး ဆောင့်ကောင်းကောင်း နဲ့ဆောင့်လိုက်တာ၊ အရှိန်လွန်ပြီး တရားသူကြီးမကိုဖိတွန်း လိုက်သလို ဖြစ်သွားလို့ တရားသူကြီးမ ကွတ်ပျစ်ပေါ်ပက်လက်လန်ကျသွားတယ်၊ ပထမတုန်းက တရားသူကြီး မရဲ့ခြေတဖက်က ကွတ်ပျစ် ပေါ်မှာ တဖက်ကမြေကြီးပေါ်မှာ အခုကျတော့ ခြေထောက် နှစ်ချောင်းလုံး ကွတ်ပျစ်ပေါ်ရောက်သွား တာပေါ့၊ ကျနော်ကမြေကြီးပေါ်မှာ၊ မတ်တတ်ရပ် ပြီးဆောင့်နေတာလေ၊ တရားသူကြီးမ ကွတ်ပျစ်ပေါ် ပက်လက် ကလေးနဲ့ ဒူးထောင်ပေါင် ကားဖြစ်နေမှ တော့မထူးပါဘူး ဆိုပြီး ကျနော် လိုးနေတာ ခနရပ် လိုက်တယ် ဒါပေမဲ့ ကျနော့်ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီးကို ဆွဲမထုတ် သေးဘဲစိမ် ထားရက်က တရားသူကြီးမ ရဲ့ ပေါင်တန် ထွားထွားကြီး နှစ်လုံးကို ကျနော့်ရဲ့ ပုခုံး တဖက်တချက်ပေါ်တင်လိုက် တယ် ၊

အဲဒီတော့ တရားသူကြီးမ ရဲ့ ဖင်ကြီးကြွ လာပြီးကွတ်ပျစ် စောင်းရောက်လာတယ်၊ အဲဒီတော့မှ ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန် ကြီးကို တရားသူကြီးမရဲ့ အဖုတ်ဝ မှာဒစ် ပေါ်တဲ့အထိ ဆွဲထုတ်လိုက် ပြီး တအား ပြန်ဆောင့်လိုး ထည့်လိုက်ရာ

" ဖွတ် ပြွတ် ရှလွတ် ဖတ်"

" အိုး အား ကျွတ်ကျွတ် အီး"

တရားသူကြီးမခမျာ ငြီးရှာတယ်၊ နာလို့လား ကောင်းလို့လားတော့မသိဘူး၊ ကျနော့်လိန်တန်ကလဲမာကြော တရားသူကြီးမ ရဲ့စောက်ခေါင်း အတွင်းသားတွေကလည်း နူးညံ့လို့ ဆောင့်ကောင်းကောင်းနဲ့ ဆောင့်လိုက်တာ သိပ်မကြာပါဘူး တရားသူကြီးမ တကိုယ်လုံးတောင့်တင်း ပြီးဒူးနှစ်ချောင်း နဲ့ ကျနော့် လယ်ပင်းကိုညှစ်လိုက် တာကျနော့် မှာအသက်ရှုတောင်မှားသွားရတယ်၊ ကျနော်လိန်တန် ကလည်းအလွန်ဘဲယားယံလာတာနဲ့ လေးငါးဆယ် ချက်အသကုန် ဆောင့်လိုက်ပြီး တရားသူကြီးမရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲ မှာကျနော့် ရဲ့လရည်တွေ တပြုတ်ပြုတ် နဲ့ ပန်းထွက်သွားပါတော့တယ်၊

xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx

အမလေးဗျာ ကောင်းလိုက်တာ ဆွေမျိုး မပြောနဲ့ ကိုယ့်မိန်းမတောင် မေ့သွားတယ်၊ ပွဲခင်းတဲမှာ တုန်းက တရားသူကြီးမ လက်နဲ့ဂွင်း တိုက်ပေးလို့ တချီပြီး သွားပေမဲ့ စပ်တင့်ငွ့် ကြီးဖြစ်နေတာ အခုနမှ တရားသူကြီး မရဲ့ပေါင်လုံး တုတ်တုတ် ကြီးတွေကို ထမ်းပြီး အသကုန်ဆော် လိုက်ရတော့အီစိမ့် သွားတာပေါ့၊ လရည်တွေ လည်းတဂါလံ လောက်ရှိမလား မသိဘူး ထွက်သွားလိုက်တာ လူကိုနဲနဲတောင် မောသွားသလိုဘဲ၊ တရားသူကြီးမ ရဲ့ဘေးမှာအသာလှဲချလိုက်တယ်၊ ပြတင်းပေါက်က ထိုးဝင်လာတဲ့ လရောင်ချည်က ကျနော်တို့ လှဲနေတဲ့ကွတ်ပျစ် ပေါ်ကိုဖြာကျ နေလိုက်တာ တံငါသည်ပစ်လိုက်တဲ့ ပိုက်ကွန်လိုဘဲ၊ ပိုက်ကွန်အဖျားလေးက တရားသူကြီးမ ရဲ့ဖေါင်းမို့လုံးကြွနေတဲ့ နို့တလုံးရဲ့ အဖျားမှာ သွားညှိနေပါတယ်၊

(အဟုတ်ကြီး မထင်ပါနဲ့ ငယ်ငယ်တုန်းက ဖတ်ဖူးတဲ့ ဒဂုဏ်တာရာ ရဲ့စာမှတ်မိသလောက်ခိုးချလိုက်တာ) တရားသူကြီးမလည်း မောသွားလို့လား မသိဘူး နို့ကြီးနှစ်လုံး ကအသက်ရှူသံပြင်းပြင်းနဲ့ အတူလှိုင်းထသလို နိမ့်လိုက် မြင့်လိုက် နဲ့လရောင် ပိုက်ကွန်အောက်မှာ လှုပ်ရှားနေတာပေါ့၊ ကျနော်က အချိန်ရှိခိုက် လုံးလစိုက်မှ ရမယ် မကြာခင် မိုးလဲလင်းတော့ မယ်လို့တွေးရင်း တရားသူကြီးမ ရဲ့ပါတိတ်ရင်ဖုံး အင်းကျီ ကြယ်သီးတွေဖြုတ်ပြီးရင်ဖွင့်လိုက် တယ်ပြီးမှ ကျောအောက်ကို လက်နှိုက်ပြီး ဘရာဇီယာ ချိတ်ဖြုတ်တော့ တရားသူကြီးမ ကရင်လေးကော့ပြီး ကျောမပေးလို့ ရှောရှောရှူရှူဘဲ ဖြုတ်ပြီးအပေါ်ကိုလှန်တင်လိုက်တယ်၊

လရောင်အောက်မှာ ကျွဲကောသီးလုံး နှစ်လုံးလို ဖေါင်းကြွနေတဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးက ဖြူဝင်းပြီး အားရပါးရညှစ် ချင်စရာကြီးတွေပေါ့ဗျာ၊ နို့သီးခေါင်း တွေကလည်း ခလေးအမေတွေ လိုတုတ်တုတ်ကြီး မဟုတ်ပေမဲ့ ခဲတန်ဖင်က ခဲဖျက်တုံး လေးတွေလို မာတင်းတင်း လေးတွေထောင်ထ နေတယ်ဆို တော့သရည်ကျလာပြီး လက်ဖဝါး နှစ်ဖက်နဲ့ တလုံးစီ ဖျစ်ညှစ် ရင်းက ငုံခဲပြီး စုပ်ပစ်လိုက်တယ်၊

"အို့ အင်း အင်း"

တရားသူကြီးမ ရဲ့ငြီးသံလေး သဲ့သဲ့ ထွက်လာပြီး ကျနော့်ရဲ့ခေါင်း ကိုသူမရဲ့ လက်တွေနဲ့ဖက် တွယ်လာပါတယ်၊ ကျနော်လည်းအရသာ ရှိရှိနဲ့ ဘယ်အလုံးပြီး ညာအလုံး တပြွတ်ပြွတ် စုပ်နေလိုက်ရာ တရားသူကြီးမ ခမျာလည်း မှိန်းမနေနိုင် တော့ပါဘူး၊ တလူးလူး တလိမ့်လိမ့်နဲ့ ကော့ တက်လာပြီးဒူးတဖက် ကိုထောင်လိုက် တော့၊ နဂိုလ် ထဲကမှ မာခြင်ခြင် ဖြစ်နေတဲ့ ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ကြီး ကိုပွတ်မိ သွားလို့ ချက်ခြင်းဘဲ မာတောင်ထလာပါတော့ တယ်၊ ဒီတခါတော့ ကျနော် တရားသူကြီးမ ကိုခွေးလိုးလိုး ချင်တာနဲ့ တရားသူကြီး မမရဲ့ ခါးလေးကို လက်နှစ် ဖက်နဲ့ ထိန်းကိုင် ပြီးမှောက်ရက် ဖြစ်သွားအောင် လှည့်ပေးလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့မှ ကျနော်က ဒူးထောက်ထိုင် ပြီးသူမရဲ့ ခါးကိုဆွဲမ လိုက်တော့ တရားသူကြီး မမခမျာ လေးဘက်ထောက်ပုံစံ ဖြစ်သွားပါတယ်၊

တရားသူကြီး မမကလည်း အတွေ့အကြုံ ရှိပုံရပါတယ် သူမရဲ့ဖင်ကြီးကို နောက်ပစ်ပြီးကော့ ပေးလိုက်တော့ အပါးပါး သူမရဲ့ ခါးကျင်ကျင် လေးကစပြီး ဘေးကိုကား ထွက်လာတဲ့ တင်ပဆုံကြီးနှစ်လုံး ကဖရဲသီးကြီး နှစ်လုံးပူးကပ် ထားသလိုဘဲ ဖရဲသီးက အစိမ်းရောင် မာကြောပြီးအေးစက် ပေမဲ့ တရားသူကြီးမရဲ့ ဖင်ကြီးကတော့ ဖြူဝင်း ပြီးအိစက်နေတာဘဲ၊ ကျနော်က လက်ဝါး နှစ်ဖက်နဲ့ အားမလိုအားမရ ဆုပ်နယ်ပေးလိုက်တယ်၊ နောက် ကျနော့်ရဲ့ မာတောင်နေပြီ ဖြစ်တဲ့ လိန်တန်ကြီးကို တရားသူကြီးမမ ရဲ့ ဖင်နှစ်လုံးကြားက ပြူထွက်နေတဲ့ စောက်ဖုတ်ဝ မှာတော့ပြီး ဖြေးဖြေးချင်း အရသာရှိရှိ နဲ့သွင်းလိုက်တယ်၊

တရားသူကြီးမမ ကလည်းစောင့် နေရတာကြာနေလို့ လားမသိပါဘူး သူမရဲ့ဖင်ကြီးကို နောက်ပစ် ပြီးကော့လိုက် လို့ ကျနော့်ရဲ့ လိန်ချောင်း ကြီးလဲ အဆုံးထိ ဝင်သွားပါတယ်၊ ကျနော်စိတ်ထဲမှာ ဒီတရားသူကြီးမတော့ ရှနေပြီ ကောင်းကောင်း လိုးပစ် လိုက်အုန်းမယ် ဟုတွေးကာ သူမရဲ့ ခါးကျင်ကျင်လေးကိုလက်နှစ်ဖက်နဲ့ဆုပ်ကိုင်ပြီး အားကုန်ပစ်ဆောင့် မိပါတော့ တယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ ပေါင်ခြံနဲ့ သူမရဲ့တင်ပဆုံကြီးတွေ အိကနဲအိကနဲ ဖိမိတာကလည်း တမျိုး အရသာရှိလှပါ တယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ ဆောင့်အားပြင်းလှသလို တရားသူကြီးမမ ကလည်း တအီးအီး အသံပေးရင်းက ဖင်ကြီးကို ကော့ကော့ ပေး တာကြောင့် အပေးအယူမှျ ကါတဖုတ်ဖုတ် တဖတ်ဖတ် နဲ့စည်းဝါးကိုက် နေတာပေါ့၊

ကျနော်တို့ရဲ့ လုပ်ရှားမှု တွေကြောင့် တရားသူကြီးမရဲ့ တပါတ်ရှိ ဆံထုံးလည်း ပြေကျကာ ဆံပင်တွေ ဖါးလျားနဲ့ တမျိုးကြည့်လို့ ကောင်းနေပါတယ်၊ အဲဒီလိုလေး ဘယ်လောက်ကြာအောင် ဆောင့်နေမိ လဲမသိပါဘူး တရားသူကြီးမမ ဖင်ကြီးကို တအားကော့ပေးပြီးလှုပ်ရှားနေတာ တွေ့ရပ်သွားတော့ တရားသူကြီးမ တော့ပြီးသွားပြီ ဆိုတာသိ လိုက်ရလို့ ကျနော့်ရဲ့လိန်ချောင်းကြီးကို အဆုံးထိ သွင်းပြီးတော့ ကျနော့်ရဲ့ ပေါင်ခြံနဲ့ သူမရဲ့ တင်ပါးကြီးတွေဖိကပ်ထားလိုက်တယ်၊ ကျနော်ကတော့ ဒါတတိယအချီဆိုတော့ ဘယ်ပြီးအုန်းမလဲ၊ အရှိန်ရတုန်းဘဲရှိသေးတယ်၊ တရားသူကြီးမရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲက အတွင်းသားတွေက ရှုံ့ချီပွချီနဲ့ ကျနော့်ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီးကို ညှစ်ပေးနေတာ အရသာခံရင်းမှေး နေလိုက်တယ် ခနနေတော့ တရားသူကြီးမ လက်နှစ်ဖက် တတောင်ကထောက်ထားရာ ကနေခေါင်းအုံးပေါ်မှောက် အိပ်ချလိုက်တယ် ရှင်းရှင်းပြောရရင်တော့ လေးဘက်ထောက်ကနေ ဖင်ဘူးတောင်းထောင် ပုံစံဖြစ်သွားတာပေ့ါဗျာ၊

တရားသူကြီးမရဲ့ ဖင်ကြီးက ပိုပြီးမို့မောက် ထွက်လာသလိုဘဲ၊ ကျနော့်အကြိုက်ပေ့ါဗျာ၊ တရားသူကြီးမရဲ့ ခါးကျင်ကျင်လေး ကိုမိမိရရ ကိုင်၊ ကျနော့်ရဲ့လိန်ချောင်းကြီးကို ဒစ်ပေါ်တဲ့အထိဆွဲထုတ်ပြီး အသကုန်ဆောင့် ထည့်လိုက်ရာ တရားသူကြီးမ ခများအီးကနဲ အသံလေးနဲ့ ငြီးရှာပြီးခေါင်းအုန်းကိုတင်းတင်းလေး ဆုပ်ပြီးတောင့် ခံရှာလေသည်၊ အဲဒီလိုနဲ့ အချက်နှစ်ဆယ်လောက်ဆောင့်ပြီးတော့ တရားသူကြီးမလဲ တက်ညီလက်ညီ ဖင်ကြီးကိုကော့ကော့ ပေးလာတော့ရာ သိပ်မကြာလိုက်ပါဘူး ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန်ကြီးက သုတ်ရည်တွေ တရားသူကြီးမရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲကို ကြက်တွန်သံနဲ့ အတူပန်းထွက် သွားပါတော့တယ်၊ ကျနော်တို့မှာ ကောင်းကောင်းတောင် မနားလိုက်ရပါဘူး ၊ တရားသူကြီးမက ကိုမျိုးမြင့် မိုးလင်းနေပြီ စောသွားမှ ရတော့မယ် ဟုဆိုကာ ကျနော့်ကိုပင် မစောင့်တော့ဘဲ၊ မြေကြီးပေါ်ပုံကျ နေတဲ့ သူမရဲ့ ထမိန်ကို ကောက်ဝတ် လိုက်ပြီး အိမ်ထဲ ကမာန်းကတန်းဝင်သွားပါတော့တယ်။

မောင်မောင်ရဲရဲ့ဘေးထွက်ဇာတ်လမ်းများ၂-၁။

ဒေါ်စောစော

ကျမ ဇာတ်ပွဲကြည့် တဲ့ညက မျိုးမြင့်ရဲ့ အလိုးခံရပြီး တော့နဲနဲတော့ အစာပြေသွားတယ်၊ အယားပြေသွားတော့ ဦးနောက်လည်း နဲနဲကြည် လာပြီး အတွေးတွေအများကြီး ဆန့်မိတယ်၊ ငါဒီလို တော့ဆက်စခန်း သွားလို့မ ဖြစ်ဘူး၊ ကိုယ့်ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ သူများရဲ့ အငယ်အနှောင်းတော့ အဖြစ်မခံ နိုင်ဘူး၊ မျိုးမြင့်ကိုတော့ ရှောင်နေမှ၊ အဲဒီလို စိတ်ထဲမှာ တထင့်ထင့် ဖြစ်နေတုန်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဦးဇော်ဦးက လက်ထပ်ခွင့် တောင်းလာ တာနဲ့ဝမ်းသာ အားရဘဲလက်ခံ လိုက်တယ်၊

အဲဒီလိုနဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေက မြန်လိုက်တာ ၃လ လောက်အကြာ မှာဘဲ ကျမတို့ မင်္ဂလာပွဲကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ခန်းခန်းနားနား ဘဲကျင်းပဖြစ်သွားတယ်၊ မင်္ဂလာဆောင်တဲ့ အခန်းအနား ပြီးတော့ ဦးဇော်ဦး ရဲ့တပည့်ဝန်ထမ်းတွေ စီစဉ်ပေးထားလို့ မြို့ကနေ တနာရီကျော်ကျော်လောက် ကားမောင်းသွားရင်ရောက်တဲ့၊ ပင်လယ်ကမ်းခြေ ကဘန်ကလိုတခုကို ဟန်နီးမွန်း ၃ ညနေဖို့ ထွက်လာခဲ့ကြ တယ်၊ ကျမနဲ့ဦးဇော်ဦး ကဘန်ကလိုတလုံးသပ်သပ်၊ ကျမအမျိုးတွေ၊သူငယ်ချင်းတွေ ဦးဇော်ဦး အမျိုးတွေက တခြားဘန်ကလိုတွေမှာ၊ သူတို့က တညအိပ်ပြီး နောက်နေ့မနက် ပြန်ကြမှာ ကျမတို့ နှစ်ယောက်ဘဲ နောက် နှစ်ရက်ဆက်နေ ကြမှာလေ၊

မင်္ဂလာ အခန်းအနား တောက်လျှောက် ဦးဇော်ဦး ကျမကို ကြည့်နေတဲ့ အကြည့် ကိုကျမ ကောင်းကောင်း သတိထားမိတာပေါ့ ကျမကိုယ်တိုင်လည်း ကြက်သည်း ထမိတယ်၊ ရှက်လည်းရှက် စရာကြီးပါရှင် စဉ်းစားကြည့်ပါလား မင်္ဂလာဆောင် လာတဲ့လူတိုင်းက ဒီညကျရင် ကျမတို့ နှစ်ယောက် ဘာလုပ် မယ်ဆိုတာသိ နေကြတာ မဟုတ်လား၊ အမလေးတော် ဘန်ကလိုရောက်တော့ လည်းနားနား နေနေ မနေရ သေးပါဘူးရှင်၊ ပါလာကြတဲ့ အမျိုးတွေ သူငယ်ချင်းတွေက သောင်ပြင်ပေါ်မှာ မီးဖိုပြီး ဆော့ကြ သီချင်းဆိုကြ နဲ့တော်တော်နဲ့ မအိပ်နိုင် ကြသေးပါဘူး၊ သတို့သားကိုလည်း ယောက်ျားလေးဝိုင်း မှာပုလင်းထောင်ပြီး မမူး မူးအောင် တိုက်နေကြလေရဲ့၊ မိုးချုပ်တော့မှဘဲ လူတွေအကုန် လုံးကိုယ့် ဘန်ကလိုကိုယ် ပြန်ကြတယ်၊

ဦးဇော်ဦး လည်း ယိုင်ထိုးယိုင်ထိုးနဲ့ အရက်နံ့တထောင်းထောင်း ထပြီးကျမ နဲ့အတူတူ ကျမတို့ အိပ်မဲ့ ဘန်ကလို ပေါ်တက်လာခဲ့ကြတယ်၊ အခန်းထဲရောက်တော့ ဦးဇော်ဦး က(အိုတော်ပါပြီ ကိုကိုလို့ဘဲ ညွှန်းတော့မယ်၊) ကိုကိုက

"စောစော ဆောရီးဘဲနော် ကိုကို များသွားတယ်"

"အို ရပါတယ် ကိုကိုရယ် တခါတလေဘဲဟာ အမြဲတန်းတော့ အဲလိုမသောက်ရဘူးနော်"

"မသောက် ပါဘူးကွာ ကိုယ် ဂတိပေးပါတယ်"

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ အိပ်ယာပေါ် ဘုန်းကနဲကျပြီး တရှူးရှူး နဲ့အိပ်ပျော်သွားပါလေရော၊ ကျမ အတွေး မှာတော့ အေးလေ ငါတို့ မင်္ဂလာဆောင် ပြီးပြီပဲ နေ့တိုင်း အတူတူ အိပ်ရတော့ မှာဘဲ၊ ဒီနေ့က ကျမကိုယ် တိုင်လည်း ဧည့်ခံပွဲ နဲ့သောင်ပြင် မှာဆော့ကြတာ နဲ့ပင်ပန်းနေ ပြီလေ အိပ်ယာပေါ် ကျောဆန့် လိုက်တော့ ဖိမ်ရှိလိုက်တာ ခေါင်းအုန်းပေါ်ခေါင်း ချမိတာ နဲ့ကျမလဲ အိပ်ပျော်သွားတာပေါ့၊

x xxxxxx

"အို မောင်ရဲ ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်နေ တာလဲ ယိုးဒယား မှာဆို"

မောင်မောင်ရဲက ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ ကျမရဲ့ ထမိန်ကို ဘိုက်ပေါ်လှန်တင် လိုက်ပြီး သူလုပ်နေ ကြအတိုင်း ဘာဂျာ ကုန်းမှုတ်ပါလေရော၊

"အို မောင်ရဲ မလုပ်နဲ့ ငါ..ငါ..ယောက်ျားရှိ နေပြီ"

ပြောလို့လဲ မရပါဘူးရှင် သူ့ရဲ့ လျှာကြီးက စိုစို စွတ်စွတ်နဲ့ ကျမ အဖုတ်ပေါ် လျှက်နေတော့ တုန်ကနဲ ဖြစ်ပြီး လန့်နိုး သွားတယ်၊ အမလေး ငါအိမ်မက်မက်နေ တာပါလား လို့ချက်ခြင်းသိလိုက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျမအဖုတ် မှာတော့ လျှာနဲ့ရက်ခံ နေရတုန်းပဲ၊ အို ကိုကို၊ ဘယ်တုန်းကနိုး လာလဲမသိဘူး ကျမကို ထမိန်လှန် ပြီးတော့ မှုတ်နေတာ အိပ်မက်နဲ့ ရောပြီး အခုမှကျမ ကမျက်လုံးကျယ်သွားတယ်၊ ကိုကိုက ကျမပေါင်လုံး တုတ်တုတ်ကြီး နှစ်လုံးကို ဖြဲပြီး ကျမရဲ့ ပေါင်အတွင်းသားတွေရော အဖုတ်ပေါ်မှာပါ နေရာလပ်မ ကျန်အောင် ရက်နေတဲ့ အပြင် ကျမရဲ့ ဖောင်းကြွနေပြီ ဖြစ်တဲ့ အဖုတ် နှုတ်ခမ်းသား တွေကိုပါ တချက်တချက် ဆွဲစုပ် လိုက်သေးတယ်၊

"အမေ့"

"စော နိုးသွားပြီလား"

"အင်း နိုးသွားပြီ ကိုကို ဘာတွေ လုပ်နေတာလဲ စော ငရဲတွေကြီးနေပ့ါ မယ်"

"မကြီးပါဘူးစောရယ် ကိုကို လုပ်ချင်လို့ပါ"

" အို့ ကိုကို ရယ် အူး ဟင့် အီး"

ကိုကိုက စကားဆက်မပြောနိုင်တော့ပါဘူး သူ့ပါးစပ် ကအလုပ်ရှုတ်နေလို့လေ၊ ကျမရဲ့ အဖုတ် အတွင်းသား ကိုသူ့ရဲ့ လျှာထိတ်နဲ့ လိုက်ကလိတော့ကျမ လည်းဘယ်ခံနိုင်မလဲ ကျမရဲ့ဖင် ကြီးကိုကော့ပေးမိ ပြီးသူ့ရဲ့ ဆံပင် တွေကိုလည်းဆုပ်ကိုင် ထားမိတာပေ့ါ၊ ကျမရဲ့အဖုတ် နှုတ်ခမ်းသားကို တချက်တချက် သူ့ပါးစပ်ထဲ ဝင်သွား အောင် စုပ်လိုက် ရင် ကျမမှာ အူတွေ အသဲတွေ အပြုံလိုက်ပါ သွားသလိုဘဲ၊

နောက်တော့ ကိုကိုက ကျမရဲ့ ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်လိုက်တယ်၊ ဟယ်ဘယ်တုန်းထဲက ပုဆိုးကို ဆွဲချွတ် ထားမှန်းမသိဘူး ကိုကို့ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီးက သံချောင်းကြီးလိုမာ ကြောလိုက်တာ လုံးလုံးတုတ်တုတ်ကြီး ကျမရဲ့ စောက်ခေါင်း ထဲတိုးဝင်လာ လိုက်တာ ကြောက်စရာကြီး လိုပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကောင်းလိုက်တာ အရသာရှိလို့ ယားနေတဲ့ ကျမစောက်ခေါင်း အတွင်းသား ကိုပွတ်သပ် ပြီး အယားဖျောက် ပေးနေသလိုဘဲ၊

ကိုကိုက ကျမရဲ့ နို့ နှစ်လုံးကို သူ့လက်ဝါးကြီးနဲ့ တဖက်စီ ဆုပ်ကိုင်ရင်းက သူ့ရဲ့လိန်တန်ကြီးကို အားကုန်ဆောင့်ဆောင့် ထည့်တာ ကောင်းလွန်းလို့ ကျမမှာ အောက်က အိပ်ယာခင်း ကိုလက်နဲ့တင်းတင်း ဆွဲဆုပ် ထားရင်း တအီးအီး နဲ့အော်ညီးမိတာပေ့ါ၊ ခနနေတော့ ကျမ လည်းအရှိန် ရလာပြီး စောက်ခေါင်းထဲက ယားလာလို့ ကျမရဲ့ ဖင်ကြီးကို ကော့ကော့ ပေးပြီး သူ့အဆောင့် ကျမက အညှောင့် နဲ့တိုင်ပင် ကိုက်နေတော့တာပေ့ါ၊

"ဖုတ်....ဖတ်.....ဘွတ်.....ပြွတ်.....ဖုတ်......ဖတ်...........ဖွတ်........... ပြွတ်"

သိပ် မကြာပါဘူး (တကယ်တော့ ကျမရဲ့ အထင် ဖြစ်မှာပါ) ကျမရဲ့ အဖုတ် အတွင်းသားတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်လာပြီး ကျမ ရဲ့တကိုယ်လုံးတောင့်တင်း သွားသလို ခံစားရပြီး သူလည်း ဆောင့်ချက်တွေမြန်လာပါတယ်၊ တချက်မှာတော့ ကိုကိုက အားအပြင်းဆုံးနဲ့ ဆောင့်ထိုးချလိုက်ပြီး ကျမ တို့ဆီးခုံ နှစ်ခု စုပါဂလူးနဲ့ ကပ်သလိုကပ် ထားလိုက်ပါတယ်၊ အဲဒီ တချိန်ထဲမှာဘဲ ကျမရဲ့ စောက်ခေါင်း အတွင်းကျဆုံး နေရာမှာ နွေးကနဲနွေးကနဲ ကိုကို့ရဲ့ လရည်တွေ ဖြန်းထုတ် နေတာ ခံစား လိုက်ရပါတယ်၊

"အား အီး အင်း ကို ကိုရယ်"

"အိုး အီး ကောင်းလိုက်တာ စောရယ်"

မောင်မောင်ရဲရဲ့ဘေးထွက်ဇာတ်လမ်းများ၂-၂။

နောက်နေ့ တွေမှာ လိုက်လာကြတဲ့ လူတွေပြန်သွား ကြပြီး အဲဒီ ဘန်ဂလိုမှာ ကိုကို နဲ့ ကျမ နှစ်ယောက်ထဲ ကျန်ခဲ့တာပေ့ါ၊ ဘယ်ပြောကောင်း လိုက်မလဲ ကြောင်ခံတွင်း ပျက်နဲ့ဇရက်တောင်ပံ ကျိုးတွေ့နေတာပေ့ါ၊ အဲဒီ မြန်မာ စကားပုံက တကယ်တန်းကျတော့ ကြောင်ကောင်းဖို့ အတွက်ဘဲမှန်မှာပေ့ါ ကျမ တို့အတွက်ကတော့ နှစ်ယောက် စလုံးကြောင်ခံတွင်းပျက်တွေလေ၊

နောက်နေ့မနက်စာစားကြပြီး ကမ်းခြေကို လိုက်လာကြတဲ့ ဆွေမျိုးတွေ၊ သူငယ်ချင်းတွေ ပြန်သွားကြတာနဲ့ ကိုကို ကဝရံတာပေါ် မှာဘဲကျမ ကိုဖက်ပြီး မျက်နှာ တခုလုံး ရှုံ့နမ်း ပြီး ကျမရဲ့နှုတ်ခမ်းတွေကို စုပ်ပြီး ကစ်(စ်) ပေးရင်းနဲ့ ကျမရဲ့ တင်ပဆုံ နှစ်လုံး ကိုဆုပ်နယ်ပေးနေပါတယ်၊ သူ့ရဲ့ပုဆိုးအောက် ကမာတောင်ထ နေတဲ့လီးကြီးက တရမ်းရမ်းနဲ့ ကျမရဲ့ဗိုက်တွေ ဆီးခုံတွေ ကိုထောက်နေပါတယ်၊ ကျမလည်း ခံချင်စိတ်တွေ တအားထ နေပြီး ကိုကို့ရဲ့ ကျောပြင်ကြီးကို တွယ် ဖက်ကုတ်ချစ်ပေးနေ မိပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လည်း မသိ ကျမရဲ့ အတွေးနဲ့ ခနာကိုယ်က မောင်ရဲ ကိုတမ်းတ မိသလိုဘဲ၊ ကျမရဲ့ ပန်းဦးကို ချွေခဲ့ တဲ့သူမို့လား သူကိုတိုင်ကဘဲ အလုပ်ကောင်းတာလား၊ မစားကောင်းဘူး လို့တားမြစ်ထား တဲ့အသီးကို ခိုးစားရလို့လား ဘာမှန်းတော့ မသိ၊ အေးလေ နောက်တော့လည်း မေ့သွားမှာ ပေ့ါလို့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဘဲဖြေသိမ့်လိုက်ရတယ်၊

ကိုကိုဇော်က ကျမထမိန် ကိုဆွဲချွတ်ဖို့ လုပ်နေလို့

"အို့ ကိုကို ဝရံတာကြီးမှာလေ"

"အော် စောရယ် ဒီမှာဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး စောလည်းသိ ရဲ့ သားနဲ့"

တကယ်တော့ ကိုကိုဇော် ပြောတာ အမှန်ပါပဲ စနေ တနင်းဂ်နွေ တွေကလွဲလို့ ဒီကမ်းခြေမှာ လူမှမရှိတာ ဒီနေ့က တနင်းလာနေ့လေ၊

"ရှက်စရာကြီး ကိုကိုရယ် တော်ကြာ တံငါသည် တွေဖြတ်သွား ရင်မြင်သွား အုံးမယ် အခန်းထဲ သွားရအောင်နော်"

"အိုကွာ အစောကလည်း အဲဒါဆို ထမိန် မချွတ် နဲ့ ဝရံတာဘက် ကိုလှည့်လိုက် ကိုကို အနောက်ကပဲ

လူမမြင်အောင် လုန် ပြီးလုပ်မယ် လေ လူလာရင် လွတ်ချလိုက်ရုံဘဲ စောလည်းကြည့်နေပေ့ါ"

"ဟင့်အင်း ကိုကိုရယ် စောရှက်တယ် အခန်း ထဲသွားရ အောင်ပါ အထဲမှာ ကိုကိုကြိုက် သလိုလုပ်..နော်နော်"

"အခန်းထဲမှာ အိုက်ပါတယ် စောရယ် ဒီမှာ လေလေး တဖြူးဖြူးနဲ့ မကောင်းဘူးလား ကိုကို့ ကိုချစ်ရင်း ဒါလေး

တခုတော့ အလိုလိုက် လိုက်ပါနော်"

"အဲ ဒါဘဲနော် အခု ကိုကို့ ကိုသနားလို့ အခုတခါ လိုက်လျော လိုက်မယ်"

<u>**ဦးဇော်ဦး**</u>

စောစောခမျာမျက်နာလေး နီမြန်းမြန်းနဲ့ ကျနော့်ကိုကျောပေးပြီးပင်လယ်ဖက် ကိုငေးကြည့်ရင်းက ဝရံတာလက်ရမ်းကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဆုပ်ကိုင်လိုက်တယ်၊ ကျနော့်မှာ ဖျတ်ကနဲအတွေးပေါ်လာပြီး

"ခနလေးနော် စော"

ဆိုပြီး တံခါးပေါက် နားကိုပြေးသွားပြီး မနေ့က မဂ်လာပွဲ မှာတုန်းက စောစော ဝတ်တဲ့လေးလက်မ ဒေါက်မြင့် ဖိနပ်ကို ဆွဲယူ တံခါးကို မင်းတုန်းချ ပြီး ဝရံတာဆီ အမြန် ပြန်လာခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ စောစောရဲ့ ခြေသလုံးသား ချောမွတ်မွတ် လေးတွေကိုကိုင် ပြီး စီးပေးလိုက်တယ်၊

"အို ကိုကိုကလည်း ငရဲကြီး ပါအုန်းမယ် စောဘာသာ စီးပ့ါမယ်"

လေးလက်မဒေါက်မြင့် ဖိနပ်စီးလိုက် တော့ ဖြေဖျားထောက် ထားသလိုဖြစ်သွားတော့ စောစောရဲ့ နဂိုထဲကမှ လုံးဝန်းနေတဲ့ တင်ပါးကြီးတွေ ကကားစွင့် တက်လာတာပေ့ါ၊ကျနော် ကစောစောကို ဒူးတဖက်ထောက် ထိုင်ရင်း ဒေါက်မြင့် ဖိနပ်စီးပေး တဲ့ နေရာ ကနေ မထတော့ဘဲနဲ့ စောစော ရဲ့ ချောမွတ်နေတဲ့ ခြေသလုံး ကစ်ကစ်လေး တွေကို ထမိန်အောက်ကဘဲ ပွတ်သပ်ပေး ရင်းက လုံးလုံးတုတ်တုတ် ပေါင်တန်ကြီးတွေ ဆီကို ရောက်လာတယ်၊ ဘန်ဂလို ဝရံတာ လက်ရမ်းက စောစောရဲ့ ခါးလောက် ပဲမြင့်တာ ဆိုတော့ ဒေါက်ဖိနပ် ဝတ်ထားတဲ့ စောစော တယောက် ရှေ့ကိုကုန်းကုန်းလေး ကိုင်းထားတော့ သူ့ရဲ့ တင်ပဆုံကြီးတွေက အနောက်ကို ကော့ပြီးစွ့ထွက်နေ လိုက်တာ အကိုရေ အသေစော်ပါတော့ လို့ ပြောနေသလိုပါဘဲ၊

ကျနော်က စောစောရဲ့ ထမိန် အသား ပျော့ပျော့ ကိုသူ့ ခါးပေါ်ထိအနောက်က လှန်တင်လိုက်တော့ စောစောရဲ့ တင်ပဆုံနှစ်ခု ကြားပေါင်ခွဆုံ မှာမို့မို့ဖေါင်းဖေါင်း အမွေးနက်နက် လေးနဲ့ အဖုတ်ကြီး ကကျနော့် ရဲ့မျက်နာရှေ့မှာ ဘွားကနဲ ပေါ်လာပါတယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ လက်ချောင်းတွေနဲ့ အမွေး ဖုတ်ဖုတ် ကို နှစ်ချမ်းခွဲလိုက်တော့ အရည်တွေနဲ့ စိုစွတ်နေတဲ့ အဖုတ်နှစ်ခမ်းထူထူ နှစ်ခုကအာတာတာ လေးဟ လာပါတယ်၊ ကျနော်ကပေါင်ခွဆုံကြားကို မျက်နာအပ် ကြီးမှိ သလောက်နေရာတွေကို လျှာနဲ့ လှမ်း ရက်လိုက် ပါတယ်၊ စောစောက ရှီးကနဲ အသံထွက်လာပြီး ကျနော်ပိုပြီး ရက်လို့ကောင်းအောင် သူမရဲ့ ဖင်ကြီးကို ကော့ပေးလိုက် ပါတယ်၊ အဲဒီတော့ကျနော်လည်း ထမိန်ကိုကိုင် မထားနိုင်တော့ပါဘူး သူမရဲ့ ပေါင်နှစ်လုံးကို ဘဲဖြဲကားပြီး သူမရဲ့အဖုတ် ဝကို ကျနော့်ရဲ့ လျှာစောင်းနဲ့ ထိုးကစားနေမိပါတယ်၊

" အား… ကိုကို…. စောငရဲ… ကြီးပါအုန်းမယ်"

ဆိုပြီးတော့ စောစောက ကျနော့်ခေါင်းပေါ် ဖုံးကျလာတဲ့ သူမရဲ့ ထမိန် စကို သူမရဲ့လက်တဖက်နဲ့ပဲ ဆွဲမပေး ထားပါတယ်၊ ကျနော်လည်း လျှာနဲ့ဇက်ညောင်းသွားတဲ့အထိ သမပေးလိုက်တယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ လီးကြီးကလည်း မခံရပ်နိုင်လောက် အောင်ကို တင်းမာနေပြီဆိုတော့ ကျနော်မတ်တပ်ရက် လိုက်ပြီး ပုဆိုးကို ကွင်းလုံးချတ်ချလိုက်ပါတယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ မိုးမျော်နေ တဲ့ လိန်တံထိတ်ဖူး ကြီးနဲ့ စောစောရဲ့ မဟာတတ အဖုတ် ကွဲကြောင်း လေးကို တေ့ပြီး တဖြေးဖြေး တိုးသွင်းလိုက်ပါတော့တယ်၊

" အား အူး ကိုကို ရယ်"

စောစောဆီကညီးသံလေးထွက်လာပါတယ်၊ စောစောကို ပေးစီးထားတဲ့ ဒေါက်ဖိနပ် အမြင့်ကြောင့် ကျနော်သိပ်ပြီးခါး ကုန်းစရာ မလိုတော့ဘဲ ဒူးသာနဲနဲကွေးပြီးလုပ်ဖို့ လိုပါတော့တယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ ဒူးကိုဆန့်ပြီး ခါးကော့ပေး လိုက်ရင် ကျနော့်လိန် တန်ကြီး တချောင်းလုံး အဆုံးဝင် သွားပြီး ဒူးလေးနဲနဲကွေး လိုက်ရင် စောစောရဲ့ အဖုတ်နှုတ်ခမ်းဝ ကိုကျနော့်ရဲ့ ဒစ်အဖျားရောက်လာပါတယ်၊ အဲဒီလိုနဲ့ စေးစေးအိအိလေး အရသာခံစားရင်းကျနော်ကလိုးပေးနေသလို စောစောကလည်း ထမိန်စကို လက်နဲ့ကိုင် ပြီးဝရံတာလက်ရမ်းပေါ် မှာတတောင်ထောက်ကာ သူမရဲ့ဖင်ကြီးတွေ ကိုနောက်ပစ် ကော့ကော့ပေးလို့ အပေးအယူ မျှနေပါတယ်၊

" အီး ....အီး.... အား.... အီး....အီး......အား "

ဖွတ်.... ပြွတ်...... ဖွတ်..... ပြွတ်..... ဖွတ်..... ဖတ်..... ဖတ်.... ဖွတ်.... ဖတ်...... ဖတ်

ကျနော်က စောစောရဲ့ ခါးကျင်ကျင်လေး ကိုလက်နှစ်ဖက်နဲ့ကိုင်ကာအား ပြုရင်းမှန်မှန်လေး ဆောင့်ပေးနေပါတယ်၊

" ဖွတ်... ဖတ်.... ဖွတ်.... ဖတ်....."

ကျနော့်ရဲ့ဆီးခုံက ဖိမိလိုက်တိုင်း အိကနဲ တုန်သွားတဲ့ စောစောရဲ့ တင်ပါးလုံးကြီးတွေကလည်း အရသာတမျိုးပေးနေပါတယ်၊ စောစောရဲ့ ညီးညီးညူညူ သံလေးတွေ နဲ့ အတူကျနော့်ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီးကို စေးစေးပိုင်ပိုင် ရှိလှတဲ့ စောစော စောက်ခေါင်းကို မျက်စိ စုံမိတ်ကာ အဝင်အထွက် လုပ်ပေးရင်းနဲ့ ကျနော့်ရဲ့ အတွေးမှာ ကောင်မလေး တယောက် ပုံပေါ်လာပါတယ်၊ အဲဒါကတော့ တခြားလူမဟုတ်ပါဘူး ကျနော်တို့ မင်္ဂလာ အခမ်းအနားတုန်းက သူတို့သမီးအရံ လုပ်ပေးတဲ့ စောစောတူမ မီးမီးလတ် ပါပဲ၊ ကောင်မလေးရဲ့ ငရုံကိုယ်လုံး လေးကသူ့နေရာနဲ့သူ အဖေါင်းအမို့တွေက အနေတော်၊ အသားဖြူဝင်းဝင်း ကောလိပ် ကျောင်းသူ နပျို လတ်လတ် ဆတ်ဆတ် လေး မို့သူ သတိထားမိတာပေ့ါ ၊

လမ်းလျှောက် သွားတိုင်း သူတို့သမီး အရံ အဝတ်အစား ပိုးပျော့ထမိန် အောက်က လုံးကျစ်ကျစ် တင်လုံးလေးတွေက တ ဆတ်ဆတ် ခုန် နေတာ အမှတ်တမဲ့ ငေးကြည့် မိရင်း ကျနော့် သူတိုးသား တောင်ရှည်ပုဆိုး အောက်က လီးကြီး တောင် ထထလာလို့ မနဲ မျက်စေ့လွှဲလွှဲ ပစ်ရတယ်၊ နအိုမျက်နကြိုက်တယ် ဘဲပြောမလား ကျနော့်လို အရွယ်နဲ့ ဒါမျိုးအရွယ် ကောင်မလေးတွေ ရဖို့မလွယ်တော့ ဘူးဆိုတဲ့ အတွေးကြောင့်လားမသိ၊ ကျနော့်စိတ်ထဲမှာ အရမ်းကို ချခြင် နေမိပါတယ်၊ အခုစောစောကို အနောက်က လိုးနေရင်းက မီးမီးလတ်ကို သူတို့သမီး အရံဝတ်စုံနဲ့ အိန်းကျီ မချွတ်ဘဲ ပိုးပြောင်ချော ထမိန်ကို လှန်ပြီး လုပ်နေတယ်လို့ မှန်းလိုက်တော့ ကျနော့်လီးကြီးကပေါက်ကွဲတော့ မလို တင်းမာလာ ပြီးစောင့် ချက်တွေကလည်း ပိုမြန်လာပါတယ်၊

" ဖွတ်... ဖတ်..... ပြွတ်..... ဖုတ်.... ဖွတ်..... ဖတ်..."

ဒေါ်စောစော

" အိုး.... အိ..... အီး......"

ကျမ ကလှန်ထားတဲ့ ထမိန်စကိုဖိပြီး ဝရံတာလက်ရမ်း ကိုတင်းတင်းကြီးဆုပ် ကိုင်ထားမိပါတယ်၊ ကိုကိုရဲ့ဆောင့်ချက် တွေက ကမ်းစပ်ကလှိုင်းသံတွေလို တ ဝုန်းဝုန်းနဲ့ ပြင်းတန် လှသလို စီးစီးပိုင်ပိုင် ကြီးနစ်ကနဲနစ်ကနဲ ကျမရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲ ထိုးထိုးဝင်လာတဲ့ ကိုကို့ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီးကလည်း မွန်းသိပ်ကြပ် သွားသလို အရသာရှိရှိ ခံစားနေရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျမရဲ့ စိတ် အလျင်ကတော့ အတိတ် ကိုပျက်ပျက် ထင်ထင် ရောက်နေပါတယ်၊ အဲဒါကတော့ မောင်ရဲပေ့ါ ကျမရဲ့ အချစ်ဦး ကျမရဲ့ အပျိုရည် ပွင့်ဦးကို ဆွတ်ခူးသွားတဲ့ လူဆိုးလေးပေ့ါ၊ တကယ်တော့ ကိုကို့ကိုသာ ရှက်တယ် ပြောနေရတာ၊ ဒီဘန်ဂလိုကို ကျမ မောင်ရဲနဲ့ အကြိမ်ကြိမ် လာ ခဲ့ဘူးပါတယ်၊

မောင်ရဲကျမ ကိုအချစ်ရဲ့ အနှစ်တွေ ပြပြီး နောက်ကျမ တို့ အိမ်မှာ လစ်ရင်လစ်သလို အချစ်စခန်းဖွင့်ကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အမေ နဲ့ မိခိုင် ရှိနေလို့ မလွတ်လတ်ဘူးလေ၊ အဲဒါကြောင့် တခါတလေ ကျမ အလုပ်သွားသလိုနဲ့ အိမ်ကထွက် တရားရုံး ကိုတော့ နေမကောင်းဘူး ဆိုပြီး ခွင့်တင် ပြီးတော့ မောင်ရဲနဲ့ အတူ ကမ်းစပ်က ဘန်ဂလို ကိုလာ ပြီးတော့ တနေကုန် အချစ်သဘင်ပွဲ နွဲကြ တာပေ့ါ၊ ဒီဘန်ဂလိုက ကျမရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း တယောက် ပိုင်တာလေ

သူကကျမကို သော့တူ တချောင်းပေးထားတယ်၊ ဒါကြောင့် ကြိုက်တဲ့ အချိန် ကျမလာလို့ရတယ်၊ များသောအားဖြင့် စနေ တနင်္ဂနွေပဲ ဌားမဲ့သူရှိတော့ ကြားရက်ဆို ဖရီးဘဲလေ၊အဲဒါကြောင့် မနက်အလုပ် သွားချိန် အိမ်ကထွက်လာပြီး အလုပ်ပြန်ချိန်မှအိမ် ပြန်တယ်ဆို တော့ တနေကုန်ပဲလေ၊

မောင်ရဲရဲ့ အရွယ်က ဟော်မုန်းအထဆုံး အရွယ်ဆိုတော့ အံ့မခန်းအောင် လုပ်နိုင်တယ်၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နှစ်ယောက်ထဲ ဒီလို ဘန်ဂလိုမှာ ဆိုရင် တနေ့ကို ၅ ခါ ၆ခါ တော့အနည်း ဆုံးလုပ်တယ်၊ပုံစံ လည်း မျိုးစုံ အောင် ကြံကြံ ဖန်ဖန် ထွင်တတ်တယ်၊ နေရာလည်း အစုံဘဲ၊ ဒီဝရံတာ မပြောနဲ့ ကမ်းစပ် ကရေထဲမှာ တောင် ရအောင်လုပ်တယ်၊ကျမရဲ့ ပန်းဦးချွေ သူဆိုတာတကယ် အမှန်၊ ကျမရဲ့ အနောက်က ခရေပန်းကို ပါ ချွေသွားခဲ့တာပေါ့၊ အမလေး မောင်ရဲအ ကြောင်းအတွေးတွေ ချဲ့လိုက် တာ ကျမရဲ့ အဖုတ် ထဲမှာအရည်တွေတသွင်သွင် စီးကျရင်း ဘယ်နှစ်ခါတောင်ပြီးသွားလဲ မသိဘူး၊ ကိုကို့ လီးကြီးက လရည်တွေ နွေးကနဲ ကျမရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲ ဖြန်းပက်တာ ခံစားလိုက်တော့ မှ ကိုကို လည်းပြီးသွားပြီလို့သိလိုက်ရတယ်၊

" အို့... အီး... အီး... ကိုကို ရယ် "

ပါးစပ်ကမောင်ရဲရယ် လို့ယောင်မထွက်သွားအောင် အတော်သတိထားလိုက်ရတယ်၊

" အား... အူး... ကောင်းလိုက်တာ မီးရယ်"

ဟင် ကိုကို ဘယ်လိုညီးလိုက်တာလဲ သူယောင်သွားပြီထင်တယ် ကျမ စိတ်ကမြွေမြွေချင်း ခြေမြင် ဆိုတော့ ကိုကိုလည်း ကျမကို လိုးနေ တုန်းတယောက်ယောက် ကိုမှန်းနေတာဘဲ လို့တွေး လိုက်မိတယ်၊ လောလောဆယ် ကျမနဲ့ ပါတ်သက်တဲ့ အသိုင်း အဝိုင်း မှာ မီး ပါတဲ့နံမည် နဲ့ ကောင်မလေး နှစ်ယောက်ရှိတယ်၊ နှစ်ယောက်စလုံး က ကျမ အမ မမကြီးရဲ့ သမီးတွေလေ မီးမီးလတ် နဲ့ မီးမီးငယ်၊ မီးမီးလတ်က အသက် ၂၁နှစ် ကောလိပ်ကျောင်းသူ၊ မီးမီးငယ်က ၁၇နှစ် အထက်တန်း ကျောင်းသူ၊ မိလတ်က ကျမ တို့မင်္ဂလာဆောင် တုန်းကတောင် သူတို့သမီး အရံ လုပ်သေးတယ်၊ မိလတ်ဘဲ ဖြစ်ရမယ် ကိုကို စိတ်ကူးယဉ် နေ တာ လို့တွေးရင်း ကိုကို ငြီးလိုက်တဲ့ အသံကို မကြားချင်ယောင် ဆောင်ပြီး နေလိုက်ပါတယ်၊

အဲဒီ့ အချိိပြီးသွားတော့ နှစ်ယောက်စလုံးလဲ မောသွားတာနဲ့ အခန်းထဲ ဝင်ပြီး တရေး တမောအိပ်ကြတယ်၊ ကျမအိပ်ယာက နိုးလာတော့ ကိုကို ကအိပ်မောကျနေတုန်း ဘဲ၊ ကျမလည်း ပျင်းတာနဲ့ ပက်လက် လှန်အိပ်နေ တဲ့ ကိုကို့ လုံချည် ကိုလှန်တင်လိုက်တယ်၊ မပျော့မမာနဲ့ ကိုကို့လိန်တန်ကြီးက ငှက်ပျောသီး ကြီးလိုဘဲ ခွေနေတယ်၊ ကျမကအသာလေး လိန်ချောင်းကို လက်နဲ့ ဆုပ်ကိုင်ရင်းကျမရဲ့ပါးစပ်နဲ့ ကွမ်းသီးလုံး ကို ငုံစုပ်လိုက်တယ်၊ ကိုကို့ လိန်တန်ကြီး ကချက်ခြင်းမာလာတယ်၊ ကျမလက်ဖဝါးနဲ့ ခတ်ဖွဖွ လေးဆုပ်ကိုင်ပြီး တချက် နှစ်ချက်စောင့်ပေးလိုက်တော့ ကိုကိုနိုးလာတယ်၊

" အိုး.. စောရယ် ကိုကို့ကို မှုတ်ပေးပါလားကွာ"

"မှုတ်ပေးရမှာလား စုတ်ပေးရ မှာလား ကိုကို" လို့ကျမက နောက် ရွတ်ရွတ်လေး ပြောတော့ ကိုကိုကပြုံးပြီး

" စောလက်ထဲက ကိုကို့ လီးဘဲလေ စော အလိုဘဲ မှုတ်ချင် မှုတ် စုတ်ချင်စုတ် ခံရမှာ ပဲလေ"

" အောင်မယ် သူ့ဖက်က တော် တော် နာသွားအုန်းမယ်"

အဲဒီလိုနဲ့ ကျမ မောင်ရဲနဲ့ လေ့ကျင့်ခဲ့ တဲ့ ပုလွေသိုင်း ပညာကို စပြီးပြ ပေးလိုက် ရာ ကိုကို တယောက် ထွန့်ထွန့်လူး အရသာတွေ့ နေတာ ပေါ့ ကျမ စိတ်ထဲမှာလည်း တခါတခါ မောင်ရဲ ကိုလည်း သတိရ မိနေလို့ ကိုကို မိလတ် ကို စိတ်ကူးရင် တာ ကိုလည်း ကျမစိတ် ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ မနေဘူး၊ ကိုကို့ စိတ်ကူးယဉ် တာကို အခွင့်ကောင်း ယူပြီး ကိုယ့် အတွက် အကျိုးရှိအောင် အသုံးချ ရမယ် လို့အကြံပေါ်လာတယ်၊ ဒါနဲ့

" ကိုကို စောကို မီးလို့ဘဲခေါ်ပါလား"

" ဘာ ဘာ ဖြစ်လို့ လဲစော" ကိုကို ရုတ်တရက် လန့်သွား တယ် မလုံမလဲနဲ့ ကျမကို ငုံ့ကြည့်တယ်၊

" စောက စောတို့ ညီအမ ၃ ယောက်မှာ အငယ်ဆုံးလေ အိမ်မှာ စောက ကို့ကိုယ် ကို သမီးလို့ဘဲထည့်ထည့်ပြောတတ် တယ်လေ ကိုကို မကြိုက်ရင်လည်း စောလို့ဘဲ ခေါ်ပါ"

" အို ကြိုက်ပါတယ် ကိုကို သိပ်ကြိုက်ပါတယ် ဒီနေ့က စပြီး မီးလို့ပဲ ခေါ်တော့မယ်နော် မီး သို့မဟုတ် မိစောပေါ့ ဟားဟား"

ကျမစိတ်ထဲမှာတော့ ဟင်း ကိုကိုကြိုက်တာ ကျမ သိပါတယ် ပေါ့ ဟင်းဟင်း၊

" ကိုကို မီး ကိုကို့ဘော ကိုရက်ပေး တာကောင်းလား ဟင်"

" သိပ်ကောင်းတာဘဲ မီးရယ် ဒစ်ကိုပါ ရက်ပေးပါအုန်း"

ကိုကို ပါးစပ်က မီး မီး နဲ့ ပြောတိုင်း ကိုကို့လီးကြီးက ဆတ် ကနဲ တုန်တုန် ပြီးမာကြောလာတာတွေ လို့ ကျမ မသိမသာပြုံး မိပါတယ်၊ ကျမအကွက်ဝင်သွားပြီလေ ဟင်းဟင်း၊ ကျမ ကိုကို့ ဒစ်ကိုလျှာ နဲ့ပါတ်ပြီး ရက်ပေး ရာက အသာ ငုံလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ ကျမ နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုကို ကိုကို့ရဲ့ လိန်ချောင်း ကြီးကို ကြပ်ကြပ်လေး စိထားပြီး ကျမ ခေါင်းကိုနိမ့် လိုက်မြင့် လိုက် လှုပ်ရှား ပေးတော့ ကိုကို ခများ မနေနိုင် ပါဘူး ထထိုင် လာပြီး ကျမရဲ့ လည်ဂုတ်ကို ကိုင်ဖိကာ ဆွဲဆွဲ ပြီး ကျမပါးစပ်ကို လိုးနေပါတော့တယ်၊ ကျမရဲ့ မောင်ရဲနဲ့ အတွေ့အကြုံ အရ ကိုကိုကျမကို သုမပြီးမချင်း လွှတ် ပေးမှာမဟုတ် ဘူးဆိုတာ သိနေပြီ ဆိုတော့ ကျမလည်ချောင်းကို လျော့ထားပြီး အသင့်ပြင် ထားပါတယ်၊

ဦးဇော်ဦး

ကျနော့်ရဲ့လိန်တန်ကြီးတချောင်းလုံးကို လည်ချောင်းထိအောင် ထည့်ပြီးမှုတ် ပေးရှာတဲ့ စောစောကြောင့် ကျနော့် တကိုယ်လုံးလည်း ကြက်သီး တဖြန်းဖြန်း ထအောင်အရသာရှိလှ လို့ စောစောရဲ့ ဂုတ်ကို ကိုင်ပြီး စောစောရဲ့ ပါးစပ် ကို ကောင်းကောင် လိုးနေမိပါတယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ မျက်စေ့ကို ပိတ်ထား ပြီး အာရုံထဲမှာ မီးမီးလတ်ရဲ့ ငယ်ရွယ် နုပျိုချောမွေ့ လှတဲ့မျက်နှာလေး နဲ့ ဆွဲဆောင်မှု ရှိ လှတဲ့ နှုတ်ခမ်းအစုံကို လိုးနေတယ်လို့ တွေးမိလိုက်တာနဲ့ ကျနော့် လိန်တန်ကြီးက မခံမရပ် နိုင်အောင် ယားယံလာပြီး သုတ်ရည်တွေ စောစောရဲ့ လည်ချောင်းထဲ တ ပြွတ်ပြွတ် နဲ့ပန်း ထွက်သွား ပါတော့တယ်၊

"အား အီး ကောင်းလိုက်တာ မီးရယ်"

<u>မောင်မောင်ရဲရဲ့ဘေးထွက်ဇာတ်လမ်းများ၂-၃။</u>

အိမ်ထောင်ကျပြီး လအနည်းငယ်ကြာလို့ တဖြေးဖြေး အသားကျလာတော့ ကျမစိတ်ထဲ မှာတခါတလေ ဟာတာတာ တမျိုးဘဲ၊ ယောက်ျားယူလိုက်ရင် ပြည့်သွားမယ် လို့ထင်တဲ့ ကျမရဲ့ ချင်ခြင်းတွေက ထင်သလောက် မဟုတ်ဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ ကိုကိုဇော်က ရခါစ ရက်ပိုင်းလောက်မှာ ညတိုင်း လိုးပေး ပေမဲ့ နောက်ပိုင်းကြတော့ ၃-၄ ရက်လောက်မှ တခါဖြစ်လာတယ်၊ အဲဒီနောက်ပိုင်း ကြတော့ တပါတ် တရက် လောက်ဘဲ အလုပ်ဖြစ်တော့တယ်၊

အသက်အရွယ် ကြောင့်လား ကျမအပေါ်မှာလည်း အီသွားလို့လား လို့တွေးမိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျမဖက်ကလည်း ကိုကိုဇော့် အပေါ် ဒီလောက် တောင်းတောင်းတတ မရှိမိဘူး၊ ကျမရဲ့ ရင်ထဲမှာ မောင်ရဲ ကိုဘဲ တမ်းတမ်းတတ ဖြစ်မိတယ်၊ကျမရဲ့ ပထမဆုံး ပန်းဦး ချွေ ခဲ့ တဲ့သူမို့လို့လား တော့မသိပါဘူး၊ ဒါမှမဟုတ် အချစ်မပါတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ အဲဒီလိုဘဲလား၊ ဒါပေမဲ့ ကျမ ကိုကိုဇော်နဲ့ အိမ်ထောင် ပြုလိုက်တာကိုတော့ နောင်တမရ ပါဘူး ကျမအတွက်လည်း အိမ်တောင် ပြုသင့်တဲ့ အရွယ်တောင် နဲနဲ လွန်စပြုနေတာ ကတကြောင်း ကိုကိုဇော်ကလည်း ကျမအပေါ် အရမ်းကြင်နာ ပါတယ်အစစ အရာရာ လိုလေသေး မရှိဂရုစိုက် ပါတယ်၊ ကျမကသာ ကိုကိုဇော် အလုပ်ကိစ္စ နဲ့ ခရီးသွားလို့ တယောက်ထဲ အိပ်ရရင် ဖက်ခေါင်းအုံးကိုဖက်ရင်း ကိုကိုဇော့်ကို မတွေးမိဘဲ မောင်ရဲ ရဲ့ အတတ်မျိုးစုံ ဆန်းပြီး ကျမကို အချစ်ကြမ်းခဲ့ တာတွေ ပြန်ပြန် စဉ်းစားရင်း ကိုယ့်လက်နဲ့ဘဲကိုယ့် ဖါသာ စိတ်ဖြေဖျောက် ခဲ့ရပါတယ်၊

ကျမကိုယ် ကျမတောင် ရှေးလူကြီးတွေ ပြောပြောနေ တဲ့ ဟတ်ထနီ ဆိုတာများ ဖြစ်နေသလား လို့တွေးမိတယ်၊ တခါတလေ ကြတော့လည်း ကျမစိတ်ဆာရင် အကြံအဖန် လုပ်ရတာပေ့ါ၊ ကိုကို အလုပ်အားလို့ အိမ်မှာရှိရင် အိမ်မှာ ပွဲတခုခု ဖန်တီးပြီး အစားအသောက် တွေချက် တူမတွေ ခေါ်ပြီး ပေါ်လားဝါးလား လုပ်၊ မိလတ် အိမ်ကိုလာဖြစ်အောင် လှမ်းခေါ်လိုက်၊ သေချာတာ ကတော့ အဲဒီည ကျမကောင်းကောင်း ခံရပြီသာ မှတ်တော့ ၊

ကိုကိုက ကျမကို တမီးမီး နဲ့ ခေါ်ပြီး ဖွတ်ဖွတ် ညက်ညက် ကြေအောင် လိုးတော့တာဘဲ၊မိလတ် ကကျမခေါ်ရင် လာပါတယ်၊ ကျမ ကသူတို့ အမေလိုပဲလေ၊ မမကြီးက အလုပ်ကိစ္စနဲ့ အမြဲလို ခရီးထွက်ရတော့ ကျမဘဲစောင့်ရှောက် ရတာပေါ့၊ မုန့်ဖိုးက အစလေ၊ အခုဆို ကိုကို နဲ့ကပိုဆိုးတယ်၊ ကိုကိုက နဂိုလ် ထဲက သဘောကောင်း ပြီးလက်ဖွာ တဲ့သူ၊ ရေကလည်း အမြဲလျှံနေ တဲ့သူမဟုတ်လား၊ သူတို့မောင်နမတွေ ဦးဇော် ဦးဇော် နဲ့နေတာဘဲ၊ ကျမက ကိုကို မိလတ် အပေါ် ဘယ်လိုထန် တယ်ဆိုတာ ကျမတို့ ဟန်းနီးမွန်း မှာထဲက သိထားတော့ အမြဲတန်း စောင့်ကြည့်ခဲ့ တယ်၊ဒါပေမဲ့ အံ့ဩဖို့ ကောင်းတာက ကိုကိုက တကယ်လူကြီးလူကောင်း ပါဘဲ၊

တခါတလေ မသိမသာ မျက်လုံးလေး စွေကြည့် တာက လွဲလို့ တချက်မှ အခွင့်အရေး မယူဘူး၊ အဲဒီ ရာဂ အကြည့် တောင် ကျမက သံသယနဲ့ အမြဲ ကြည့်နေ တဲ့သူမို့လို့ သတိထားမိတာ၊ အဲမိလတ် ပြန်သွားရင်သာ ကျမအပေါ် အတိုးချပြီး ကြမ်းတော့ တာပဲ ဟင်း..ဟင်း..၊ ကျမက လည်း ကိုယ့်အတွက် အကျိုးရှိ ဖို့ရာ ဆိုတော့ အမျိုးမျိုး အကြံထွက်တယ်လေ၊ တခါတလေ ပိတ်စကောင်းကောင်း တွေ့ရင် ကျမတို့ တူအရီး သုံးယောက်စာ ဝယ်ပြီး ဆင်တူချုပ်ထား လိုက်တယ်၊ တူမတွေလည်း ပျော်၊ ကျမလည်းပျော်၊ ကိုကိုလည်း ပျော်ပေါ့၊ ဟင်း..ဟင်း..

မိလတ်တို့ အိမ်လာတဲ့နေ့ ဝတ်တဲ့အဝတ် အစား ဆင်တူကျမမှာ ရှိရင် ကျမ ပါတခါထဲ ဝတ်ထားလိုက်တယ်၊ တခါတလေ လည်းကိုကိုနဲ့ ကျမတို့ တူအရီးတွေ တနေရာရာ သွားကြရင် ဆိုပါတော့ ရုပ်ရှင်တို့ ပျော်ပွဲစားတို့ ပေါ့၊ ကျမ တို့ဆင်တူ ဝတ်ကြတယ်လေ၊ အဲဒီလို နေ့မျိုးဆို ကိုကိုက ကျမကို တကိုယ်လုံး ချွတ်ဖို့ စိတ်မကူးဘူး ၊ ထမိန်လှန်ပြီး ဘာဂျာမှုတ်ရင်မှုတ်၊ကျမကို လေးဘက်ထောက် ထမိန်လှန်ပြီး ခွေးလိုး လိုးချင်လိုး၊ ဒါမှမဟုတ် ကြုံတဲ့နေရာ မှာသူ့ ပုဆိုးလှန်ပြီး ပုလွေမှုတ် ခိုင်းတော့တာဘဲ၊ ကျမကသိပြီးသားလေ သူစိတ်ထဲမှာ မိလတ်ကို လုပ်ချင်နေ သမျှ ကိုကျမအပေါ်မှာ ပုံချနေတယ်ဆိုတာ၊

ဘာဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အတွက်ကောင်း ဖို့ပဲလေ၊ ဟင်း..ဟင်း..

ကျမကလည်း ကိုယ့်တူမ တွေတော့ ချစ်တာဘဲ လက်လွတ်စပယ်တော့ အဖြစ်မခံ နိုင်ပါဘူး၊ တတ်နိုင်သလောက် မျက်စေ့ဒေါက်ထောက် ပြီးတော့ ကြည့်တယ်လေ၊ ကိုကို့ကို သူ့စိတ်ကူးဘဲ ရိုင်းတာလွှတ် ပေးထားတာ သူတကယ်လက်ပါရင် တော့ကျမသတိပေးရမှာပဲလေ၊

ဦးဇော်ဦး

စောစောကအရမ်း ချစ်ဖို့ကောင်းတာဘဲ ကျနော်မိန်းမ ရတာကံကောင်း တယ်လို့ထင်တာဘဲ၊ ကျနော်သိ ပါတယ် ကျနော်တို့ အချစ်က ဆယ်ကျော်သက် ကလေးတွေ လိုမဟုတ်တော့ ဘူးလေ၊ တယောက်နဲ့ တယောက် နားလည် မှုအပြည့်နဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ကိုစိတ်ချမ်းမြေ့အောင်နေ ကြတယ် လို့ပြောရမလားမသိဘူးပေါ့ဗျာ၊ ကျနော့် အရွယ်က ဟိုကိစ္စတွေ ကို့စိတ်ကလာပေ မဲ့ကိုယ်ကမပါနိုင် တဲ့အကြိမ် တွေရှိတယ်၊ စောစောက ကောင်းကောင်း နားလည် ပေးတယ်၊ ကျနော့်ကို ဘဝ အဖေါ်မွန် အနေနဲ့ လေးစားမှု အမြဲတန်း ပေးတယ်၊

ကျနော့်မှာ အားနည်း ချက်တခု ရှိတယ်၊ အဲဒါက မီးမီးလတ် ပဲ၊ မီးမီးလတ် ကိုတွေ့လိုက်ရင် ကျနော့်ရဲ့ဘွားဖက် တော်ကမနေ နိုင်ဘူး၊ဘယ်လို ဘယ်လို အားတွေပြည့်လာ မှန်းမသိဘူး၊ မိုးမျှော်ကောင်ဖြစ်ဖြစ်လာတယ်၊ ပထမတော့ စောစော ရိပ်မိသွား မှာဆိုးလို့ သတိ အမြဲထားတယ်၊ နောက်တော့ စိတ်မထိန်း နိုင်တော့ လို့စောစော အပေါ်မှာပဲ မီးမီးလတ် ဆီပေါက်ကွဲတော့မဲ့ စိတ်တွေ ကိုလွှတ်လွှတ်ပေး လိုက်မိတယ်၊ စောစောက အရမ်းထက်မြက် ပြီးပါးနပ်တဲ့ အမျိုးသမီး ပဲလေ သူရိပ်မိမယ် ဆိုတာ ကျနော် မှန်းဆမိ ပါတယ်၊သူကျနော့် ကိုမသိမသာ စောင့်ကြည့်နေ မှန်းလည်း ကျနော်ရိပ်မိတယ်၊

ကျနော်က လက်တွေ့မှာ အကောင် အထည်ဖေါ်မှာ မဟုတ်ဖူး ဆိုတာ ယုံကြည် သွားတော့ သူကကျနော့ကို တခါ တလေကျရင် မသိမသာ မီးမီးလတ် နဲ့ဆင်တူရိုးမှား လုပ်ပြီး စိတ်ကို ဆွပေးတတ် တယ်၊ ကျနော်ကလည်း မသိချင်ယောင် ဆောင်ပြီး ရောချတာပေါ့၊ ဟဲ..ဟဲ.. ဒီနေ့လည်း အလုပ်အား ကျောင်းအားတဲ့ ရက်မို့လို့ ပင်လယ် ကမ်းစပ်က စောစော သူငယ်ချင်း ရဲ့ဘန်ဂလို တညအိပ် ပျော်ပွဲစား ထွက်လာကြတယ်၊ ထုံးစံအတိုင်း ကျနော်၊စောစောရယ် သူ့တူမ နှစ်ယောက်ရယ်ပေါ့၊ နဂိုလ် အစီအစဉ် က စောစော မေမေ နဲ့ မိခိုင်ပါ လိုက်ဖို့ပဲ၊ လာခါနီးမှ ယောက်ခမကြီးက နေနဲနဲ မကောင်းလို့ လေစိမ်း တိုက်မခံချင် ဘူးဆိုပြီး နေခဲ့တာ၊

မနက် အစောကြီး စရောက်ကထဲ က စားကြ သောက်ကြရေကူး ကြ နဲ့နေ့လည် စာစားပြီးတော့ တရေးတမော အိပ်အုန်းမယ် ဆိုပြီး ကျနော်တယောက်ထဲ အခန်းထဲ ဝင်လာပြီး ကုတင်ပေါ်မှာ ကျောဆန့်ပြီး နားနေလိုက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သိတယ် မဟုတ်လား၊ မီးမီးလတ် ရဲ့ရေစိုထမိန် ကြောင့် တလုံးချင်း ခုန်ခုန် လှုပ် နေတဲ့ ဖင်လုံးကျစ်ကျစ် လေးက ကျနော့်ရဲ့ အာရုံက မထွက်ဖူးလေ အခုတောင် တွေးရင်း နဲ့လီးကြီးက ပုဆိုးအောက်က ထောင်ထလာ လို့ ပုဆိုးကို ပွအောင် လုပ်နေတုန်း အခန်းထဲ စောစော ပြုံး စိစိ နဲ့ဝင်လာတာ တွေ့ရတယ်၊ စောစောက သူ့တူမတွေနဲ့ အရောင်တူ တီရှပ် နဲ့ ရောင်တူ ထမိန်တိုတို ဝတ်ထားတာ ကကျနော့်ရဲ့ လီးကြီးကို ပိုပြီးမာကြောစေတာပေါ့၊

"ဟော့ မီး ခလေးတွေ ကော"

"ဟိုဘက်နား က ကိုကျူး ဆိုင်မှာ လိုတဲ့ ဟာလေးတွေ သွားဝယ်ခိုင်းလိုက်တယ်..သူတို့အအေးလည်း သောက်ခြင်သေး တယ်ဆိုတော့ တော်တော် နဲ့ပြန်လာမှာ မဟုတ် သေးဘူး ..ဒါနဲ့ နေစမ်းပါအုန်း ပင်ပန်းလို့ နားလိုက်အုန်းမယ် ဆိုတဲ့ ဒီဦးဇော်က မအိပ်သေးဘဲနဲ့ ဘာတွေ ပုဆိုးထဲမှာ ဖွက်နေတာလဲ ဟင်း..ဟင်း.."

" ဒီမှာ မီး ကြိုက်တတ် တဲ့ ငှက်ပျောသီး သူများ စားသွားမှာ စိုးလို့ ဖွက်ထားတာလေ"

ကျနော်က ပြောပြော ဆိုဆိုနဲ့ ပုဆိုးကို ကွင်းလုံး ချွတ်ချပြီးကုတင်စောင်းမှာထထိုင် လိုက်တယ်၊ ကျနော့်

မာတောင်နေတဲ့ လီးကြီးက ထောင်းကနဲခုန်ထ လာတာပေါ့၊

"ဦးဇော်က မီး ကိုတကယ် ကျွေးမှာလား"

စောစောရဲ့ မီးမီးလတ် ပုံစံနဲ့ညတုတု အမူအယာ က ကျနော့်ရဲ့ ရောဂါကို ပိုထ စေပြီး လရည်တွေ တောင် ချက်ချင်း ထွက်ချင်ချင် ဖြစ်သွားတယ်၊

"ကျွေးမှာပေါ့ ဒီကိုလာခဲ့"

စောစောက ကျနော့် ရဲ့ပေါင်ကြား ကုတင်ဘေး ကကြမ်းပြင်မှာ ဒူးထောက် ထိုင်ပြီး ကျနော့်ရဲ့ လီးကြီးကို ဖွဖွလေး ကိုင်ကာ တချက်နှစ်ချက် ပွတ်လိုက်ပြီး မှ ကျနော့်ရဲ့ ဒစ်လုံးကို လျှာနဲ့ ပါတ်ရက်လိုက်တယ်၊ နောက်တော့ ခေါင်းကို ငုံ့ပြီး ကျနော့် လီးကြီး ကိုသူမ နှုတ်ခမ်း နှစ်ခုနဲ့ညှပ်ပြီး ပုလွေ မှုတ်ပေး နေပါတော့တယ်၊ ကျနော့်မှာ အရသာ ရှိလွန်းလို့ စောစောရဲ့ ဆံပင်ဖါးလျှားချထားတဲ့ ခေါင်းကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ထိန်းကိုင် ရင်းဇိမ် ခံနေမိပါတယ်၊

ကျနော့် မျက်လုံး အစွန်က တခုခုလှုပ်ရှား တွေ့လို့ မသိမသာ ကြည့်လိုက်တော့ အခန်းနံရံ အပေါက် တွေ က တယောက်ယောက် တော့ချောင်းကြည့် နေပြီ ဆိုတာသိ လိုက်တယ်၊ ဒီဘန်ဂလို တွေက အခန်းတွေက လုံတာ မဟုတ်ဘူး အပေါက် တွေက ဟိုတပေါက် ဒီတပေါက်နဲ့၊ အဲဒါကြောင့် နေ့ခင်းကြောင်တောင် ဆို အပြင်မှာ လူရှိရင် အခန်းထဲမှာ လုပ်ရတာက မလွတ်လပ်ဘူးလေ၊

အဲဒါသိလို့ စောစောက သူ့တူမတွေ ကိုအပြင်ပ ထုတ်လိုက်တာ၊ ကျနော်တို့ လွတ်လွတ် လပ်လပ် ချစ်ပွဲဝင်ရအောင်၊ ကျနော့် စိတ်ထဲမှာ ဘယ်သူများ ပြန်လာချောင်း တာလဲ နှစ်ယောက် စလုံးများလား ပေါ့၊ စောစော ရဲ့ကြောဘက် ဆိုတော့ သူက သတိမထားမိ ပါဘူး၊ ကျနော့် အမြင်တော့ အခု ချောင်းကြည့် နေတဲ့သူ လဲ စောစောရဲ့ ခေါင်းကွယ်နေလို့ ဘာမှမြင်ရမှာမဟုတ် ပါဘူး ကျနော်တို့ ဘာလုပ်နေလဲ ဆိုတာဘဲ ဆက်စပ်တွေး လို့ရမယ်၊ ချောင်းကြည့်နေ တာမီးမီးလတ် ဖြစ်နိုင်တယ် ဆိုတဲ့အတွေး ကကျနော့်ရဲ့စိတ်ရိုင်းတွေ ကိုပိုထကြွစေတယ်လေ၊ အိုကေလေ ချောင်းကြည့် တဲ့သူဆန္ဒပြည့် သွားအောင် ဖြည့် လိုက်အုန်းမယ် လေဆိုပြီး၊

" မီးကိုကို ခါးညောင်း တယ် မတ်တတ်ရပ် အုန်းမယ်နော် "

ဟုပြောကာ ကုတင်ဘေးကို ဆင်းပြီးမတ်တပ် ရပ်လိုက်တယ်၊ စောစောကလည်း ကျနော့်လီးကြီး ကိုစုပ်ပေး နေရာက မလွတ်ပဲ အလိုက်သင့် လှည့်လာတော့ အခန်းနံရံ ကိုဘေးတိုက် အနေထား ဖြစ်သွားတာပေါ့၊ အဲဒီတော့မှ ကျနော်က ကျနော့်ရဲ့ လိန်ချောင်းကြီး ကို စောစော ပါးစပ်ထဲက တချောင်းလုံး ဆွဲတုတ်လိုက်တယ်၊ စောစောကလည်း ကျနော့် အကြိုက် သိပြီးသား ကျနော့် လီးကြီး သူ့ ပါးစပ်က ထွက်သွားတာနဲ့ သူ့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းထူ အမ်းအမ်းတစုံကို စူထုတ်ပြီး စိထားတယ်၊ ကျနော်က အဲဒီစေ့ထားတဲ့ နှုတ်ခမ်း အစုံကို ကျနော့်ရဲ့ ဒစ်ကွမ်းသီးလုံး ထိတ်နဲ့ အသာဖိပြီး ထိုးသွင်းလိုက်တယ်၊

စောစောက သူ့နှုတ် ခမ်းတွေကို တင်းတင်းလေး စိထားတော့ ကျနော့် လိန်ချောင်းကြီး တချောင်းလုံးကို ပွတ်ဆွဲပေးသလို ဖြစ်ပြီး အကြောပေါင်းတထောင် စိမ့် သွားတယ်လို့ဆို ရလောက်အောင် အရသာရှိလှတာပေါ့ဗျာ၊ ဒီကြားထဲ အပြင်က ချောင်းကြည့် နေတဲ့သူ ဘယ်သူဘဲဖြစ်ဖြစ် ကျနော့်ရဲ့ ထောင်မတ်နေတဲ့ လိန်ချောင်းကြီး ကိုတချောင်းလုံး မြင်သွားရတာပေါ့၊

အဲဒီလိုမျိုး အဝင်အထွက် ခနလောက် လုပ်နေရာက ကျနော့်မှာ သိပ်စိတ်လှုပ်ရှားနေ တော့ ခနလေးနဲ့ပြီးချင်လာ လို့ ခနအောင့်အီး ပြီး စောစော လီးစုပ်ပေး နေတာကို ခနရပ်ခိုင်းလိုက်ရတယ်၊ စောစော ကိုဆွဲထူ ထခိုင်းပြီး ထမိန်ကွင်းလုံးချွတ်ကာ ကုတင်ပေါ် တက် ကုတင်ကန့်လန့်ဖြတ် အနေအထားနဲ့ ဖင်ဘူးတောင် ထောင်ခိုင်းလိုက်တယ်၊

စောစောရဲ့ ပေါင်လုံးကြီး နှစ်လုံးကြားက ပြူးထွက်လာတဲ့ အဖုတ်ကြီးကို ပါချောင်းကြည့် တဲ့သူတည့်တည့် တွေ့ရအောင်ပေါ့၊ ကျနော်က ကုတင်ဘေး ကြမ်းပေါ်မှာ မတ်တတ်ရပ် လျက်ကပဲ စောစောရဲ့အဖုတ်ကြီးကို လက်နှစ်ချောင်းနဲ့ ဖြဲလိုက် တော့အရည်ကြည် တွေစွတ်စို နေတဲ့ အတွင်းသား နီတာရဲလေး တွေပေါ်လာပါတယ်၊ အဲဒီ အကွဲကြောင်းထဲ ကျနော့်ရဲလျှာ စောင်းနဲ့ ထိုးထည့်ပြီး အဝင် အထွက် လုပ်ပေးလိုက်တော့ စောစော ဆီကငြီးသံ လေးထွက်လာပြီး ဖင်ကြီးလည်း တရမ်းရမ်း ဖြစ်လာပါတယ်၊

စောစောရဲ့ အဖုတ် နှုတ်ခမ်းတွေကို လျှာ ညှောင်းတဲ့အထိ အားရပါးရ ဘာဂျာ မှုတ်ပြီး မှ နဲနဲသွေးအေး သွားတဲ့ ကျနော့်ရဲ့ လီးကြီးကို ကိုင်ပြီး အဖုတ်ဝမှာ တေ့လိုက်ပါတယ်၊ ချောင်းကြည့်နေ တဲ့သူရဲ့ အပေါက်က နေ ရှင်းရှင်း လင်းလင်းကြီး မြင်ရအောင် တမင် အနေအထား ပြင်ပြီးမှ ကျနော့်ရဲ့ လီးကြီးကို စောစောရဲ့ နွေးအိအိ စောက်ခေါင်းထဲ ဖြေးဖြေး ချင်းအဝင် အထွက် စလုပ်ပေးပါတော့တယ်၊ တတ်နိုင်သလောက် ကျနော့်ရဲ့ လိင်တန်ကြီး ကိုအဖုတ် ထဲကျွတ်ခါနီး အထိဆွဲ ထုတ်ပြီး မှအားရပါးရပြန်ဆောင့် ချလိုက်၊ လုပ်ပေးနေလိုက်တယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ စိတ်ကိုလည်းလျှော့ ထားပြီး ကြာနိုင်သမျှ ကြာအောင် အချိန် ဆွဲလုပ်နေလိုက်ပါတယ်၊

ဒါပေမဲ့ စောစောက မနေနိုင်တော့ ပါဘူး ဖင်ကြီးကိုနောက်ဖက် အတင်းကော့ကော့ ပေးရင်းအရှိန် မြန်လာပါတယ်၊ ကျနော် လည်း လီးကြီးက ယားယံ လာနေပြီမို့ ချောင်းကြည့်နေတဲ့ သူကို ခနမေ့ ထားပြီး စောစောရဲ့ ခါးကျင်ကျင်လေး ကိုဘဲကိုင်ပြီးအသားကုန် စောင့်ပေးလိုက်ပါတယ်၊

"..ဖတ် ဖတ် ဖွတ် ဖွတ် ပြွတ် ပြွတ် ..."

"..အီး..အား..အင်း..ဟင်း..ဟင်း..အိုး..အူး.."

"..အိုး ကောင်းလိုက် တာ ကိုကို ရယ် မီးကို အသေသာ ဆောင့်ပါတော့.."

ကျနော့်မှာ လည်းအား ကုန်တအားဆောင့်လိုက်တိုင်း တုန်ခါပြီး လှုပ်ရမ်းနေတဲ့ စောစော ရဲ့ ဖင်လုံး ဖြူဖြူ ကားကား ကြီးတွေကို အရသာခံကြည့်ရင်းက လီးကြီးက ထွက်လု စိစိ လရည်တွေ ထိန်းမထား နိုင်တော့ဘဲ စောစော ရဲ့ စောက်ခေါင်း အတွင်းထဲကို ပက်ဖြန်းပစ်လိုက်ပါတော့တယ်၊

စောစောနဲ့ကျနော် တယောက်ပေါ်တယောက် ထပ်ရက် ပြုတ်ကျသွား ပြီးခန အမောဖြေ နေကြပါတယ်၊ ကျနော် သတိရလို့ချောင်းကြည့်ပေါက် ကိုလှမ်းကြည့် လိုက်တော့ အရိပ် မတွေ့ရတော့ပါဘူး၊ အေးလေ နောက် တော့မှ ဘယ်သူလည်း ဆိုတာ အကဲခတ် ကြည့်တာပေါ့ လို့တွေးရင်း ဒီတခါတော့ တကယ် မောမောနဲ့ အိပ်ပျော်သွား ပါတော့တယ်၊

မောင်မောင်ရဲရဲ့ဘေးထွက်ဇာတ်လမ်းများ၂-၄။

<u>မီးမီးငယ်</u>

အမလေး မီး မြင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကို မျက်စေ့ထဲက ဘယ်လိုမှ ဖျောက်လို့ ရမှာမဟုတ်တော့ပါဘူး၊ ယောက်ကျားနဲ့ မိန်းမဆက်ဆံ တာမျက်ဝါး ထင်ထင် ကြုံတွေ့ လိုက်ရတာ ပထမဆုံး အကြိမ် ပါပဲ၊ မီးအတွက် အဆင့်တွေ အများကြီးခုန် တက်သွားသလိုဘဲ၊ မီးက ရီးစားတောင်မှ မရှိသေးတာ အရွယ်ရောက် တဲ့ယောက်ကျားကြီး တယောက်ရဲ့ လီး ကိုမြင်ဘူးတာလည်း ပထမဆုံး အကြိမ် ပါပဲ၊

ဇာတ်လမ်းကဒီလိုရှင့် မီး နဲ့မမလတ် ညနေစာချက်ဖို့ လိုတဲ့ပစ္စည်းလေး တွေဝယ်ဖို့ အန်တီစော လွှတ်လိုက် လို့ထွက်လာကြတာ၊ လမ်းမှာ ဘယ်သူ လက်ကမြင်းကြောထ ပြီးတူးထား တာလဲမသိတဲ့ သဲကျင်း တခုထဲ မီး ခြေထောက် ချော်နင်းမိပြီး ခြေခေါက် သွားပါရော၊ကျမ ခြေကျင်းဝတ် ကယောင်လာလို့ မီးလည်း ဆက်မလျှောက် နိုင်တော့တာ နဲ့မလတ် ကိုဘဲဆက် သွားခိုင်းလိုက် ပြီး မီးအတွက် အအေး လက်ဖျော် တခွက် ဝယ်လာပေး ဖို့ပဲ မှာလိုက် တယ်၊ မီးကတော့ အဲဒီနားက သစ်သား ခုံတန်းရှည် လေးတခု မှာဘဲ ထိုင်ချရင်း စောင့်နေလိုက်တယ်၊ မလတ် ထွက်သွားမှ မီးစိတ်ကူး ပြောင်းသွားတယ်၊

ဒီတိုင်း ထိုင်နေ မဲ့အတူတူ အန်တီစော တို့စီက ပရုပ်ဆီ သွားတောင်း ပြီးလိမ်း ထားလိုက်ရင် ကောင်းမယ်လေ လို့တွေးရင်း ဘန်ဂလိုဖက်ကို ပြန်လာလိုက် တယ်၊ ဘန်ဂလိုရောက်တော့ အပြင်ဖက်မှာ တိတ်ဆိတ်နေတော့ အန်တီ စောတို့အိပ်နေ ကြတယ် ထင်လို့ ခြေဖွဖွ လေးနင်းပြီး သွားရာက အခန်းထဲက တိုးတိုး အသံမသဲမကွဲ ကြားလို့ ဘာများလည်းဆိုပြီး နံရံ အပေါက်တခုကနေ အခန်းထဲ ချောင်းကြည့် လိုက်မိတာပေ့ါ၊ ပထမတော့ ဘာမှန်းမသိ ပါဘူး၊ ဦးဇော်က ကုတင်စောင်း မှာ ထိုင်နေတယ်၊ အန်တီစော ကရှေ့က ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ထိုင်လို့ ဦးဇော် ပေါင်ပေါ် ခေါင်းငုံ့ ပြီး ဘာလုပ်နေလည်း မသိဘူး၊

မီး ချောင်းကြည့်နေ တဲ့နံရံက အန်တီစော ရဲ့ ကျောဘက်ကဆို တော့ ဘာမှမမြင်ရဘူးလေ၊ခနနေ တော့ ဦးဇော် မတ်တတ် ထရပ်လိုက်တော့မှ အားလားလား ၊ ဦးဇော် ရဲ့လီးကြီးက မာတောင်ပြီး ထိတ်ကလည်း နီတာရဲကြီးနဲ့ ရေတ် ကျည်ပွေ့ကြီးလို လုံးလုံးတုတ်တုတ်ကြီး၊ မီး အသက်ရှုဖို့ တောင်မေ့ သွားတယ်၊ ရင်ဘတ်ကလည်း တဒုံးဒုံး မြည်လာတာ အရမ်းကျယ်ပြီး အန်တီ စောတို့ ကြားသွား မှာ ဆိုးလို့ ကိုယ့် ရင်ဘတ်ကိုယ် လက်ဝါးနဲ့ဖိထားလိုက် ရတယ်၊ အခုလို ဘေးတိုက် နေအထားကမှ အန်တီစောတို့ ဘာလုပ်နေသလဲ ဆိုတာ ဂဂနန မြင်ရတော့တာပေ့ါ၊

ဦးဇော်က သူ့လီးကြီး အန်တီစော ပါးစပ်ထဲကို ထိုးသွင်း လိုက် ဆွဲထုတ်လိုက် လုပ်နေတာ ကိုး၊ အန်တီစော ကလည်း မရွံ့မရှာ သူ့လက် တဖက်နဲ့ ဦးဇော် လိန်ချောင်း အရင်းကို ဆုပ်ကိုင် ထားပြီး သူ့ပါးစပ်ထဲမှာ ရေခဲချောင်း လိုစုတ် ပေးနေလေရဲ့၊ ဘာကြောင့် မှန်းတော့ မသိဘူး အန်တီစောရဲ့ ပါးစပ်ထဲဝင်ထွက်လုပ်နေတဲ့ ဦးဇော်ရဲ့ လီးကြီး ကမြွေ ကြီး တကောင် လိုဘဲ၊ အန်တီစောရဲ့ တံတွေး တွေ နဲ့ ရွဲစို နေတာကြည့်ရင်း မီးတောင် အာခြောက် လာသလိုဘဲ၊ မီး ဆက်ပြီး ကြည့်နေ ဖို့ မသင့်တော့မှန်း သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒါမျိုး အခွင့် အရေးဆို တာကြုံ ရခဲတယ် မဟုတ်လား၊ ကျောခိုင်းသွားရ မှာနမျော သလိုဘဲ၊ တတက်စားလည်း ကြက်သွန် ပဲ မထူးပါဘူး လို့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အားပေးရင်း ဆက်ကြည့် နေမိတော့တာပေ့ါ၊

နောက်တော့ အန်တီစော ထမိန်ကို ကွင်းလုံးချတ်ပြီး ကုတင်ပေါ် လေးဘက်ထောက် လို့ ပေါင်နှစ်လုံးကြားက ပြူးထွက် လာတဲ့ အဖုတ် ဖောင်းဖောင်းကြီးရဲ့ အကွဲကြောင်း ကို ဦးဇော် လျှာနဲ့လည်း ထိုးရက်ရော၊ မီး ဒူးတွေတောင် ချောင်ပြီး လဲကျချင် လောက်အောင် ဖိန်းကနဲ ဖြစ်သွား တယ်၊ မီးအဖုတ်လေး ကလည်း ယားယံနေပြီး အရည်တွေပြည့် လာသလိုပဲ၊ မီး ထမိန်ပေါ်ကပဲ ကိုယ့် အဖုတ်ကလေးကို ကိုယ် ပွတ်သပ်နေမိတယ်၊ ဦးဇော် သူ့ လီးချောင်းကြီးကို အန်တီစော အဖုတ်ဝ ထဲထည့် ပြီး စအသွင်း အထုတ်လည်း လုပ်ရော၊ မီးမနေနိုင် တော့ ပါဘူး ကိုယ့် ထမိန် ကိုယ်လှန်ပြီး အတွင်းခံ ဘောင်းဘီ မျှော့ကြိုး အောက်က လက်လျို ပြီး အဖုတ်ဝ ကို လက်ခလယ် ထိုးထည့်ပြီး ဦးဇော်တို့ တို့နဲ့ အတူ လိုက်လှုပ်ရှားနေမိပါတော့တယ်၊

ဦးဇော် ကအန်တီစော ခါးကိုဆွဲ ပြီး တဖုန်းဖုန်း ဆောင့်နေတုန်းမှာဘဲ မီးရဲ့ အဖုတ်ထဲက အကြော ဆွဲသလိုဖြစ် ပြီး ကြွက်သားတွေ လည်းတောင့် တင်းပြီး ဒူးတွေ ချောင်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျ သွားပါတယ်၊ မီးလည်း အကြောဆွဲပြီး တဆတ်ဆတ် တုန်တဲ့ အရသာပျောက်သွားမှ ကမန်းကတန်း ထကြည့်လိုက် တော့ ဦးဇော်က အန်တီစော ကိုဆောင့်နေတုန်း ဘဲရှိပါသေး တယ်၊ ဒါပေမဲ့မီး အခုတော့ မိသွားမှာကြောက် လို့ ကမာန်းကတန်း ဘန်ဂလိုပေါ်က အမြန်ပြန် ဆင်းပြီး နဂိုလ် မလတ် ကိုထိုင်စောင့် နေတဲ့ ခုံတန်းလျား ဆီ အမြန် ပြန် လာခဲ့ ပါတော့တယ်၊

ဦးဇော်ဦး

ကျနော် တရေးနိုးလို့ကြည့် လိုက်တော့ စောစော အခန်းထဲမှာမရှိတော့ဘူး၊ အဲဒါနဲ့ ကျနော်လည်း ရေချိုးမယ်လေ ဆိုပြီး မျက်နှာသုတ် ပုဝါ ပုခုံးပေါ်တင် ပြီးထွက်လာ ခဲ့တယ်၊ စောစောနဲ့ မီးမီးလတ် တို့နှစ်ယောက် မီးဖိုထဲ မှာအလုပ်ရှုတ်နေ ကြလေရဲ့၊

" ဟော..ကိုဇော် နိုးပြီလား ..အော် ..ရေသွားချိုးမလို့ လားမိငယ်တောင် အခုဘဲထွက်သွားတယ်၊ သူ့ကိုနဲနဲကူဆွဲပေးလိုက် ပါအုန်းကိုဇော်ရေ၊ကောင်မ ရုတ်ပြာ နေခင်းတုန်း ကခြေထောက် ခေါက်လာလို့တဲ့၊"

ရေတွင်းက ဘန်ဂလိုနဲ့ ပေ၁၀၀ လောက် ရှိမယ် ဘန်ဂလို အနောက်ဖက်က ခြံထောင့် မှာ၊ စက်သီးရှိပေမဲ့ လက်နဲ့ဆွဲရတာ ကပိုမြန်လို့ ရေပုံးကိုပစ်ချ ပြီးကြိုးနဲ့ ဆွဲတင်ရတယ်၊ တခါတခါ ရေပုံးက လွယ်လွယ်နဲ့ ရေထဲမြုပ် မသွားလို့ ကြိုးကို ဆောင့်ဆောင့် ပြီးလှုပ်ပေးရ သေးတယ်၊ရေတွင်းနားရောက် တော့ထမိန် ရင်လျားနဲ့ ရေပုံးကို ကြိုးစား ပန်းစား ဆွဲနေရှာတဲ့ မီးမီးငယ် ကိုတွေ့တယ်၊

".. ဟော့ မိငယ် ပေးပေး ဦးဇော် ဆွဲပေးမယ်.."

ကျနော့်ကို မြင်လိုက်တော့ မီးမီးငယ် မျက်နှာ ရဲကနဲဖြစ် သွားပြီး မျက်စေ့ပျက် မျက်နှာ ပျက်နဲ့ ကမန်းကတန်း ရေပုံးကို ဆွဲတင်နေရှာတယ်၊

"..ရ...ရ...တယ်..ဦး..ဦး...ဇော်..."

လို့အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့နဲ့ ပြောတော့၊ ကျနော့် ဇဝေဇဝါ ဖြစ်သွားရတယ်၊ ဒီကောင်မလေး အရင်ဒီလို မဟုတ်ပါဘူးပေါ့၊ ကျနော့်စိတ်ထဲမှာ ချက်ခြင်း သတိရသွားတယ်၊ နေ့ခင်းက ချောင်းကြည့်နေ တာဒီကောင်မလေး များလား၊

"..ပေးပေး ဦးကို ရေပုံးပေး မိငယ် နေလည် တုန်းက ခြေခေါက် လဲထားတယ်ဆို ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊"

" အော် မီးတို့ ဦးကျူး ဆိုင်သွားတုန်း လမ်းမှာ မီး သဲကျင်း ထဲခြေချော် ကျလို့.."

" အဲဒါ ခြေထောက် အနာကြီး နဲ့ အဝေးကြီး ဆက်ရောက် သွား သေးတယ်.."

" ဘယ်လျှောက် နိုင်မလဲ ဦးဇော်ရဲ့ အဲဒီနားက ခုံတန်းလျှား မှာပဲ မမလတ် ပြန်အလာ ကိုထိုင်စောင့် နေရတာပေါ့.."

မီးမီးငယ်က ကျနော့် ကိုမော့် မကြည့် ဘဲသူလျှော်စရာ ရှိတဲ့ အဝတ် ကလေး တထည် နှစ်ထည်ပေါ်ကို ရေပုံးထဲကရေ တွေလောင်းချ ရင်းက ကျနော့်ကို ပြန်ဖြေနေ တာလေ၊ တစ်နံ့နှစ် ပေါင်း တာမှန်းကြည့် ရင်တောင် လွဲရင် လွဲအုန်းမယ်၊ နေ့ခင်းတုန်းက လာချောင်းနေတာ ဒီကောင်မလေးပဲ ဆိုတာကတော့ မလွဲနိုင်တော့ဘူး၊ ကျနော့် စိတ်ကအဲ ဒီလိုလဲ တွေးလိုက်ရော ကျနော့်ရဲ့ လီးကြီးက ချက်ခြင်း တောင်လာတယ်၊

" ပေးရေပုံးပေး မီးငယ် ဦးခပ်ပေးမယ်"

" ဟင့်အင်းရတယ် ဦးဇော် အရင်ချိုး လိုက်ပါ မီးငယ် အဝတ်လျှော် လိုက်အုန်းမယ်"

မီးငယ်က ကျနော့်ကို မျက်လုံးချင်း မဆိုင် ဘဲ ရေပုံးကို အတင်းထိုး ပေးနေလို့ ကျနော် မီးငယ်ရဲ့ တကိုယ်လုံးကို အားရပါးရ ကြည့်လို့ရ နေတာပေါ့၊ ကောင်မလေး အရွယ် တောင်ရောက်နေ ပါလားလို့လဲ တွေးမိတယ်၊ အရင်တုန်းက ကျနော် မီးမီးလတ် ပေါ်မှာ ပဲ မွန်နေတာဆို တော့ မီးငယ်ကို တခါမှ သေသေချာချာ မကြည့် ဖြစ်ဘူး၊ အခု အခွင့်အရေးရ မဲ့ရတော့ လည်းထမိန်ရင်လျှား နဲ့ငရုံ့ကိုယ် လုံးလေးက လက်တကမ်းမှာ ဘေးနား ပါတ်ဝန်းကျင် မှာလည်း ဘယ်သူမှ မရှိ၊ ကျနော့်ရဲ့ ထကြွလာတဲ့ စိတ်ဆင်ရိုင်း ကိုမနဲထိန်းနေရတယ်၊ စောစောနဲ့ မီးမီးလတ် တို့ကလှမ်းခေါ် လို့ရတဲ့ အကွာအဝေး မှာရှိနေတယ်လေ၊

ကျနော် လည်း မွန်ထူနေ လို့မစဉ်းမစားဘဲ ရေပုံးဆွဲယူပြီး ရေလောင်းချိုးချ လိုက်တယ်၊ အိုး ပုဆိုးရေစို ပြီးအသားကပ် သွားတော့ ကျနော့်ရဲ့ မာတောင်နေ တဲ့လီးကြီးက ငေါက်ကနဲ ထောင်ထွက်လာတာပေါ့၊ မီးငယ်ရဲ့ ဝင်းဝါစိုပြေ ချောမွတ်လှ တဲ့ လက်မောင်းလုံးလေး တွေ၊ ထမိန် ရင်လျှားထား ပြီးရေလေး မစိုတစိုမှာ မို့မို့ ဖေါင်းဖေါင်းလေး မြင်နေရတဲ့ ရင်သားအစုံက အဝတ်တွေကို ဆောင့် ဖွတ်လိုက်တိုင်း တုန်တုန် တုန်တုန် နဲ့ဖြစ်နေတဲ့ မြင်ကွင်းက ကျနော့်ရဲ့ ရာဂ အမိုက်မှောင်ကို ပိုပြီးဆွဲပေးနေပါတယ်၊ စောစောလို အရာရာတိုင်းမှာ ကြီးထွားတာမျိုး မဟုတ်ပဲ သေးသေး သွယ်သွယ် နဲ့ သူရှိသင့်တဲ့နေရာမှာ အမို့အဖောင်းလေး တွေရှိနေတာ မို့လို့ ဝက်သားဟင်း စားတာများလာလို့ ပုဇွန်ဟင်း အပြောင်းအလဲ စားချင်စိတ် ပေါ်လာမိတာ လဲ ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဘန်ဂလိုဘက်က စောစောတို့ ရုတ်တရက် ထွက်လာရင် တောင် ကျနော်တို့ကို ရေတွင်း ကွယ်နေလို့ တွေ့ရဖို့ မလွယ်ဘူး ဆိုတာ သတိထားမိလို့ မီးငယ် ကိုအကဲစမ်း ကြည့်ဖို့ ကြံလိုက်တယ်၊

" ဟေး မီးငယ် "

"ဘာ...ဘာ..လဲ ဦးဇော်.."

"နေ ခင်းက ဦးဇော်တို့ လုပ်နေကြတာ ချောင်းကြည့် နေတာ ဘယ်လိုလဲ..ကြည့်လို့ ကောင်းလား.."

"ဘာ..ဘာ..တွေလျှောက်ပြော နေတာလဲ ဦးဇော်..မီးငယ် မသိဘူး."

"လိမ် မနေပါနဲ့ မီးငယ်ရယ် ဦးဇော် မြင်ပါတယ် မီးငယ် အစအဆုံး ချောင်းကြည့်နေတာ "

" အစအဆုံးမဟုတ် ပါဘူး ....ဟောတော့...ဟင့်အင်း မီးငယ် မချောင်းပါဘူး..အန်တီစောကို မတိုင်ပါနဲ့ နော် ဦးဇော် မီးငယ် တောင်းပန် ပါတယ်"

" အေးလေ ဦးကလည်း မတိုင်ပြော ပါဘူး အဲဒါမီးငယ် နဲ့ဦးနဲ့ စီးခရက် ဒါဘဲနော်."

"ကျေးဇူးပါဘဲ ဦးရယ် မီးငယ် တကယ်ဘဲ ချောင်းကြည့် ဖို့မရည်ရွယ် ပါဘူး "

" ရပါတယ် မီးငယ်ရယ် နောက်ဆို ကြည့်ချင်ရင် ပြော မီးငယ် ချောင်းစရာမလိုဘူး အခုဒီမှာကြည့်"

ကျနော်ကပြောပြောဆိုဆို ကျနော့်ရဲ့ ရေစိုလုံချည် ကိုလှန်တင် လိုက်တော့ ကျနော့်ရဲ့ မာတောင်ထနေတဲ့ လီးတန်ကြီးက အမြောက်ကြီးလို ထောင်ထထွက်လာတာပေါ့၊ မီးငယ်က မျက်လုံးဝိုင်းစက်စက် တွေက ကြောက်လန့်တကြား ပြူးထွက်လာပြီး စိတ်ညို့ ခံရတဲ့သူ လိုငေးစိုက်ကြည့် နေပါတယ်၊

"ဦး...ဦးဇော်.....အန်တီစော တို့မြင်...မြင်...သွားအုန်းမယ်.."

ကျနော့် ရဲ့မာတောင် နေတဲ့ လီးကြီး လှန်ပြ လို့ မီးငယ် တယောက် ဆဲဆို အော်ဟစ်ပြီး ပြေးမသွားကထဲက ကျနော် နဲနဲ စိတ်အေးသွားပြီး ဘယ်လို စည်းရုံးရမလဲ လို့စအကြံထုတ် ရင်းက

" အို မီးငယ်ကလည်း ဒီရေတွင်းကြီး တခုလုံး ကွယ်နေတယ် သူတို့ ရုတ်တရက် ထွက်လာရင်တောင် မမြင် နိုင်ပါဘူး "

ကျနော်က ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ မီးငယ် ဘက်ကို တိုးကပ် သွားတော့ တဆတ်တုန်ပြီး မာတောင် နေတဲ့ ကျနော့်လီးကြီးက ဆောင့်ကြောင့်ထိုင် နေတဲ့ မီးငယ် ရဲ့မျက်နှာရှေ့ မှာတရမ်း ရမ်းဖြစ်နေတာပေါ့၊ မီးငယ်က မဝန့်မရဲ ဒါပေမဲ့ စိတ်ဝင်တစားနဲ့ ငေးကြည့်နေတယ်၊

" ဦးဇော် ဟာကြီးက အကြီးကြီးဘဲ နော်..အမြဲတန်းအဲဒီလို ဘဲ မာနေတာလား"

"ဘယ်ဟုတ်မလဲ ပုံမှန်ဆိုရင် ပျော့ပျော့လေး စိတ်လှုပ်ရှားမှ မာလာတာ ထိတ်ကပျော့ပျော့လေးပါ ကိုင်ကြည့်ပါလား"

" ဟင့်အင်း ရွံစရာကြီး ကြောက်လည်းကြောက်တယ်"

" အခုတင် ဆပ်ပြာနဲ့ဆေးထားတာပါ မီးငယ်ရဲ့ သန့်ပါတယ် ရော့ ကိုင်ကြည့်"

ကျနော် ကပြောပြော ဆိုဆိုနဲ့ သူ့လက်ကလေးကိုဆွဲပြီး ကျနော့်လီးကြီး ပေါ်တင်လေးလိုက်တယ်၊ မီးငယ်က သူ့လက်ဖဝါး နုနုလေးနဲ့ဆုပ်ကိုင်လိုက်တယ်၊ ကျနော်ကသူ့လက်ပေါ်က အသာအုပ်ကိုင်ပြီး ဂွင်းတိုက်သလို ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ် လုပ်ပေးပြလိုက်တော့ သူသဘော ပေါက်သွားပြီး ဆက်လုပ်နေတော့မှ လွတ်ပေးလိုက် ပြီး မီးငယ်ရဲ့ ပါးနဖွေးဖွေး ကိုအသာအယာ ပွတ်ပေးနေမိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အပျိုစင် မီးငယ်ရဲ့ လက်ဖဝါးနုနု နဲ့ ငါ့ကိုဂွင်းတိုက်ပေး နေပါလားဆို တဲ့အသိ ကကျနော့် လီးကြီးကို ပေါက်ကွဲလုမတတ် တင်းမာနေစေပါတယ်၊

ကျနော့်ရဲ့ လက်နှစ်ဖက်က မီးငယ်ရဲ့ပါးနှစ်ဖက်ကို ပွတ်ပေးနေရာ ကလည်တိုင်ကျော့ကျော့ ကိုဆင်းလာပါတယ်၊ မီးငယ်ရဲ့ ထမိန် ရင်လျှားအောက်က ပေါက်စီလေး နှစ်လုံးလို မို့မို့ ဖေါင်းဖေါင်း ရင်နှစ်မွှာကို ဖျစ်ညှစ် ဆုပ်ချေ ခြင်တာ လက်ရားနေ ပင်မဲ့ မီးငယ် ကြောက်သွားမှာစိုး လို့ ပုခုံးသား ချောမွတ်မွတ် လေးကိုပဲ ပွတ်သပ်ပေး နေမိပါတယ်၊

" မီးငယ် ဦးဇော် ကို အန်တီစော လုပ်သလို လုပ်ပေးပါလား "

"ဟင့်အင်း မီးမလုပ်တတ်ဘူး "

" မီးငယ် အန်တီစော ဦးကိုလုပ်ပေးတာ အစအဆုံးကြည့် ထားတာဘဲဟာ လုပ်ပါ မီးငယ်ရယ် နော်နော်"

ကျနော်က ပြောပြော ဆိုဆို ရှေ့ တလှမ်းတိုး လိုက်တာနဲ့ ကျနော့်ရဲ့လီးဒစ် ထိတ်ဖူးကြီးက မီးငယ်ရဲ့ ပါးကိုထိုးမိ သွားတယ်၊ ကျနော်က မီးငယ်ရဲ့ ခေါင်းလေးကို လက်နဲ့ အသာထိန်းပေး ရင်း လီးကြီးကို မီးငယ်ရဲ နှုတ်ခမ်းပါးပါးလေး အဝ ကိုတေ့ ပေး လိုက်ပါတယ်၊

ကျနော့်ရဲ့ ကာမရာဂ စိတ်မှန်က ဦးနှောက်ရဲ့ ဆင်ခြင်တုံ တရားကို ဖုန်းလွှမ်းနေပြီမို့ ဘာကိုမှ မတွေး နိုင်တော့ပါ၊ လောက ကျင့်ဝတ် တွေ ခနဘေးဖယ် ထားပြီး လီးထိတ်နား ရောက်နေ ပြီဖြစ်တဲ့ မီးငယ်ရဲ့ ပါးစပ်ပေါက်ထဲ ကျနော့် လီးကြီးထိုးထည့်လိုက်ပါ တော့တယ်၊

....အွန့် .... အူး..အွန့်..အွန့်..

မီးငယ် ခများ စကားလည်း ပြောလို့ မရ သူ့ခေါင်းကိုလည်း ရုန်း လို့မရအောင် ချုပ် ထားတော့ သူမရဲ့ မျက်လုံးတွေက ကျနော့်ကို မော့ကြည့်ပြီး လွတ်ပေး ဖို့ အသနားခံ နေသလိုပါဘဲ၊ ကျနော်လည်း လေးငါးချက်လောက် မီးငယ်ရဲ့ ပါးစပ်ထဲ ကျနော့်လီးကြီး အသွင်း အထုတ်လုပ် ပြီးတော့ အရမ်းပြီးချင်လာတာရယ် မီးငယ်ကို သနားသွားတာ ရယ်ကြောင့် မီးငယ်ခေါင်းကို ထိန်းကိုင်ထား တဲ့လက်ကို လွတ်ပေးလိုက်ပါတယ်၊

ဒါပေမဲ့ ကျနော့်လီး ကြီးကမီးငယ် နှုတ်ခမ်းကအထွက် ဒစ်ကို မီးငယ်ရဲ့ သွားလေးနဲ့ ခလုပ်တိုက် မိလိုက်တာ ကျနော် ဘယ်လိုမှ ထိန်းလို့မရဘဲ ကျနော့် လီးကြီးက လရည်တွေ တဒုတ်ဒုတ် နဲ့ ပန်းထွက် သွားပါတော့တယ်၊ ကျနော့်လီးကြီးက ပန်းထွက်သွားတဲ့ လရည်တွေက အံ့အားသင့် နေတဲ့ မီးငယ်ရဲ့ မျက်နှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ ပုခုံး နဲ့ ရင်ဘတ် တွေပေါ် တဖတ်ဖတ် နဲ့သွားတင် နေပါတော့တယ်၊

အဲဒီ အချိန်မှာ ပဲဘန်ဂ လိုနောက်ပေါက်က ထွက်လာတဲ့ စောစော ကိုတွေ့လိုက်ရလို့ လုံချည် ကမန်းကတန်း ပြန်ပြင် ဝတ်ရင်းရေပုံးတဲက ရေနဲ့ မီးငယ် ရဲ့ မျက်နှာ ကိုပက် ဆေး ချလိုက်ရပါတယ်၊

XXXX XXXX XXXX

ဒေါ်စောစော

ဒီတခေါက် ကျမတို့ ပျော်ပွဲစား ကပြန်လာပြီး ကိုကို့ ကြည့်ရတာ တမျိုး ဖြစ် နေသလိုပဲ၊ သူပရောဂျက်က အလုပ်တွေရှုတ် နေတာလဲ ဖြစ်ချင် ဖြစ်မှာပေ့ါ၊ ခါတိုင်းဆို အဲဒီလို မိလတ် တို့နဲ့ သွားပြီး ပြန်လာရင် တပါတ် လောက်ကတော့ ကျမတို့ အချစ် မုန်တိုင်း ကထန်စမြဲလေ၊ အခုတခေါက် တော့ကိုကို ငြိမ်ချက် သားကောင်းနေသလိုဘဲ၊ မီးမီးလတ် ကိုတွေ့တာများ သွားလို့ရိုးသွား ပြီလားမသိဘူး၊ ဒါလဲတမျိုးအေး တာဘဲလေ မျက်လုံးဒေါက်ထောက် ကြည့်ဖို့ မလိုတော့ဘူးပေ့ါ၊

အဲဒီလိုနဲ့ ကိုကိုဇော် ဒီတခေါက် ရန်ကုန်က ရုံးချုပ်ကိုသွား လို့ တပါတ်လောက်အကြာ ကျမထုံးစံအတိုင်း အလုပ်ကအပြန် ကားဂိတ်မှာ ဖိုးသောင်းလည်းမြို့ကို ပြန်မလို့လူ အုပ်ကြားထဲမှာ ရပ်စောင့်နေတာ တွေ့တယ်၊ ခါတိုင်းဆို သူက တနင်းဂနွေနေ့မှပြန်လာနေ ကြဆိုတော့ ကျမနဲ့ တခါမှ မဆုံဖြစ်ဘူး၊ အခုက ကြားရက်ကျောင်း ပိတ်ရက် တခုကြောင့် သူအိမ်ပြန်သွားလို့ ကျမနဲ့လာ ဆုံနေတာ၊ ကားကလည်းထုံးစံ အတိုင်း လူပြည့်ညှပ် ပြီးအမိုးပေါ် တောင်လူတွေရောက်နေ ကြပြီလေ၊ ကျမအတွက်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ရှေ့ခန်းမှာပေ့ါ ဒီနေ့ ဒရိုင်ဗာက သူ့တူမကလေး မြို့သွားစရာ ရှိလို့ရှေ့ခန်းမှာ လိုက်ပါရစေလို့ ကျမကို ခွင့်ပန်ထားပြီးသားဖိုးသောင်း ကားခေါင်မိုးပေါ် တက်မလို့ပြင်နေလို့ ကျမကလှမ်းခေါ် လိုက်တယ်၊

ဒရိုင်ဘာ ရောသူ့တူမလေးကို ပါခွင့်တောင်းလိုက် တော့ ရောရောရှုရှု ပါပဲ၊ ဖိုးသောင်းက တံခါးဖက် အစွန်ဆုံး မှာထိုင်ပြီး ကျမက သူနဲ့ ကောင်မလေးကြားမှာပေ့ါ၊ ကားထွက်လာပြီး မကြာခင်မှာပဲ၊ ကျမရဲ့ အတွေး အာရုံမှာ မောင်ရဲနဲ့ ပထမဆုံး အတွေ့အကြုံကို ချက်ခြင်း သတိရလိုက်တယ်၊ ကျမမှာ အသက်ရှုတောင် မြန်လာပြီး အဖုတ် ထဲမှာလည်း အရည်စို့လာတယ်၊ ကျမကိုယ်ကျမ ပြန်ဆုံးမနေမိတယ်၊ ဟဲ့မိစော နင်အခု လွတ်လွတ် လပ်လပ် လည်းမဟုတ်ဘူး ကာမပိုင်ရှိနေပြီ၊ မောင်ရဲနဲ့ တုန်းက အပျို အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ အခုစိတ်အလို မလိုက်သင့်ဘူး၊ ကောင်လေးကလည်း ကောလိပ် ကျောင်းသား ကောင်မငယ်ငယ် လေးတွေနဲ့ နေ့တိုင်း တွေ့နေရတာ နင့်လို လေးဆယ်နားနီး နေတဲ့ အိမ်ထောင်သည် ကိုစိတ်ဝင် စားပါ့မလား၊

အင်းလေ ကျမနဲ့ သူနဲ့ ဘာမှဖြစ် စရာမှမရှိတာ တကယ် မလုပ်ဖြစ်ရင်ပြီး တာဘဲ နဲနဲ ပါးပါး အထိတွေ့ လေးနဲ့ အရသာခံတာ တော့ ဘာမှမဖြစ်လောက် ပါဘူးလေ၊ အဲလို ဆုံးဖြတ်လိုက် တော့လည်း ကျမစိတ်က ပြတ်သားသွားတယ်၊ ကားတချက် အကွေ့ ကျမဟန်ချက် ပျက်သလိုနဲ့ ကောင်လေးရဲ့ လက်မောင်းကို ကျမရဲ့ နို့သီးခေါင်းတွေ ထောင်မတ်နေတဲ့ နို့ကြီးတလုံးနဲ့ ဖိကပ်လိုက် တော့ ကောင်လေး တချက်တွန့်သွားပြီး တတ်နိုင် သလောက် ကျမနဲ့ မထိ မိအောင် ရှွေပေးရှာတယ် ဒါပေမဲ့ ပြေးစရာမြေမှ မရှိတာ၊

ဟင်းဟင်း၊

နောက်တော့ ကားအတွင်းပိုင်း မှာအလင်းရောင် နည်းနည်း လာတာနဲ့အမျှ ကားတချက် စောင့်တိုင်း ကျမက လိုအပ်တာ ထက်ဖင်ကို မသိမသာ မြှောက်မြှောက် ပေးလိုက် တော့ ထိုင်ခုံ နေရာ ကြပ်ကြပ် တည်းတည်း မဟုတ်လား များများမကြာ ပါဘူး မကြာခင်မှာဘဲ ကျမရဲ့ တင်ပါး တခြမ်းက ကောင်လေးရဲ့ ပေါင် တဖက်ပေါ်ရောက်နေ ပြီလေ၊ နောက်တချက် ကားဂျိုင့် တခုအကျမှာတော့ ကျမက ဟန်ချက် ပျက်သလိုနဲ့ လက်ကိုသူ့ပေါင် ခွဆုံ နေရာ ထောက်မိသွားတော့၊ အမလေး တုတ်ချောင်းကြီး လိုမာတောင် နေတဲ့ သူ့လိန်ချောင်းကြီးကို သွားဖိမိတယ်၊ ကျမ လက် ချက်ခြင်း ပြန်ရုတ်လိုက်ပါတယ်၊ ကောင်လေး သိပ်ရှက်သွားမှာ စိုးလို့လေ၊ နောက်တော့လည်း ကျမ တကိုယ်လုံး သူ့အပေါ် တက်ထိုင်မိ နေတာပေ့ါ၊

ပထမတော့ သူ့ရဲ့ မာတောင် နေတဲ့လီးကြီးက ကျမရဲ့ ညာဖက်တင်ပါး အောက်မှာ ဖိမိနေ တယ်၊ ကျမနဲ့ သူနဲ့ ကားဆောင့် တိုင်း နဲနဲစီ ရွှေပေးလိုက်တော့ ကျမရဲ့ ဖင်ကြား ရောက်လာပါရော၊ မောင်ရဲ တုန်းကတော့ လက်ရဲတယ် ကျမနို့ကြီးတွေ တောင် လှမ်းကိုင် ဖို့ကြိုးစားတယ်၊ ကျမ တွန်းထုတ်လိုက် မှ ကျမရဲ့ ခါးကို ကိုင်ပြီး သူ့လီးကြီး လှုပ်ရှား လို့ရအောင် မမပေးတာ မှတ်မိနေသေးတယ်၊ ကောင်ကလေးကတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ရှာဘူး တတ်နိုင်သမျှ ကျမနဲ့ မထိအောင် ရှောင်နေရှာတယ် လီးကြီးကတော့ သူဘယ်လိုမှထိန်းလို့ မရရှာလို့ ထိုးထိုး ထောင်ထောင် ထနေရတာပေ့ါ၊

ဒီနေ့မှဘဲ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကျမက ဆဲဗင်းဒေး အသား ထမိန် (အသားပျော့ပျော့ အလက်စတစ်သား) ဝတ် ထားတာ ဆိုတော့ အသားခြင်း ထိနေသလိုဘဲ၊ ကောင်လေးရဲ့ လုံချည် အောက်က လီးကြီးကလည်း အစွမ်း ကုန် ထောင်ထနေ တာ ဒီကောင်လေး အတွင်းခံမှ ဝတ်ထားရဲ့လားလို့ တွေးမိတယ်၊

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျမရဲ့ ဖင်ကြား ကို တောင်မတ်နေ တဲ့ လီးကြီးနဲ့ ပွတ်မိနေ မှတော့ ဘာဂရုစိုက်နိုင်တော့ မှာလဲ၊ ကျမ ကားဒက်ရှဘုတ် ပေါ် လက်ထောက်ပြီး ကျမရဲ့ ဖင်ကြီးကို အသာကြွ ကောင်လေးရဲ့ ထောင်ထလာ တဲ့လီးကြီးကို ကျမရဲ့ ပေါင်နှစ်လုံးကြား ချိန်သွင်းပြီး ထိုင်ချလိုက် ပါတယ်၊ အဲဒီတော့ ကောင်လေးရဲ့ လိန်ချောင်းကြီး တချောင်းလုံးက ကျမရဲ့ အဖုတ်နှုတ်ခမ်းဝ မှာအလျားလိုက်ကပ်နေ တော့တာပေါ့ သူ့လုံချည် ကျမ ထမိန်နဲ့ အတွင်းခံဘောင်းဘီ တို့ခံနေလို့သာပေါ့၊ သူလိန်တန် ကြီးကို ကျမပေါင်ရင်းနဲ့ ညှပ်ထား ရင်းက ကားလှုပ်ရှားမှုနဲ့ အတူ ကျမ ကြွလိုက် ဖိလိုက် လုပ်ပေးတော့ သူ့ကို ဂွင်းတိုက်ပေး သလို ဖြစ်နေတာ ပေါ့ရှင်၊ ကောင်လေးဆီက မသိမသာ ညီးသံ လေး ထွက်လာတာကလွဲရင် လုံးဝငြိမ် နေရှာတယ်၊

ကျမတို့ ကားဂိတ်ကိုမရောက် ခင်ဆယ်မိနစ် လောက် အလိုမှာတော့ ကောင်လေး မအောင့် နိုင်တော့ဘဲ သုတ်ရည်တွေ ထွက်သွားတယ် ထင်တယ် ၊ရုက်တရက် ကျမရဲခါးကို သူ့လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဆွဲဖိထားလိုက်ပြီး သူလီးကြီး လည်း တဆတ်ဆတ် လှုပ်ရှား သွားတာ ကျမသိ လိုက်တယ်၊ ခနနေတော့ ကျမ ပေါင်မှာ စိုစွတ်စွတ်လိုဘဲ ခံစားလိုက်ရတယ်၊

<u>သောင်းထွေး</u>

ကျနော့် လီးက တထွတ်ထွတ် နဲ့ သုတ်ရည်တွေ လုံချည်ထဲမှာ ပန်းထွက်နေတာ ရပ်သွားပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိထားမိ တဲ့အချိန် ကျမှ ဒေါ်ဒေါ်စော ခါးကို ကိုင်ထား တဲ့ ကျနော့်လက် တွေ ကို အလန့်တကြားလွတ် ပေးလိုက် မိတော့ တယ်၊ ကျနော် ဒီလို အကျဉ်း အကျပ်ထဲမှာ အခွင့်အရေးယူ လိုက်တာ ဒေါ်ဒေါ်စောတော့ စိတ်ဆိုးတော့ မှာပဲ၊ အခုနေ လူတွေကြား ထဲမှာ မပြောချင်လို့ ဖြစ်ချင်လဲဖြစ်မှာ၊ အိမ်ကျမှ အထုတ်ပြင်ခိုင်း ပြီးဆင်းခိုင်းရင် ငါဘယ်သွားရမလဲ၊ စသဖြင့် အတွေးတွေ နဲ့ ထွေပြားပြီး ကြောက်နေမိတယ်၊

ကားဂိတ်ကိုရောက်တော့ ကျနော်မျက်နှာပူ ပြီးဒေါ်ဒေါ်စော ကိုလည်း မကြည့်ရဲ ပုဆိုး မှာစိုပြီးကွက်နေတာလည်း လူမမြင်အောင် ပါလာတဲ့ အိတ်နဲ့ ကွယ်ပြီး ခေါင်းငိုက် စိုက်ချလို့ အိမ်ဆီ လျှောက်လာ ခဲ့ကြပါတယ်၊ အိမ်ရောက်လို့ ပစ္စည်းတွေ ချ ရေမိုးချိုး ပြီး တာတောင် ဒေါ်ဒေါ်စော ဆီက ဘာသံမှမကြား တော့စိတ် နဲနဲလေး အေးစပြုလာတယ်၊ သူမလည်း အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသမီး ကြီးဘဲလေ လူပျိုအရွယ် စိတ်ကစားတတ် တာနားလည် လို့လား ကျနော့်လို တောသား ကလေးကို သနားလို့လား ၊ သို့လောသို့လောနဲ့ အတွေးတွေ လည်း ထွေပြားနေမိတယ်၊ နောက် အတွေးတခုက သူများ ငတ်နေတာကြာလို့ ခံချင် လို့လား ဆိုတဲ့ အတွေးလေးတစ လဲဖြတ်ကနဲ ဝင်လာရော ကျနော့်ရဲ့ ညီတော်မောင် မောင်မောင်လီး က ဖြတ်ကနဲ ခုန်ထလာတယ်၊

တကယ်တန်း ပြောရမယ် ဆိုရင်တော့ ကျနော့်ရဲ့ ဂွင်းထု (မာစတာဘိတ်လုပ်) တဲ့ အချိန်တိုင်း မှာ မှန်းခဲ့ တဲ့ မိန်းမတွေထဲ မှာ ဒေါ်ဒေါ်စောက ရှေ့ ဆုံးတန်းကပေါ့၊ အမြဲတန်း လိုလို ပါနေခဲ့ တာ၊မဖြစ် နိုင်မှန်း သိလေ ပိုပြီး စိတ်လှုပ်ရှား ရလေဘဲလေ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့ကားပေါ်မှာ ကိုယ်လုပ်ခဲ့ တာကိုယ် ပြန်တွေးကြည့် မိရင်ကြောက် စရာကြီး ဒေါ်ဒေါ်စော စိတ်ဆိုး သွားပြီးအိမ်ပေါ်က နှင်ချရင် နေစရာလည်း ခက် စောက်ရှက်လည်းကွဲ ပြီးဘယ်သူ့မှ မျက်နှာ ပြရဲ တော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီလိုနဲ့ ထမင်းစား ဖို့ထမင်းစားပွဲ မခိုင်ကိုကူပြင် ပေးပြီး ဒေါ်ဒေါ်စော လည်း ရောက်လာတော့ ထမင်းအတူတူ စားကြတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက ထုံးစံအတိုင်း ဘဲ ဘာမှမဖြစ် သလိုဘဲ ရွာက အဖေအမေ အကြောင်း ကျောင်းအကြောင်း မေး ပြီးအလာပသလာပ ပြောနေလို့ နဲနဲတော့ စိတ်ပေါ့လာ ရတာပေါ့၊

ထမင်းစား သောက်ပြီးကြတော့ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့သူငယ်ချင်းဆီ ကဖုန်းလာတယ်၊ ရန်ကုန်ကပြန်လာ တဲ့အကြောင်း ဒေါ်ဒေါ်စော အမ ဒေါ်မေလေး ဆီက လူကြုံ ပစ္စည်း ပါလာကြောင်းပြော တာနဲ့၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက ကျနော့်ကို သူမရဲ့ စူပါကပ် (မော်တော်ဆိုင်ကယ် အသေးစား) နဲ့သွားယူ ခိုင်းပါတယ်၊ ကျနော်လည်း အဲ့ဒီ အိမ်ဘယ်မှာလည်း ဆိုတာသိနေ လို့ ဆိုင်ကယ်သော့ဖြုတ်ယူ ပြီးထွက်လာ ခဲ့တာ ဘိနပ် ချွတ်နား ရောက်တော့ ဒေါ်ဒေါ်စော ကလှမ်းခေါ် ပြီးခန စောင့်ခိုင်းပါတယ်၊ ကျနော်စောင့် နေတုန်း ဒေါ်ဒေါ်စော အိမ်ပေါ် အပြေးလေးတက် သွားပြီး ခနအကြာမှာ ပြန်ဆင်းလာကာ

".. ကဲလာ သွားရ အောင် ငါပါလိုက်ခဲ့မယ်..မိခိုင် ငါအိမ်သော့ ပါသွားတယ်၊ မေမေ အိပ်ယာ ဝင် ပြီး ရင် နင်လဲ အိပ်ချင်အိပ် တော့ငါ့မစောင့်နဲ့တော့၊.."

ကျနော် မော်တော်ဆိုင်ကယ် မောင်းထွက်လာတော့ ဒေါ်ဒေါ်စော ကနောက် ထိုင်ခုံပေါ်မှာ တစောင်းထိုင်ကာ လိုက် ပါလာ တာပေါ့၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့လက်တဖက်ကလည်း ကျနော့် ရဲ့ခါးကို ဖက်ကိုင်ထားတယ်၊ ဆိုင်ကယ်က ဘရိတ် အုပ်လိုက်ရင် ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ နို့ကြီးတွေက ကျနော့် ကျောကို အိကနဲ အိကနဲ လာလာ ဖိမိနေတယ်လေ၊ ကျနော့် လီးကမတောင် ဘဲခံနိုင် မလား၊ ဆိုင်ကယ် ဂျိုင့်ထဲ ကျသွားရင်ဘဲ ဖြစ်ဖြစ် ခဲလုံး တက်နင်း မိလို့ ပဲဖြစ်ဖြစ် ဒေါ်ဒေါ့်ရဲ့ နို့သီးခေါင်းတွေက ကျနော့် ကျော ပေါ်မှာ အထက်အောက် ပွတ်ပေး နေသလိုဘဲလေ၊ အဲဒီ ခရီး ၁၅မိနစ် က ကျနော့်အတွက် တကမ္ဘာ လို့ထင်ရတယ်၊ ကျနော့် လီးက တချိန်လုံး တောင်နေလို့ ညှောင်းတောင်ညှောင်း လာသလိုပဲ၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့သူငယ် ချင်းအိမ်ရောက်တော့ ဒေါ်ဒေါ်စောက ဆိုင်ကယ်ရပ်တာ နဲ့ခုန်ချ ဆင်းလိုက်ပြီး

"..မောင်သောင်း..ဆိုင်ကယ် ခနရပ်ပြီး အိမ်ထဲ လိုက်ခဲ့အုန်း ငါ သူနဲ့ စကားလေးဘာလေး ပြောလိုက် အုန်းမယ်."

ဆိုပြီးအိမ်ထဲဝင် သွားတယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ မျက်လုံးတွေက အလိုလို ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ ဖင်လုံးထွားထွား တွေဆီ ရောက် သွားတယ်၊ ကျနော့် မျက်စေ့ မမှားရင်တော့ ဖင်လုံးကြီး နှစ်ခု ဆုံတဲ့ နေရာအောက် တဲ့တဲ့လောက် မှာ ကျပ်ပြားဝိုင်း သာသာ လောက်ရေစို ကွက်လေး တွေ့မိသလိုဘဲ၊ ကျနော် ဆိုင်ကယ်ကို ရပ်ပြီး လီးကြီးမာတောင် နေတာ ကျသွားအောင် ခနနား အကြောတွေဘာတွေ ဆန့်လိုက်ပြီးမှ အိမ်ထဲ ဝင်လိုက်သွား လိုက်တယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ကသူ့သူငယ်ချင်း ဒေါ်ဖြူ နဲ့ စကားတွေ ဖောင်အောင် ပြောနေတယ် ဒေါ်ဖြူ့ ယောက်ကျား ဦးဝင်း ကဘီယာ တဘူးနဲ့ တီဗီ ထိုင်ကြည့်နေ ရင်းက ကျနော့်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်၊

"ဟေ့.. ဖိုးသောင်း..လာကွ..ဘီယာယူမလား."

" ရ ပြီ ဦး..မယူတော့ပါဘူး.."

ဒေါ်ဖြူကဦးဝင်း ကိုမျက်စောင်း တချက်ထိုးလိုက်ပြီး

"တော် နော် ခလေးကို သွားဖျက်စီးနေတယ်.."

"အောင်မယ် ဘယ်ကခလေး ရမှာလဲ ဒီကောင်က ကောလိပ်ကျောင်းသားတောင် ဖြစ်နေပြီဟာကို."

ဦးဝင်းက ကျနော့် တို့ရွာဘက်ရောက်ရင် ကျနော့် ဦးလေးတွေ နဲ့သောက်ဘက်လေ၊ ကျနော်တို့ လိုနယ် ဖက်မှာက ဆေ့ခံ စရာက အရက်နဲ့ ကွမ်း ဘဲရှိတာ၊ အဲ ဆေးပြင်းလိပ် ရှိသေးတယ်၊ ဘီယာလောက်ကတော့ ပျင်းသေးတယ် လို့တောင် ပြောရမ လိုဘဲ၊ ကျနော်က ဒေါ်ဒေါ်စော ကိုကြောက်ရလို့ ဟန်ဆောင် ငြင်းနေတာ၊

ဒေါ်ဒေါ်စောက ကျနော့်ဖက်လှမ်း ကြည့်ပြီး

" မောင်သောင်း သောက်ခြင် ရင်တဘူးပဲ ယူလေ.."

ဒေါ်ဒေါ်စော ဆီက မီးစိမ်းရတော့ ကျနော့်မှာ ထီပေါက်သလို ဝမ်းသာ သွားပြီး ဦးဝင်း ရဲ့ရေခဲပုန်း ထဲကဘီယာ တဗူး ကောက်ယူ လိုက်ပြီး အရသာခံ စုပ်ကာ ဦးဝင်းနဲ့ အတူ တီဗီ ထိုင်ကြည့် နေလိုက် တယ်၊ ဘီယာ တဗူး ကုန်ပြီး ရုပ်ရှင် ကလည်း အရှိန် တက်လာမှ ဒေါ်ဒေါ်စောက

"ကဲ လာ ပြန်ရအောင် မောင်သောင်း အဲဒီ့ အထုတ် တွေရှေ့ကခြင်း ထဲထည့်လိုက်ပါကွယ်.."

ကျနော်က အထုတ်တွေ ဆိုင်ကယ်ရှေ့က ခြင်းထဲ ထည့်ပြီး ဆိုင်ကယ်ကို ခွမလို့လုပ် တုန်း ဒေါ်ဒေါ်စော က

" ဟေ့ မောင်သောင်း ငါမောင်းလိုက် မယ်နင် အခုဘဲဘီယာသောက် ထားတာ"

ကျနော် ဘာပြောလို့ရ မှာလဲ သူကဒေါ်ဒေါ်စောလေ၊ ဒါပေမဲ့ ပြဿနာက ကျနော်က ယောက်ကျားလေး ဆိုတော့ နောက်ကထိုင်လည်း ခွထိုင်ရတယ်လေ၊ ဒီစူပါကပ် လေးတွေက မိန်းခလေးတွေ စီးဖို့လုပ် ထားတာ ဆိုတော့ ကျနော် ဘယ်လိုဘဲကြိုးစား ပေမဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စော တင်ပါးကြီးတွေ နဲ့ ကျနော့် ပေါင်အတွင်းသား တွေမထိမိဖို့ ကမဖြစ် နိုင်ဘူးလေ၊ ဒေါ်ဒေါ်စော က

" ဟေး ဒီည လရောင်လေး နဲ့ ရာသီဥတု ကလည်းကောင်း တယ် အိမ်မပြန်ခင် လေညှင်း ခံရင်းရှောက် မောင်းရရင် ကောင်းမယ်..မင်းအိပ် ချင်ပြီလား."

" ကောင်းသားဘဲ ဒေါ်ဒေါ် ကျနော် မအိပ်ချင် သေးပါဘူး "

အဲဒီလိုနဲ့ဒေါ်ဒေါ်စောက မြို့ပြင် ကားရှင်းတဲ့လမ်း မပေါ်မှာ မနှေး မမြန်လေး မောင်းနေတယ်၊ ကျနော့်မှာသာ လောလော လတ်လတ် သောက်ထားတဲ့ ဘီယာက မျက်နှာ ကိုတိုက်နေတဲ့ လေပြေညှင်း ကြောင့်နဲနဲ မူးလာ သလိုဘဲ ၊ မျက်နှာချင်း ဆိုင်ကလာ နေတဲ့ ရှားရှား ပါးပါး ကားတစီး ကိုကွေ့ရှောင်လိုက်လို့ ကျနော်က ရုတ်တရက် ယိုင်သွားလို့ ဆွဲမိဆွဲ ရာဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ခါးလေး ကိုလှမ်း ကိုင်လိုက်မိတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ကလည်း ဘာမှမပြော တာနဲ့ကျနော်လည်းမလွှတ်တော့ ဘဲဆက် ကိုင်ထားမိတယ်၊ ဘီယာ တန်ခိုးကြောင့်ဘဲ ဖြစ်မယ် ထင်တယ်၊

ပုံမှန် ဆိုရင်တောင်းပန် ပြီးချက်ချင်း ပြန်လွှတ်မိ မှာဘဲ၊ ဘီယာ အရှိန် ကြောင့်လား ညနေတုန်းက မြို့ပြန် လာတုန်းက ကျနော့် ပေါင်ပေါ်က ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ တင်ပဆုံကြီးတွေ ရဲ့အတွေ့ အထိကို ပြန်သတိရပြီး ကျနော့်လီးကြီးလည်း မာတောင် လာခဲ့တယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ ပေါင်တန်ကြီး တွေနဲ့ ကျနော့် ပေါင်တွင်းသားတွေ ထိနေတာ ကလည်းကျနော့် ရဲ့ရာဂ သွေးကိုမီးထိုးပေး နေတယ်လေ၊ပါတ်ဝန်း ကျင်ကလည်း အိမ်ခြေတွေ နဲ့ နည်းနည်း ဝေးသွားပြီး ဘေးတဘက်တချက်မှာ ကွင်းပြင်တွေ ဘဲမို့ကျနော့်ရဲ့ တသက်တာ အဆုံးစွန် စွန့်စား မှုကို မိုက်ရူးရဲ စွာဘဲလုပ်လိုက်မိတယ်၊

အဲဒါကတော့ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ခါးကိုကိုင် ထားတဲ့ လက်နှစ်ဖက် ကိုဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ ဘိုက်သားပြင်ပေါ်ကပွတ်သပ် ပြီးမို့မို့ဖေါင်းကြွ နေတဲ့ ရင်သားနှစ်မွှာပေါ် တဖက်တချက် အုပ်ကိုင်လိုက် တာပါဘဲ၊ အဲဒီနောက်တော့အိစက်နေတဲ့ နို့ကြီး တွေကို ဖျစ်ညှစ် လိုက်ပါတယ်၊ အံ့ဩစရာ ကောင်းလှအောင် ဒေါ်ဒေါ်စော ဆီက ဘာမှငြင်းဆန် တဲ့ အမူအရာ မတွေ့ရတော့ ကျနော် ပိုသွေးကြွ လာပါတယ်၊အဲဒါကြောင့် တအားထောင် မတ်နေတဲ့ လီးကြီးကို ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့တင်းပါးပေါ်အတင်း ဖိကပ် ထားရင်းက ဖေါင်းမို့အိထနေတဲ့ နို့ကြီးတွေကို နံပြားကုလားဂျုံနယ် သလို ပယ်ပယ် နယ်နယ် နယ်ပေး နေမိပါတယ်၊ အဲလိုနဲ့ ခတ်လှမ်းလှမ်းမှာ မီးရောင်လက်လက်နဲ့ အိမ်ခြေလေး တွေစမြင်ရတော့ ဒေါ်ဒေါ်စော က

" ဟေး ရှေ့မှာ အိမ်တွေနဲ့ လူတွေနား ကြရင် နင့်လက်သရမ်းတာ ခနရပ် အုန်း.."

"ဟုတ်.....ဟုတ်ကဲ့......ဒေါ်ဒေါ်..."

ကျနော် ကိုယ့်ကံ ကိုမယုံ လို့ အသံတောင် တုန်တုန် ရင်ရင် ဖြစ်နေရတယ်၊ အဲဒီ မီးရောင်နဲ့ အိမ်ခြေလေးတွေ ရှေ့ဖြတ်လာ ချိန်မှာ ကျနော် လက်ကို ဒေါ်ဒေါ်စော ခါးကိုပြောင်းကိုင် ထားပြီး လူပြတ်သွားတာနဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့နို့ကြီးနှစ်လုံး ကိုပယ်ပယ် နယ်နယ် ဆုပ်ခြေ သမပေးလိုက် တာ ဒေါ်ဒေါ်စောတောင် အင်းကနဲ ငြီးသံ လေး ထွက်သွားရ ရှာတယ်၊ အဲဒီလို နဲ့ ဘယ်ကဘယ်လို အိမ်ပြန်ရောက်လာ မှန်းတောင် မသိတော့ ပါဘူး၊ ဆိုင်ကယ် ရပ်ပြီး ဒေါ်ဒေါ်စောက လက်ညှိုးကို ပါးစပ် ရှေ့ထောင်ပြီးရှူး လုပ်ပြလို့ ခေါင်းငြိမ့် ပြခါ ဒေါ်ဒေါ်စော အနောက်က အသံ လုံနိုင် သမျှလုံ အောင်ဂရု စိုက် ခြေဖျားထောက်ပြီး လိုက်သွား လိုက်ပါတယ်၊ လှေခါးတက်တော့ မှောင်မှောင် မဲမဲ မှာပဲ ကျနော့်မျက်နှာ ရှေ့ ရောက်လာတဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ ဖင်လုံးကြီးတွေ ကိုအားမလို အားမရ ဆုပ်ခြေမိပါသေးတယ်၊

ဒေါ်ဒေါ်စောတို့ အခန်းထဲရောက် လို့တံခါး ဂျက်ချ ပြီးတာနဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စော ကိုအတင်းဆွဲဖက်ပြီး မျက်နှာပြင် တခုလုံး ကိုနမ်းရှုံ့ လိုက်ပြီး ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ နှုတ်ခမ်း ပါးပါး လေးအစုံ ကို ဆွဲစုပ်ပစ် လိုက်ပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ကလည်း အငန်းမရမွှတ် သိပ်တဲ့ အနမ်းတွေ နဲ့တုန့်ပြန် လာပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့အိန်းကျီ ကြယ်သီးက ရှေ့ မှာဆိုတော့ ဖြုတ်ရ လွယ်တယ်၊ ဘရာဇီယာ ဘဲကျောဖက် သိုင်းပြီး ဂျိတ်ဖြုတ်ရ တယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်က ယိုးဒယား ဘရာဇီယာ ပျော့ပျော့လေး ဝတ်ထားတာကိုး ဒါကြောင့် ကျနော် အိန်းကျီ ပေါ်က ဒေါ်ဒေါ် နို့တွေကို ကိုင် တုန်းက တကယ့် အသား ကိုင်ရသလိုဖြစ် နေတာကလား၊ အခုတော့ အိန်းကျီရော ဘရာဇီယာကော ကြမ်းပေါ်မှာ၊ အခန်း ထဲမှာ မီးရောင်က မရှိ ပြတင်းပေါက် က ဝင်လာတဲ့ လရောင် သဲ့သဲ့ လေးပဲ ရှိလို့ ဘာမှပြက်ပြက် ကွင်းကွင်း မမြင် ရ၊ ဒါပေမဲ့ အရေးမကြီးပါဘူး၊

နူးညံ့ အိထွေး လှတဲ့နို့ကြီးတွေက ကျနော့်ရဲ့ လက်ဖဝါး နှစ်ခုအောက်မှာ ဒီလောက် ဆုပ်နယ်ပေးနေတာ တောင်ပြားပြား ဝတ်မသွားဘဲ အာခံပြီး ကုန်းကုန်းထနေလေ ရဲ့၊အဲဒါ အပြင် မာတောင်နေ တဲ့နို့သီးခေါင်းတွေ ကလည်း ကျနော့် လက်ဝါး ပြင်ကိုပြန်လည် ထိုးနက် နေလေရဲ့၊ အဲဒီလောက် တောင်ခေါင်း မာနေတဲ့ နို့သီးခေါင်း တွေကို နိမ်နင်းမှရတော့ မယ်ဆိုပြီး တခါတည်း ကုန်းပြီး တအားကုန် လည်း စို့ပေးလိုက် ရော ဒေါ်ဒေါ် ခများငြီးသံလေး ပါထွက်လာပြီး ကျနော့် နောက်စေ့ ကဆံပင် တွေကိုကုတ် ခြစ်ပါလေရော၊ ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့ ကျွဲကောသီး လို ဖွင့်ဖွင့် ထွားထွား နို့ကြီး နှစ်လုံးကို ဘယ်ပြန် စုပ်ပေးနေရင်းက အားနေတဲ့ လက်တွေ နဲ့ ထမိန်ကို ဆွဲချွတ် ချလိုက်တယ်၊ ပေါင်ခွဆုံ ကို အတွင်းခံဘောင်းဘီပေါ် ကပဲအုပ်ကိုင် ကြည့်လိုက်တာ အာပါးပါး သေးပေါက်ထားသလား ထင်ရတယ် အရည်တွေ ကိုရွှဲနှစ် နေတာဘဲ၊ အဲဒါနဲ့ မထူးတော့ ပါဘူး ဆိုပြီး အတွင်းခံ ဘောင်းဘီ ပါဆွဲချွတ် ချလိုက်ရတယ်၊

အဲဒါတော့ နဲနဲ လက်ဝင်တယ် ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒေါ်ဒေါ့် တင်ပါးကြီး တွေက လုံးဖွင့် ကားစွင့်နေတာကိုး အဲဒီ တထစ်မှာတော့ ကြပ်ကြပ် တည်းတည်း လိပ်ချရတယ်၊ ပြီးမှ ကျနော် အနူစ်နူစ် အလလက စိတ်ကူးယာဉ် ပြီး မှန်းထုခဲ့ ရတဲ့ ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့ အဖုတ်ကြီးကို လက်ဝါးနဲ့ အရင် ဆုံးအုပ်ကိုင် ဆုပ်နယ်ရင်း နူတ်ဆက်လိုက်ရပါတယ်၊အရည် တွေနဲ့ရွှဲစို့နေ တဲ့ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ အဖုတ်နူတ်ခမ်း သားတွေကလည်း နူးညံ့လှလာ ကြောင့် ကျနော်က လက်ထိတ်ကလေးနဲ့ ပွတ်သတ်ပေးရင်း အဖုတ်အထဲထိ တောင်ရောက်နေတဲ့ အချိန် မှာ ဒေါ်ဒေါ်စော ကလေသံလေးနဲ့ ကုတင်ပေါ်သွားရအောင်ကွာလို့ပြောလာပါတယ်၊

ကျနော်လည်း အချိန်မဆိုင်း တော့ဘဲ ကျနော့်ရဲ့ ပုဆိုးကို ကြမ်းပေါ်မှာ ပုံချခဲ့လိုက်ပြီး ရန်တစောင်စောင် နဲ့ဖြစ်နေတဲ့ ညီတော်မောင် မောင်မောင်လီးကို လွတ်လပ်ရေးပေးလိုက်ပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက သူတို့လင်မယားအိပ်ကြတဲ့ အိစက်ညက်ညောလှတဲ့ မွေ့ယာကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်လုံးတီးနဲ့ပက်လက် လှဲချလိုက် တာနဲ့ကျနော်က လည်းအပေါ်က တက်မှောက်လိုက်ပြီး အောက်ပိုင်းကို ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ ပေါင်နူစ်လုံး ကြားမှာ နေရာယူလိုက်ပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက ပက်လက် အနေအထားက နေပြီး ဒူးထောင် ပေါင်ကားပေးလိုက် တော့ ကျနော်က လက်တဖက်က မွေ့ယာပေါ် ထောက်ရင်းနဲ့ နောက်လက်တဖက်က ကျနော့်ရဲ့မာတောင် ထနေတဲ့ လိန်တန်ကြီး ကိုကိုင်ကာ ဒေါ်ဒေါ်စော အဖုတ်နူတ်ခမ်းဝမှာ တေ့ပေးရင်း ဖြေးဖြေးချင်း ဖိသွင်းထည့် လိုက်ပါတော့တယ်၊

စောက်ရည်တွေနဲ့ ချောမွတ် နေပေမဲ့ စီးစီး ပိုင်ပိုင်ရှိ လှတဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စော အဖုတ်ထဲ ကျနော့် လိန်တန် ကြီးက တဖြေးဖြေး ခြင်းနစ်ဝင်သွား ပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့စောက်ခေါင်း အတွင်းသား တွေကလည်း နွေးထွေး နူးညံ့ အိစက်မှု တွေနဲ့ ထွေးပိုက် ကြိုဆို လိုက်တော့ ကောင်းလိုက်တာ ဆိုတာက လွဲလို့ပြော စရာစကား ရှာလို့မရတော့ ပါ၊ အဲဒီလို ကျနော့်လီးကြီး ကို ဒေါ်ဒေါ်စော အဖုတ်ထဲ ဖြေးဖြေး ခြင်းဖိမ် ခံသွင်းနေရာ ကအရှိန်ရ လာတော့ ဆွဲထုတ် တဲ့အချိန် မှာပဲ ဖြေးဖြေး ထုတ်ပြီး ပြန်သွင်း တဲ့အချိန် မှာတော့ အားရပါးရ ဆောင့်ချနေမိပါတယ်၊

...ဖွတ်..ရွှတ်...ဖွတ်...ရွှတ်..ဖုတ်..ဖုတ်..ဖတ်..ဖတ်..

ဒေါ်ဒေါ်စောကလည်း သူမ ခြေထောက် နူစ်ဖက် နဲ့ကျနော် ပေါင် နူစ်ဖက် ကို တဖက်တချက် ဆီပတ် ချိတ်ထားရင်း ကျနော် ဆောင့်တဲ့ အချိန် တိုင်း ဆွဲဆွဲ သွင်းပေးလို့ အပေး အယူ မျှနေ တာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ ကျနော့် လီးကြီး ဒေါ်ဒေါ်စော အဖုတ် ထဲ အိကနဲ အိကနဲ ဆောင့်လိုး နေရင်းက ကနော့် မျက်နှာ ရှေ့မှာ လှုပ်ရမ်း နေတဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ လုံးဖွံ့ မေါက် တင်းနေတဲ့ နို့ကြီးတွေ ကို လည်း တပြွတ် ပြွတ် စုပ်ပေးနေမိပါတယ်၊

ကျနော့် ရဲ့လီးကြီးက ပူနွေး နူးညံ့ လှတဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့စောက်ခေါင်း အတွင်းသား များနဲ့ ပွတ်သပ်ဝင် ထွက်နေ ရတာ အရသာရှိ လွန်းလှ လို့ တဖြည်းဖြည်း ကြီးလာသလို ဖြစ်လာပြီး ထိပ်ဖျား မှာလည်း ယားလာ လို့ အားရပါးရဆောင့် ချပေးနေမိပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ဆီကလည်း ငြီးသံ လေးနဲ့ အတူ အသက်ရှူသံ လည်း ပြင်းလာပါတယ်၊ ကျနော့် ဆံပင်တွေကို အတင်းဆုပ် ကိုင်ပြီး ကျနော့်ခါးကိုလည်း သူမရဲ့ ပေါင်လုံးကြီး တွေနဲ့ ဖျစ်ညှစ် လာတဲ့ အချိန် မှာကျနော် ဘယ်လိုမှ ထိန်းမထား နိုင်တော့ ပါဘူး၊ ဒေါ်ဒေါ်စော စောက်ခေါင်း ထဲမှာ ပူနွေးနွေး သုတ်ရည်တွေ တပြွတ် ပြွတ် ညှစ်ထုတ်ပေးနေမိပါတော့တယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော တကိုယ်လုံး လည်းတောင့်တင်း သွားပြီး တဟင့်ဟင့် ငြီးသံလေးနဲ့ အတူကျနော့် ကိုတင်းတင်း ကြပ်ကြပ် ဖက်ထားတဲ့ အပြင် သူမစောက်ခေါင်း အတွင်းသားတွေ ကလည်း ကျနော့် လီးကြီးကို ညှစ်ပေး နေလိုက်တာ၊ ဘာနဲ့မှနိူင်းလို့ မရတဲ့ ကာမစည်းဇိမ် ကို ပထမ ဦးဆုံး အကြိမ် ခံစားလိုက်ရတာ ဘဲလို့ဘဲ မှမ်းပရစေတော့ ဗျာ၊

x x x x x x

ကျနော်နဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စောတို့တယောက်ကို တယောက် ဖက်ထားကြ ပြီးအမောဖြေနေကြရာ က ခန နေ တော့ ကျနော်က ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့နူးညံ့ အိစက်နေပေမဲ့ ချွေးလေး စို့စို့ နဲ့စေးစေး ကပ်ကပ် လေးဖြစ်နေတဲ့ လက်မောင်းအိုး နဲ့ကြောပြင်တွေ ပေါ်ကို လက်ဖဝါး နဲ့ လျောက် ပွတ်သပ်ပြီး အရသာခံနေ မိပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက ကျနော့်လက်မောင်း တဖက်ပေါ်မှာ ခေါင်းတင် မှေးနေရင်းက ကျနော့် မေးရိုး ကိုသူမနူတ်ခမ်း အစုံနဲ့ မထိတထိလေး နမ်းလိုက် ရင်း ကျနော့် လည်ပင်း ကို သူမရဲ့ လျှာစိုစိုစွတ်စွတ် နဲ့လှမ်းရက် လိုက်ပါတယ်၊ အဲဒီ လျှာနုနု စိုစိုစွတ်စွတ် ရဲ့ အထိတွေ့က ကျနော့် ကိုရုတ်တရက် ကြက်သည်း ထသွားစေသလို၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့နူးညံ့ လှတဲ့ စောက်ခေါင်းထဲ မှာ မပျော့တပျော့ လေးနဲ့ အနားယူနေရှာ တဲ့ကျနော့် ရဲ့လိန်ချောင်းကြီး ကိုလည်း ပြန်လည်မာတင်း လာခဲ့စေပါတယ်၊

ကျနော့် လိန်ချောင်းကြီး ကမာတင်း လာတာနဲ့ အမျ ဒေါ်ဒေါ်စော စောက်ခေါင်းထဲမှာ ဖြေးဖြေးချင်းဖေါင်းပွလာ လို့ ဒေါ်ဒေါ်စော နုတ်ခမ်းတွေက တဟင့်ဟင့် ငြီးသံနဲ့ အတူ ကျနော့်ကိုယ်ကိုလည်းတင်းတင်း ကြပ်ကြပ် ဖက်တွယ် လာခဲ့ပါတယ်၊ ကျနော် ဒေါ်ဒေါ်စော ခါးလေးကို ကိုင်ပြီး အသာလိမ့်တက်လိုက်တော့ သူမခများ ပက်လက်ကလေးဖြစ်သွား ပြီးကျနော်က အပေါ်မှာ မှောက်ရက်သားပေ့ါ၊ ဒေါ်ဒေါ်စော အပေါ်မှာ ကျနော့် ကိုယ်ကြီး တအားလေးနေ မှာစိုးလို့ ကျနော့် တတောင်တွေကို ဒေါ်ဒေါ်စော ပုခုံးတဖက် တချက်မှာ ထောက် သူမရဲ့ အိထွေး စိုစွတ်နေတဲ့ နုတ်ခမ်း အစုံကို တအားကုန်စုတ် ပေးနေမိတော့ ဒေါ်ဒေါ်စောက ကျနော်လည်ပင်း ကိုပြန်လည် သိုင်းဖက် ရင်း အစုပ်အနမ်း ကြမ်းကြမ်း နဲ့ တုန့်ပြန်ပေးလာပါတယ်၊

အဲ့ဒီ့ အချိန်မှာ ကျနော့် လိန်ချောင်းကြီးကမာတင်းနေပြီ မို့လို့ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ အဖုတ် ထဲမှာပြည့်ကြပ် နေပြီလေ၊ အဲဒါကြောင့် ကျနော့် လိန်ချောင်းကြီး ကိုစပြီး ဖြည်းဖြည်း ခြင်း အဝင်အထွက်လုပ်ပေး ရင်း ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့နူးညံ့လှတဲ့ အဖုတ် အတွင်းသား တွေရဲ့ အထိတွေ့ကို အရသာခံနေမိတယ်၊ဒီတခါတော့ ဒုတိယ အချီဆိုတော့ ပထမဆုံး အချီတုန်းကလို အမြန်လောစရာ မလိုတော့တာ မို့ တင်းပြည့် ကျပ်ပြည့် အရသာခံစားရင်း နဲ့ ဖြေးဖြေးချင်း အဝင်အထွက်လုပ်ပေး နေမိပါတယ်၊ မကြာပါဘူး အရှိန်ရလာတော့ လည်းဆောင့် ချက်တွေက မြန်လာရတာပေ့ါ၊

...ဖွတ်..ဖွတ်....ဖတ်....ဖတ်..

...ဖွတ်...ဖွတ်...ဖတ်....ဖတ်..

ဒေါ်ဒေါ်စော ကလည်း အောက်ပေးကောင်းပဲ့ဖျား ပေါင်လုံးကြီး နှစ်ချောင်း ထောင်အား ပြုပြီး ကော့ကော့ ပေးတော့ ကါ ကျနော့် လိန်ချောင်းကြီးက အရင်းမြုတ် တဲ့အထိ မိမိရရ ဝင်ဝင် သွားတာပေ့ါ၊ ကျနော့်ရဲ့ လိန်တန် ထိပ်ဖျားက ယားလာတဲ့အခါမှာ ကျနော်က ဒေါ်ဒေါ်စော ပေါင်လုံးတုတ်တုတ် ကြီးနှစ်လုံး ကို ဒခေါက်ခွေး ကပင့်မပြီး သူမ ရင်ဘတ်ပေါ်ထိတွန်း ဖိပေးလိုက်တော့ အောက်က အဖုတ်ကလည်း အပေါ်မော့ လာရတာပေ့ါ၊ အဲဒီ အချိန် မှာကျနော် တအားဆောင့်ချလိုက်တိုင်း ကျနော့် လီးထိပ် က ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ အတွင်းသား တနေရာ ကိုသွားသွား ထိ မိနေလို့ ဒေါ်ဒေါ်စော က အားကနဲ အီးကနဲ အော်အော် ပြီး ကျနော့်ရင်ဘတ် ကိုတွန်းတွန်း ပေးထားတတ်တယ်၊ ကျနော်ကလည်း ပြီးကာနီးနေတော့ ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ ပါဘူး ၊ အားရ ပါးရ ပစ်ဆောင့် နေလိုက်တာ ကျနော့် ဂွေးဥ ကြီးနှစ်လုံးကတောင် ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ဖင်ကို တဖတ်ဖတ် သွား ရိုက်နေတာပေ့ါ၊

...ဖွတ်...ပြွတ်.....ဖတ်..ဖတ်...

...ဖွတ်...ပြွတ်....ဖတ်..ဖတ်...

...အား......အီး.....ဟင်း....ဟင်း..အို့....အင်း..အင်း...

ဒေါ်စောစော

အမလေးရှင်

ဒါမျိုး အလိုး မခံရတာ ကြာပါပြီကော၊ မောင်ရဲ နဲ့ပြီး ကတဲကဘဲ၊ ကိုကိုလည်း အလုပ်ကောင်း ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အသက်က စကားပြောတယ် ထင်တယ်၊ ကျမ အတွေ့အကြုံ ပြောတာနော်၊ ဘာလို့လဲ ဆိုတော့ ကျမ အတွေ့ အကြုံ ရှိ ခဲ့တဲ့ ယောက်ကျား လေးယောက်မှာ မောင်ရဲ နဲ့ ဖိုးသောင်း ကတူတယ်၊ ကိုကို ဆို ပုံမှန် တရက်ထဲမှာ တခါထက် မပိုဘူး၊ တရက်ဆိုတာ ကလဲနေတိုင်းကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ တပါတ်မှာမှ တရက် ဒါမှမဟုတ် နှစ်ရက်၊ နှစ်ခါဆိုတာ တော်တော့် ကိုထန်နေတဲ့ အချိန်မှ၊ မျိုးမြင့် ကလည်း တညဘဲ ကြုံ ဘူးတာ၊ မောင်ရဲ နဲ့ ဖိုးသောင်း တို့ကတော့ မဟုတ်ဘူး တခါလုပ်ပြီး ခနနားတာနဲ့ အားပြန်ပြည့်လာတယ်၊ ဖိုးသောင်းဆို ကြည့် ညက စံချိန်ချိုး သွားတယ်၊ငါးခါတောင်၊ကျမ အဖုတ် ထဲကသူ့လီးကြီး မချွတ်ဘဲနဲ့ နှစ်ခါ အားရပါးရလိုးတယ်၊

ပြီးတော့ သေးသွားပေါက် တော့ ကျမက သူ့အခန်းပြန် သွားအိပ်ပြီ ထင်တာ၊ ဘယ်ဟုတ် မလဲ တခေါက်ပြန်လာပြီး လိုးတာ လီးကို အဖုတ် ထဲကမချွတ်ဘဲ နှစ်ခါ၊ နောက်တော့ ကျမတို့နှစ်ယောက် စလုံး အိပ်ပျော် သွားလိုက်တာ မိုးလင်းအားကြီး လောက်မှာ ကျမကသူ့ကို နိုးပြီး သူ့အခန်းပြန်အိပ်ဖို့ ပြောတာ မသွားခင် တခါရအောင် လိုးသွားသေးတယ်၊ ကျမ အဖုတ်တောင်နဲနဲ ကျိမ်းနေ သလိုဘဲ၊ နောက်တခါဆိုရင် တော့အုန်းဆီလေး ဘာလေး ဆောင်ထားမှရမယ်၊မနက်ကျတော့ ကျမ မထနိုင်တော့ဘူးလေ၊ အိပ်ရေးပျက်တာရယ်၊ ၅ချီတောင် အလိုးခံထားရတာ ရယ်၊ ဆိုတော့ နေမြင့် မှနိုးတယ်၊ ရုံးကိုတော့ နေမကောင်း ဘူးလို့ဖုန်းဆက်လိုက်တယ်၊

ကျမအောက်ဆင်းလာတော့ ဖိုးသောင်း ကျောင်းသွားပြီ၊ အစိုကွက် ဖြစ်နေတဲ့ အိပ်ယာခင်းကို လဲ၊ လျှော်ဖို့ဆပ်ပြာရေနဲ့စိမ်၊ ရေမိုးချိုး သနပ်ခါး လိမ်း၊ ပြီးတော့ ဆိုင်ကယ်ထုတ်ပြီး ဈေးဘက်သွား မုန့်ဟင်းခါး စားပြီး အိမ်ပြန်လာ လမ်းမှာ စာအုပ် အငှား ဆိုင်ဝင် စာအုပ်တအုပ် နှစ်အုပ်ကောက်ယူပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့တယ်၊

ကျမ အလုပ်မသွားဘူး ဆိုတော့ မိခိုင်က သူ့ရွာခနပြန်ချင်တယ် ဆိုပြီး မရဲတရဲနဲ့ ခွင့်တောင်းလာတယ်၊ ကျမလည်း စဉ်းစားပြီး ငါလည်း အိမ်မှာ မနားရတာကြာပြီ နေလိုက်အုန်း မယ်လေ ဆိုပြီး နှစ်ညအိပ်လောက်ပြန် ဖို့ခွင့်ပေး လိုက်တယ်၊ မိခိုင်တော့ ပျော် ပြီး အိပ်တလုံးနဲ့ ကားဂိတ် ထွက်သွားလေရဲ့၊ အိပ်ယာပေါ်လဲ ရင်းစာအုပ်ကိုင် ထားပေမဲ့ စိတ်ကညက အဖြစ်အပျက်ဘဲ တွေးနေမိတယ်၊ ငါများမှား သွားပြီလား ပေါ့၊

ဒီကောင်လေး အာချောင်ပြီး ရှောက်ပြောရင် ငါ့သိက္ခာ တော့ကျတော့ မှာဘဲ၊ အဲလိုတော့လုပ်မှာ မဟုတ်ပါ ဘူးလေ၊ကောင်လေးက ရိုးရိုးလေး ငါ စလမ်းဖွင့်ပေးလို့သူလုပ်ရဲတာ၊ ညကလဲ ၅ခါတာ လိုးသွားတယ် တယောက် နဲ့တယောက် စကား ငါးလုံးပြည့် အောင်တောင် မပြောဖြစ် လိုက်ဘူး၊ သူ့ကိုနှုတ်လုံဖို့ ပိတ်မှရမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ညကမှောင် ထဲမှာ တယောက်နဲ့တယောက် သေသေချာချာ မျက်လုံး ချင်းမှ မဆုံရတာ၊ ကာမမှောင် ကလည်း ဖုံးနေတယ် မဟုတ်လား၊ အခုနေ့လည်ကြောင်တောင်မှာ မျက်နှာခြင်း ဆိုင်ရမှာ တောင်ရှက်တက်တက်ပဲ၊ ဟီဟိ၊

ကောင်လေးက တောသားလေးမို့လားမသိ ကြွက်သားတွေကလည်း မာမာတောင့်တောင့် နဲ့ လူကိုဖျစ်ညှစ် လိုက်တာ များတကယ်ပဲ အရုပ်ကလေးကျ နေတာပဲ၊ ဟင်းတွေးရင်းနဲ့တောင် အဖုတ်က အရည်စို့လာသလိုပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ခတ်တည်တည် နေမှရမယ်၊သိပ် အညှာလွယ် ပြလို့တော့မရဘူး၊ တော်ကြာ ခေါင်းတက် နင်းသွားအုံးမယ်၊ အဲလို ကျမမှာ တလူးလူး တလိမ့်လိမ့် နဲ့ တနေကုန်ရောဆိုပါတော့ ဖိုးသောင်း ပြန်ရောက်ရမယ့် အချိန် ထက်နဲနဲ ကျော်လာတော့၊ စပြီးအတွေးတွေ ရောက်ရက်ခတ်လာတယ်၊ ကောင်လေး ငါနဲ့များမျက်နှာချင်း ဆိုင်ရမှာ ရှက်လို့ ရှောင်နေတာလား၊ ပေါ့၊

ကျမအဖုတ်ကလည်း ကျိမ်းတာတွေ ပျောက် သွားပြီး ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်လာတော့၊ ညတုန်းက ကောင်းခဲ့တာတွေ ပြန်တွေးရင်း အရည် နဲနဲ စို့လာတယ်၊ ကိုကိုဇော် ကိုတွေးမိတော့လည်း၊ လိပ်ပြာမလုံ ခြင်ဘူး၊ ဟင့် သူလည်းအခွင့် အရေးရရင်တော့ လုပ်မှာပါဘဲ၊ ကြည့်ပါလား မိလတ်ကို တောင်သရည် တမြားမြား ဖြစ်နေတာ၊ အေးလေ ဖိုးသောင်း ပြန်လာလို့ လူလစ်ရင် တော့စကားပြောမှ ရမယ်၊နှုတ်လုံဖို့ပေါ့၊ ကျမ ခေါင်းထဲ အကြံတွေဖျစ်ညှစ်ထုတ်နေ တုန်း အိမ်ရှေ့ကစက်ဘီး သံကြားတယ်၊ ဖိုးသောင်းပြန်လာပြီထင်တယ်၊

*　　*　　*

<u>သောင်းထွေး</u>

ကျနော်မနက် အိပ်ယာနိုးတာ နဲ့ဒေါ်ဒေါ်စောကိုဘယ်လို မျက်နှာချင်းဆိုင်ရ မှန်းမသိတာနဲ့ အိပ်ငိုက်ရက် ကဘဲကျောင်း ကိုထွက်လာခဲ့တယ်၊ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင်ဘဲ ကလပ်စ် ရှမ်း ရှာနေတဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စော တူမ မီးမီးလတ် နဲ့ ကော်ရစ်ဒါ မှာဆုံလိုက်သေးတယ်၊

"ဟေး ကိုသောင်းထွေး အရင်အပါတ်က မတွေ့ပါလား ကျောင်းမလာဘူး ထင်တယ်"

"ဟုတ်တယ် မီးလတ် ကျနော် ရွာခနပြန်နေလို့ ကြီးကြီးမေ တို့ရော နေကောင်းကြလား"

"မေမေ ရန်ကုန်သွားတယ်လေ ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ ဒီတခါတော့ မီးငယ် ပါသွားတယ် သူလည်းကျောင်းတွေပြန် မဖွင့်သေးလို့လေ"

"ဪ ဪ"

မီးမီးလတ် ရဲ့ မျက်နှာလှလှ လေးကို ငေး ကြည့်မိမှ ဒေါ်ဒေါ်စော နဲ့တော်တော်လေးဆင် တာသတိထား မိတယ်၊ ကျနော့်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သွားတဲ့ မီးမီးလတ် ရဲ့နောက်ကကြည့်လိုက်ရင် လည်းကိုယ်လုံး ကျပုံတော်တော် ဆင်တာဘဲ ဆိုက်အသေးစား မော်ဒယ်လုပ်ထားသလိုဘဲ၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက ဖူးဆိုက် ဆိုရင် မီးမီးလတ်က ခုနှစ်ဆယ့်ငါး ရာခိုင်နှုန်း ဆိုက်လောက်ပေါ့၊

ကျနော် ညက မီးကုန်ယမ်းကုန် ကျဲခဲ့ ပြီး မနက်အစောကြီး လည်း ထ ထွက်လာခဲ့တာဆိုတော့ အိပ်ရေး မဝတဝဖြစ်နေလို့ နောက်ဆုံးတန်း တွေမှာပဲ ရွှေးထိုင်ပြီး ခုံပေါ်မှောက် အိပ်နေလိုက်တယ်၊နေ့လည်စာ စားပြီးလို့ သူငယ်ချင်းတွေ နဲ့လဘက်ရည်ဆိုင် ထိုင်မှပုံမှန်ပြန်ဖြစ်လာပြီး သူတို့စကားဝိုင်း ကအကြောင်းအရာ ကိုအာရုံစိုက်မိတယ်၊

"ဟေးမင်းတို့နှစ်ကောင် ကိုယ့်အတန်းကိုယ်မတက် ပဲဘယ်သွားသဝေထိုးနေကြတာလဲ၊ ငါ့မှာပျင်းလို့ သောင်းထွေး တကောင်လည်း ဘယ်နှစ်ခု နှစ်ကအိပ်ရေး ပျက်ထားလဲမသိဘူး တရှူးရှူးနဲ့ အိပ်လို့"

ဘဲဥ နဲ့ တဏှာ (နံမည်ပြောင်များ) ကစပ်ဖြဖြနဲ့

"ငါတို့ ရဲ့ စီးပွားရေး စီမံခန့်ခွဲမှု ဆရာမကြိုက်လို့ ဆရာကောင်းတဲ့ အတန်းသွားတက်တာလေ ဟီးဟီး" "အောင်မယ် တဏှာ မင်းအကြောင်းများ မသိရင်ခက်မယ် ဒေါ်တင်လှ အခန်းမဟုတ်လား မာစတာဘိတ် လုပ်ရင် မုန်းဖို့ကုန်ကြမ်းသွား စုတာမဟုတ်လား"

ဒေါ်တင်လှဆိုတာလည်း ကျနော်တို့ ကျောင်းသား တွေကြားမှာသုံးတဲ့ နာမည်ပြောင်လေ၊ ဆရာမ အပျိုကြီး အသက်က သုံးဆယ်တော့ မပြည့်သေးပါ၊ စီးပွားရေး စီမံခန့်ခွဲမှု သင်တယ်၊ ဖွင့်ထွားလှသောဖင်လုံးကြီး များကြောင့် အဲဒီနံမည်ပေး ထားကြတာပေါ့။

"အေးလေ မင်းသိနေမှတော့ မထူးပါဘူး သရည်ကျအောင် အတွေ့အကြုံမျှ လိုက်အုန်းမယ်၊ ဒေါ်တင်လှ ကကွာ ဒီနေ့ဝတ်ထားလိုက်တာ ထမိန်က ပါးပါးနဲ့ပျော့ပျော့လေး၊ ဘလက်ဘုတ် ပေါ်မှာ သူရေးထားတာတွေ ပြန်ဖျက်ရင် သူ့ဖင်လုံးကြီး တွေက ကျောက်ကြောတုန်းကို ထွန်စက်ပေါ်တင်ပြီး လယ်ကွင်းထဲ ဖြတ်မောင်း သွား သလိုပဲ ..ဟီးဟီး ငါ့မှာ စိတ်ကူးယာဉ် ရင်းနဲ့ ပုဆိုးထဲမှာ ထွက်တောင် ထွက်ချင် သွားတယ်"

"ဟေ့ကောင် ရှူးတိုးတိုး ပြောရင်းဆိုရင်း ဟိုမှာ မင်းကြီးဒေါ်ကြီး လာနေပြီ"

တကယ်ပဲ ပြောရင်းဆိုရင်း ပဲဒေါ်တင်လှတယောက် ကျနော်တို့ ထိုင်နေကြတဲ့ နေရာနဲ့ မလှမ်းမကမ်း ကနေဖြတ်လျှောက် သွားတယ်၊ တဏှာတို့ ပြောရင်လည်း ပြောစရာပဲလေ ဒေါ်တင်လှ လမ်းလျှောက် သွားလိုက် တာဖင်ကြီး နှစ်လုံးက တုန်ပြီး တလုံးကျ တလုံးတက် ထမိန် အသားကို ကပ်ကပ် ပြီး တင်လိုက် ချလိုက် လုပ်နေသလိုပဲ၊ ကျနော်တို့ အားလုံး ငြိမ်ကျသွား ပြီး မျက်စေ့ အရသာခံနေကြတာပေါ့၊ ကျနော့်စိတ် ထဲမှာတော့ အင်း ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ ဖင်ကြီးတွေက ဒေါ်တင်လှ ထက်တောင်လှ အုန်းမယ် လို့နှိုင်းယှဉ် လိုက်မိပြီး လီးနဲ့ တောင်ချင်သလို ဖြစ်သွားတယ်၊

ဘဲဥက အသံတိုးတိုးလေး နဲ့

" ငါ ဒီလိုဖင်လှတဲ့ စော်မျိုး ချရလို့ကတော့ ဒေါ်ကီ (ခွေးလိုး) ကလွဲလို့ ဘာနည်း နဲ့မှ မချဘူး ဟင်း..ဟင်း"

ကျနော် စိတ် ပန်းချီကား ပေါ်မှာ ဒေါ်ဒေါ်စော ကိုလေးဘက်ထောက် ပုံဖေါ်ကြည့်နေမိတယ်၊ ညတုန်းက မှုန်နေတာနဲ့ လေ့ကြီးထိုးရိုးရိုး ဘဲ ငါးခါ ဆော်လိုက် တာ ဘာပုံစံ မှတောင် မပြောင်းမိဘူး၊ နောက် တခါ အခွင့်အရေး မှ ရပါတော့ မလား မသိဘူး၊ တွေးရင်းစိတ်က အိမ်တန်းပြန်ချင် စိတ်တွေ ပေါက်လာတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စော နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင် ရမှာလည်း ကြောက်တယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ဘာများ ပြောမလဲ ဆိုတာလဲ ကြို မခန့်မှန်းတတ် ဘူးလေ၊ တကယ်ပြန်စဉ်းစားကြည့် တော့လည်း ဘာမှ ကြောက်စရာမှမရှိဘဲ၊ တညလုံး ငါးချီ ချတာ ငြင်းတဲ့အသံ တစတောင်မှ မကြားခဲ့ ရပဲ၊ ဒါပေမဲ့ တသက်လုံး ကြောက်ခဲ့ ရတဲ့ အရှိန်က ရှိတယ်လေ၊ ကျနော့် မိဘတွေက ဒေါ်ဒေါ်စော အတွက်ဆို ဘာလုပ်ပေးရပေးရ ၊ ကျနော့်ကို အိမ်ပေါ်မှာ တင်ထားတာဘဲကြည့် ပါလား၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ကျေးဇူးတွေကလည်း အများကြီး ရှိတယ်၊

အဲဒီလို ချီတုန်ချတုန် နဲ့ ကျောင်းချိန်ပြီးသွား တော့ အိမ်ပြန်ဖို့ ကြောက် နေတာ နဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ နဲ့အတူ ထန်းပင်တန်း ဖက်ရောက် သွားတယ်၊ ထရည်လေး နဲ့နဲ ဝင်လာကြတာနဲ့ ယောက်ကျားလေး တွေ အကြောင်း သိတယ်မဟုတ်လား၊ မိန်းမတွေ အကြောင်း ရောက်သွားကြတာပေါ့၊ ဘယ်မှာ ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်သူ့ကို ချောင်းတုန်း က ဘာတွေလုပ်ကြတာ၊ ဘယ်ကောင်မက ဘယ်လိုရှုနေတာ၊ ဒေါ်တင်လှကြီးကို ဘယ်လို ချချင်တာ အစရှိလို့ပေါ့ဗျာ၊

ကျနော့်အတွက်က ဒီညဖြစ်နိုင်ရင် ထပ်ကြမ်း ခြင်စိတ် ပေါက်လာတာပဲ အဖတ်တင်တယ်၊ မနေ့ညက နှစ်ချီချပြီး ခနအိပ် ပျော်သွားတာတောင် အခုတော့ နောင်တရ နေမိတယ်၊ နည်းနည်းမှောင်ရီပျိုး လာတော့ကျနော်ဖင်မငြိမ်နိုင် တော့ပါ၊

"ဟေ့ကောင်တွေ ငါပြန်တော့မယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ပြန်ရောက်ပြီးငါ ပြန်မရောက်သေး တာတွေ့ သွားရင်အဆူခံရ အုန်းမယ်"

အဲဒီလိုနဲ့ စက်ဘီးပေါ်တက်ခွပြီးအိမ်ဖက်ပြန်နင်းလာခဲ့တော့တယ်၊

* * *

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ထုံးစံအတိုင်း အိမ်ရောက်တော့ အိမ်တခါး ဂလန့်ကို အပြင်က လက်လျှိုပြီး ဖွင့်မလို့ လုပ်တုန်း တံခါးပွင့်လာပြီး အဝမှာ ဒေါ်ဒေါ်စော..

".. ဟေး မောင်သောင်း..ပြန်လာပြီလား..ဘယ်တွေလျှောက် သွားနေတာလဲ..ငါတို့မှာ..စိတ်ပူလို့.."

"..အော်..ဒေါ်ဒေါ်စော..ကျနော့် သူငယ်ချင်း တယောက် သူ့မွေးနေ့ဆိုပြီး အတင်းခေါ်သွားလို့၊ ဆောရီးနော် .."

"...အော် အေး..အေး..သွားသွား..ရေမိုးချိုး လိုက်အုန်း..ပြီးရင်..ထမင်းစားကြရအောင်.."

"...ဒေါ်ဒေါ်စော...မခိုင်ကဘယ်သွားလို့လဲ.."

"..အော် မခိုင် ရွာ ၂ညအိပ် လောက် ပြန် ချင်လို့တဲ့ ငါလည်း အလုပ်ပင် ပန်းလို့နားချင်တာနဲ့ သွားခိုင်းလိုက်တယ်.."

"အော်ဒါ ဆို ဒေါ်ဒေါ်စော တယောက်ပဲ ရှိတာပေါ့ ဖွားဖွားကို စောင့်ကြည့်ဖို့.."

" အေး လေ ဒါပေမဲ့ မေမေ ကအခုတလော နေကောင်းနေလို့ သိပ် တော့ မပင်ပန်းပါဘူး အခုလည်း အပေါ်ထပ်မှာ အိပ်ပျော်နေပြီလေ..သွားသွား..ရေမြန်မြန် ချိုးလိုက် မိုးချုပ်နေ ပြီထမင်းစားရအောင်."

ကျနော်လဲအခန်းထဲ အမြန်ဝင် ရေလဲပုဆိုး နဲ့ သဘက်ယူပြီး ရေချိုးခန်း ထဲ ဝင်လာခဲ့တယ်၊ ရေချိုးခန်းထဲမှာ ကိုယ်လုံးတီးချွတ်ပြီး အုပ်ကန်ထဲက ရေအေးအေး တဘွမ်းဘွမ်း လောင်းချလိုက်မှ နဲနဲ လန်းလန်းသွားတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောနဲ့ကျနော် နှစ်ယောက်ထဲပါလား ဆိုတဲ့ အသိက ကျနော့်လီးကြီးကို ဖြေးဖြေးမာလာစေခဲ့တယ်၊ ကျနော့် မာတောင်နေတဲ့ လီးကြီးကို ဆပ်ပြာနဲ့ အမြုပ်ထအောင် ပွတ်သတ်ပြီး ဂွင်းထုမလို့လုပ်ပြီးမှ ငါဒီည အခွင့် အရေးရခဲ့ရင် နမျောစရာကြီး ဆိုပြီး အသာရေအေးအေးနဲ့ဆေးချလိုက်တယ်၊

ကျနော်မီးဖိုချောင် ရောက်တော့ ထမင်းစားပွဲမှာ အသင့်ပြင်ထား ပြီးဒေါ်ဒေါ်စောကစောင့် နေတယ်၊

"အို ဒေါ်ဒေါ်စော ကတော့နော် ကျနော့်ကို စောင့်နေတာလား..အခုလောက်ဆိုတအားစာနေလောက်ပြီပေါ့"

"အံမလေး အဲဒီလောက်လဲ မဟုတ်ပါဘူး ငါလဲ တယောက်ထဲစားရမှာပျင်းနေလို့ ကဲကဲ ထည့်စား.."

ကျနော်လည်း ဘိုက်စာစာနဲ့ တအားတီးလိုက်တယ်၊သူတောင်းစား ထမင်းဝတော့ လီးတောင်တယ် ဆိုတာ ဟုတ်မှာဘဲဗျ၊ ကျနော်တောင် ပေါင်နဲ့ မနဲညှပ်ထားရတယ် စားပြီး ဘယ်လိုထရမှန်တောင် မသိတော့ဘူး၊ ကံကောင်းချင်တော့ ဒေါ်ဒေါ်စောက အရင်ပြီး သွားတယ် ၊ သူပုဂံဆေး လက်ဆေးပြီး ထွက်သွားမှ ကျနော်ထရတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက အိမ်ရှေ့မထွက်ခင်၊

"..မောင်သောင်း မင်းပုဂံ တွေသိမ်းပြီးရင်း အိမ်ရှေ့ ခနလာခဲ့အုန်း ငါပြောစရာနဲနဲရှိလို့."

ကျနော့်ခေါင်းထဲမှာ ထိန်းကနဲဖြစ်သွားပြီး ရင်တဒိတ်ဒိတ် ခုန်လာတယ် ကောင်းဖို့လား ဆိုးဖို့လားတော့ မသိဘူးပေါ့၊

ကျနော် ဧည့် ခန်းထဲရောက်တော့ ဒေါ်ဒေါ်စော ကတီဗီကို အသံတိုးတိုးဖွင့်ထားပြီး ရှေ့တည့်တည့်က နှစ်ယောက်ထိုင် ဆိုဖာပေါ် မှာထိုင်နေတယ်၊ ကျနော် သူ့အနားရောက်တော့ ဆိုဖါပေါ် ကိုလက်ပုတ်ပြပြီး ထိုင်ဖို့ ပြောလို့ ကျနော်လည်း သူ့ဘေးမှာ ကြုံ့ကြုံ့လေး ထိုင်လိုက်တယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက ကျနော့်ဘက် မလှည့်ဘဲ တီဗီ ကိုဘဲကြည့်ပြီး စကားပြောနေ လို့ သူ့ ကိုကျနော် ကောင်းကောင်းကြီး လေ့လာနေမိတယ်၊ အိမ်နေရင်းမို့ အုံကောင်းလုပြီး ခါးလောက်ရှည်တဲ့ ဆံပင်ကို ဖါးလားချထား ကာ မျက်နှာပေါ်မှာက သနပ်ခါးလေးတွေ ပါးကွက်လို တင်ထားတယ်၊ အကျီ လက်ပြတ် ဘလောက်စ် ဝတ်ထားတာမို့ လို့ ဖြူဖွေးဝင်းဝါလှတဲ့ လက်မောင်းအိုး တုတ်တုတ် တွေက ချောမွတ် နေလိုက်တာ ငုံပြီး နမ်းချင်စရာ၊ လုံးချွန်မို့မို့မေါက်နေတဲ့ ရင်နှစ်မွှာကလည်း ကျနော့်ရဲ့ လည်ချောင်းကို သလိပ်တွေနဲ့ ခြောက်ကပ်စေခဲ့တယ်၊

"..ဒေါ်ဒေါ်စော...ပြော....ပြောစရာရှိလို့ဆို.."

"..အေး..မောင်သောင်း..မနေ့ညက ကိစ္စကို ပြောမလို့..."

ဒေါ်ဒေါ်စောက ကျနော့်ဘက်ကို မျက်နှာမလှည့် ကြည့်ဘဲဆက် ပြီးပြောနေ တာလေ၊ ကြည့်ရတာ သူလည်းမျက်နှာပူနေ ပုံရတယ်၊

"..မနေ့ညက တို့တွေမှား ခဲ့ကြတယ်.."

ကျနော့်စိတ်ထဲမှာတော့ မမှားပါဘူးဒေါ်ဒေါ်စောရယ်လို့ပြောနေမိ တယ်၊ ပါးစပ်ကတော့ ပြောမထွက်သေးဘူး ဘာများ ပြောအုန်းမလဲလို့ ဆက်နားထောင် နေမိတယ်၊

"...ဒေါ်ဒေါ် မောင်သောင်းကို အနူးအညွတ် တောင်းပန်ချင်တာက တော့ ဒီကိစ္စ ကိုလုံးဝမဖြစ်ခဲ့ဘူးလို့ မေ့ပြစ်လိုက်ပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှမပြော ဘဲနူတ်လုံပေးပါလို့.."

"..ဒေါ်ဒေါ်စော ကျနော့်ကို စိတ်ချပြီးသာ ယုံပါတော့ ကျနော့် ပါးစပ်က တော့ ဒီကိစ္စ ဘယ်လိုမှ မပေါက်ကြားစေ ရပါဘူးလို့..ဒါပေမဲ့.."

"...ဘာ..ဘာ..ဒါပေမဲ့လဲ.."

"...မနေ့ည ကကိစ္စ မဖြစ်ခဲ့ဘူး ဆိုပြီးတော့ ဘယ်လိုမှမေ့ လို့ရမှာ တော့ မဟုတ်ပါဘူး..."

ဒေါ်ဒေါ်စောက ကျနော့်ကို ကြည့်မနေ ပေမဲ့လည်း သူမရဲ့နုတ်ခမ်း အစွန်က ပြုံးယောင်ယောင် လေးတွန့် သွားတာ သတိထား မိလိုက်တယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ ကိုယ်ဟန် အမူအယာရယ်၊ ကျနော့်ရဲ့ ထကြွနေတဲ့ကာမစိတ်ရယ်က ကျနော့်ရဲ့ လက်တွေကို အားပေးအားမြှောက် ကူညီပေး လေရဲ့၊ ကျနော် ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ လက်မောင်းအိုး အိအိကြီး တွေကိုဆုပ်ကိုင် ပြီးကျနော့်ဖက်ကို ဆွဲလှည့်လိုက်တယ်၊

"...ဒေါ်ဒေါ်စော ကတော့မေ့လို့ရမှာပေါ့ ကျနော့်လို ဘာမဟုတ်တဲ့၊ အတွေ့အကြုံ မရှိတဲ့ တောသား ချာတိတ်ကလေးကို.."

"...ဘာ အတွေ့အကြုံ မရှိတာလဲ ၊ မပြောလိုက်ခြင်ဘူး၊ အတွေ့ အကြုံများရှိလို့က တော့ ဟင်း၊ ဒီက ဒီနေ့အလုပ်တောင်ပျက်သွားတယ်.."

ကျနော်လည်း ဒီလောက်တော့ မအပါဘူး ၊ စကားဆက်ရှည် ပြီးအချိန် မဖြုန်းတော့ပဲ ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ နွေးတွေး တဲ့နုတ်ခမ်း အစုံကို ကုန်းစုပ်လိုက်တယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ကလည်း ရမက်ဝေတဲ့ မျက်လုံးအစုံ မှေးစင်းပြီး တုန့်ပြန် အနမ်းတွေ ပေးလာခဲ့ပါတယ်၊

ဒေါ်ဒေါ်စော မော့ပေးလာတဲ့ မျက်နှာပြင် အနှံ့ နမ်းရှုံ့ ရင်းက ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ လုံးမောက်နေတဲ့ ရင်နှစ်မွှာကို ဘလောက်စ် အိန်းကျီပေါ်ကပဲ တဖက်တချက် အုပ်ကိုင် ဆုပ်ချေ ပေးနေမိတယ်၊

ဒေါ်ဒေါ်စော ကလည်းငြီးသံလေး သဲ့သဲ့ နဲ့ ကျနော့်လည်ဂုတ်ပေါ် တွဲလဲခိုရင်း သူမရဲ့ စွတ်စိုတဲ့ နုတ်ခမ်း တွေနဲ့ တုန့်ပြန်ပေးနေပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ကိုကျနော်က အသာလေးထိန်းကိုင်ရင်းက ဆိုဖါလက်ရမ်းပေါ် ခေါင်းတင် ပြီးပက်လက် အနေအထားဖြစ်အောင်၊ ရွှေ့ပေးလိုက်လိုက်ပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ ထမိန်စကိုမပြီး အပေါ်လှန်တင်လိုက်တော့ မှ ဒေါ်ဒေါ်စော မျက်လုံးတွေပွင့် လာပါတယ်၊

"...အို...မောင်သောင်း..ဒေါ်ဒေါ် အခန်းထဲသွားရအောင်ကွယ်.."

"...ဒီမှာ..ဘယ်သူမှမရှိတာ..ဒေါ်ဒေါ်ရယ်..ကျနော်လည်းအဲ့ဒီ့ လောက်မစောင့် နိုင်တော့ဘူး.."

"...ဟင့်အင်းကွာ..ဘယ်သူမှမရှိပေမဲ့..ဧည့်ခန်းကြီးထဲမှာ..."

ဒေါ်ဒေါ်စော ညည်းသံလေး နဲ့ငြင်းသံလေးကိုဂရုမစိုက်နိုင်တော့ပါဘူး၊ ကျနော့်မှာ တနေ့လုံးစိတ်ကူးနဲ့ မှန်းနေရတာ လက်တွေ့ တွေ့ရတော့ နဲနဲလေးမှ မအောင့်နိုင်တော့ပါဘူး၊ လှန်တင်လိုက်တဲ့ထမိန်အောက်က ဖွေးကနဲ ပေါ်လာတဲ့ ပေါင်လုံး ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ကြီးတွေကလည်း ထောင်မတ် တင်းမာနေတဲ့ ကျနော့်လီးကြီးကို ပိုပြီး အားဖြည့် ပေးနေတာပေါ့၊

ကြမ်းပေါ်ချထားတဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စော ခြေထောက်တွေ ကို ဒခေါက်ခွေး (ဗမာအခေါ်အဝေါ်နဲ့ စိမ်းနေသူများအတွက်- ဒူးအနောက်ဖက်ကိုပြောတာပါ) ကနေ ဆိုဖါ ပေါ်မတင် လိုက်တော့ ထမိန်က ဒေါ်ဒေါ်စော ဗိုက်ပေါ် လန်တက်သွားပါတယ်၊ အဲဒီ ထောင်နေတဲ့ ဒူးနှစ်လုံး ကိုကားပေးလိုက်တော့ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ ဖွေးဥပြီး အကြောစိမ်း လေးတွေတောင် သန်းနေတဲ့ ပေါင်လုံးတုတ်ခိုင်ခိုင် နှစ်လုံး ခွဆုံမှာ အမွေး နက်နက် ဖုတ်ဖုတ် လေးဖုံးနေတဲ့ စောက်ပတ်ကြီး အရည် ကြည်လဲ့လဲ့ နဲ့ဘွားကနဲပေါ်လာပါတယ်၊

ကျနော် လည်းကိုယ့်ဘာသာ ပုဆိုးကို ကွင်းလုံးပုံ ချတ်ခဲ့ပြီးအနားကိုတိုးကပ်လိုက်ပါတယ်၊ လင်းမြွေကြီး ပါးပြင်းထောင်သလို ထောင်ထနေတဲ့ လီးကြီးကို ဘယ်လက်နဲ့ ဆုပ်ကိုင်ပြီး လီးထိတ်ဖူး နဲ့ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ ကွဲဟနေတဲ့ ပန်းနုရောင် စောက်ပတ် နုတ်ခမ်းသား နှစ်ခုကြားမှာ အကွဲကြောင်း တလျှောက် ပွတ်သပ်ပေးလိုက်ပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ကကျနော့် လည်ဂုတ်ကို သူ့မျက်နှာပေါ် အတင်းဆွဲယူလိုက် ပြီး ကျနော့် မျက်နှာပြင်ကို တရှုံ့ရှုံ့ နမ်းနေတော့ ကျနော့်မှာ မမြင်မကန်းနဲ့ မှန်းပြီး လီးထိပ်ဖူး ကို သူမ စောက်ပတ်အဝ ကို အသာဖိသွင်းလိုက်ရပါတယ်၊

"...အား...အီး..အီး.."

ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ အဖုတ်ထဲမှာ အရည် တွေနဲ့ စိုချော နေပေမဲ့ ကျနော့်လီးကြီးက တဝက်ကျော်ကျော် ပဲဝင်ရသေးတယ် နဲနဲလေးကြပ်လာတယ်၊ အဲဒါနဲ နဲနဲလေး ပြန်ဆွဲထုတ်ပြီးမှ ပြန်သွင်း ပေးလိုက်တယ်၊ ဒီတခါတော့ ကျနော်သဘောပေါက် သွားပြီလေ၊ ဒီတရားသူကြီးမ ဒီလောက်ထန်တာ ငါနောက် လိုးချင်တဲ့ အချိန်လဲ လိုးလို့ ရမှာပဲ၊ သိပ်လောစရာမလိုပါဘူး၊ ဇိမ်ဆွဲ လုပ်ရမယ် လို့တွေးမိတယ်၊ အဖုတ်ကြီးကလည်း လိုးလို့ကောင်းလိုက်တာဗျာ၊စည်းပြီးတော့ အိနေတာပဲ၊ သိပ်များများ အဝင်အထွက် မလုပ်ရပါဘူး ကျနော့်လီးကြီး တချောင်းလုံး အရင်းထိအောင် ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ စောက်ဖုတ်ထဲ ဝင်သွားတာပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီတော့မှ ကျနော်က ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ ခါးလေးကို လက်နှစ်ဖက် နဲ့ ကိုင် ပြီးမှန်မှန်လေး ဆောင့်ပေးနေတယ်၊

ဒေါ်ဒေါ်စောကလည်း ကျနော့် လည်ပင်းကို သူလက်နှစ်ဖက် နဲ့တွဲလဲခို ထားပြီး သူမပေါင်လုံးကြီး တွေနဲ့ ကျနော့်ခါးကို ညှပ်ကာ ကျနော့် ဖင်နောက်မှာ သူ့ခြေ ကျင်းဝတ်နှစ်ခုကို ခရော့ ချိတ် ထားတယ်၊ ကျနော်က လီးကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်လို့ ကျနော့်လီး ဒစ်ကြီးက ဒေါ်ဒေါ်စော အဖုတ်အတွင်း သားတွေကို ဆွဲထုတ်လာသလို ဖြစ်သွားတယ်၊ကျနော့် လီးဒစ်က ဒေါ်ဒေါ်စော အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားက မကျွတ်မှီမှာဘဲ ဒေါ်ဒေါ်စောက ကျနော့် ဖင်နောက်မှာ ချိတ်ထားတဲ့ သူခြေထောက် တွေနဲ့ ဆွဲဆွဲသွင်းပေးတယ်ခင်ဗျ၊

ဒေါ်ဒေါ်စောက တော်တော်ကျမ်းတာဘဲ၊ ကျနော်လည်း အရသာရှိလွန်းလို့ ဖိမ်ဆွဲပြီးလိုးနေမိတယ်၊ဒါပေမဲ့သိတဲ့ အတိုင်းပဲလေ စောက်ပတ်နဲ့ လီးအချစ်ကြီးကြရင်တော့ ဘယ်အေးဆေးနိုင်ပါ့မလဲ၊ ထုံးစံအတိုင်း အသက်ရှူသံတွေပြင်း၊ ကျနော့် ဂွေးဥ က လွဲလွဲပြီး တဖုတ်ဖုတ် နဲ့ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ ဖင်ကြားကိုသွားသွားရိုက်နေတာပေါ့၊

"..ဖွတ်...ဖတ်..."

"...ဖွတ်...ဖလူး..ဖွတ်..."

"...အား...အီး..အို့...ဟင်း.ဟင်း..."

"..ဂလင်..ဂလင်..ဂလင်..ဂလင်..."

အရေးထဲဗျာ တယ်လီဖုန်းကထမြည်လာတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက ကျနော့် ရင်ဘတ်ကို တွန်းပြီး ရပ်ဖို့အချက်ပြလိုက်တယ်၊

"...မောင်သောင်း..ခနလေး..ကိုကိုဇော်..ဒီအချိန်.ခေါ်မယ်လို့ ..ချိန်းထားတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်မကိုင်လို့မဖြစ်ဖူး.."

ကျနော် မထချင်ထချင်နဲ့ ထလိုက်ရတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စော အဖုတ်ထဲက ရှောကနဲ ထွက်လာတဲ့ ကျနော့် လီးကြီးက သံချောင်းလို မာတောင် ပြီး မီးရောင်အောက် မှာဒေါ်ဒေါ်စော အဖုတ်ထဲက အရည်တွေနဲ့ ချောပြောင်နေတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက အဆက်မပြတ် မြည်နေတဲ့ ဖုန်းသံကြောင့် ကမန်းကတန်းဘဲ ကြုံသလိုလှမ်းကိုင်လိုက်ပါတယ်၊ ဖုန်းက ကျနော်တို့ အချစ်ပွဲနွှဲနေတဲ့ ဆိုဖါဘေးက စားပွဲပုလေးပေါ်မှာလေ၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက ကိုယ်ကိုတပတ်လှည့် ဆိုဖာလက်ရမ်းပေါ် လက်ထောက်ပြီး ဖုန်းကိုလှမ်းယူလိုက်တော့ ဆိုဖါပေါ်မှာ လေးဘက်ထောက်ဖင်ဘူးထောင် ပေးသ လိုဖြစ်သွားတာပေါ့ ၊

ခါးသေးပြီး စွံ့ကားထွက်လာတဲ့ တင်လုံးကြီးတွေက ကျနော့်ရင်ကို ဟာကနဲ ဖြစ်သွားအောင် ကြွရွနေကြတယ်၊ နေ့ခင်းကဘဲ တဏှာပြောထားတဲ့ ဒေါ်ကီ (ဒီ-အို-ဒပယ်ဂျီ-ဝိုင်) ကိုသွားသတိရမိတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ လုံးဝန်း ကားစွံ့ နေတဲ့ ဖင်ကြီးနဲ့ ၊အလယ်တည့်တည့်မှာ ဖေါင်းကြွနေတဲ့ အဖုတ်ကြီး က ကျနော့် ကို မျက်စပစ် ပြနေသလိုပဲ၊ ကျနော်က လုံးပြီးကား ထွက်နေတဲ့ တင်သား အိအိ ကြီးတွေကို လက်ဖဝါးနဲ့ ပွတ်သပ်ပေးပြီး တချက်ဖျစ် လိုက်တော့ ဒေါ်ဒေါ်စောက ခေါင်းလည်ပြန် နဲ့ ချစ်စဖွယ် မျက်စောင်းတချက် လှမ်းထိုးရင်း လက်ညှိုး ပါးစပ်မှာ ကန့်လန့်ထောင် ပြလို့ ကျနော် ခေါင်းညိမ့်ပြလိုက်ရပါတယ်၊

"..ဟေး ကိုကိုလား..မျော်လိုက်ရတာကွာ..."...... ....

"..ဟင့်အင်း...အိပ်မလို..လုပ် နေ.....တုန်း..ကိုကို့ ဖုန်းလာတာလေ.."...

ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့အပြောကို သဘောကျ လို့ကျနော် ပြုံးလိုက်မိတယ်၊ဟုတ်တယ်လေ လုပ်နေတုန်းကြီးကို၊ ကျနော် ကဒေါ်ဒေါ်စော ပေါင်ကြီးနှစ်လုံး ကြားကစူထွက်နေတဲ့ အဖုတ်ဝ မှာလီးကြီးကို တေ့ပြီး ဖြေးဖြေး ချင်းထိုးသွင်းလိုက်ပြီး အဆုံး ထိဝင်သွားတော့ ကျနော့်ရဲ့ ပေါင်ခြံ မှာ ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ တင်ပဆုံကြီးတွေက အိကနဲနေတာပေါ့၊

"..အို..ကိုကို..ကလည်း သတိရတာပေါ့၊ မီးကတယောက်ထဲ ပျင်းနေတာလေ"

ကျနော်က လီးကြီးကို ဒေါ်ဒေါ်စော အဖုတ်ထဲမှာ စိမ်ထားရင်းက ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့အိန်းကျီ ကြယ်သီးတွေ ဖြုတ် ဘရာဇီယာတွေချွတ်လုပ် နေလိုက်တယ်၊ နောက်တော့ ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ ကျောပြင်ကို အပေါ်ကမှောက်ရက် ပါးအပ်ပြီး ဖွံ့ထွားလှတဲ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကို အားရပါးရဆုပ်နယ်ပေးနေရင်း ဖုန်းပြောတာကို နားထောင်နေမိတယ်၊

"ဟင်းနော် ကိုကိုကလည်း ညစ်ညစ်ပတ်ပတ်တွေ ပြောပြီ ဘာ ဖြစ်တာလဲ ကိုကို့ အသံကမောနေသလိုဘဲ.......

"ဘာ...မီးကိုမှန်းပြီး ဂွင်းထုနေတယ်၊ မီးလည်း ဒီလိုပါပဲ..ကိုကို့ဟာကြီးနဲ့ မီးကို လေးဘက်ထောက်ပြီး အနောက် ကဆောင့်တာ ဘယ်တော့ခံရမှာလဲ..."

ကျနော့်မှာ ဒေါ်ဒေါ်စောပါးစပ်က ဒီလိုညစ်ညစ်ညမ်းညမ်း တွေထွက်လာ လိမ့်မယ်လို့ မမျှော်လင့် ထားတော့ တော်တော်တော့ အံ့သြသွားတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက ပါးစပ်ကပြောနေရင်းက သူ့ရဲ့ဖင်ကြီးတွေကို ကော့ကော့ ပေးတော့မှ ကျနော်အထာပေါက်သွားတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောက ကျနော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို တချိန်ထဲပြော နေတာကိုး၊

" ဘာ မီးက မခံနိုင်ဘူး အမလေး ဒီတခါ ကိုကို အိမ်ပြန်ရောက်ရင် တွေ့ကြသေးတာပေါ့၊ နာနာဆောင့်ကြည့်လေ မီးမခံနိုင်ရင် အရှုံးပေးတာပေါ့၊ "

ကျနော်က ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့အပြောကြောင့် စိတ်အရမ်းတက်ကြွလာခဲ့တယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ ဖင်လုံးကြီးတွေရဲ့ အရင်းကခါးကျင်ကျင်လေးကို လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ဆုပ်ကိုင်အားပြုရင်း ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ အဖုတ်ခေါင်းထဲ ကျနော့် လီးကြီးကို တအားတအားဆောင့်ပစ်နေ မိပါတယ်၊

" ဘာလဲ ကိုကို ပီးတော့မယ်၊ မီးလည်းပီးတော့မယ်၊ မြန်မြန်လေးဆောင့်ပေးပါ ကိုကိုရယ်"

ကျနော်လည်းဂရုမစိုက်နိုင်တော့ ပါဘူး ဖုန်းထဲမှာ အသံတွေပါရင်ပါသွားပစေတော့။ ကျနော့်လီးကြီးကလည်း တအားယားယံနေပြီမို့အားကုန် ဆောင့်ပေးနေမိပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောမှာလည်းတဟင့်ဟင့် အသံလေးတွေထွက် လာပြီးဖင်ကြီးကို နောက်ပစ်ကော့ကော့ပေးလာပါတယ်၊

" တော်ပြီကိုကိုရယ် မီးအိပ်တော့မယ် ဂွတ်နိုက်"

ဆိုပြီးဖုန်းချလိုက်ပါတယ်၊ နောက်တော့ ဆိုဖါလက်ရမ်းပေါ်ခေါင်းတင်မှောက်လိုက်တော့ ဖင်ဘူးတောင်း ထောင်သလို ဖြစ်သွားပြီး ဖင်လုံးကြီးတွေက ပိုကားထွက်လာ တာပေ့ါ၊ ကျနော်လည်း ဒေါ်ဒေါ်စော ပေါင်းရင်းနှစ်ဖက်ကို ဆွဲကိုင်ရင်းဖုန်းကနဲ ဖုန်းကနဲ ပစ်ပစ် ဆောင့်နေမိရာဘယ်လောက်တောင်၊ ကြာသွားလဲမသိ၊ ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ကိုယ်လုံးကြီး တောင့်တင်းသွားပြီးအဖုတ်အတွင်းသားတွေက ကျနော့်လိန်တန်ကြီးကို ဆွဲညှစ်ပေးတော့ လီးကြီးမှာမအောင့်နိုင်တော့ဘဲ သုတ်ရည်တွေ ဖြစ်ကနဲဖြစ်ကနဲ၊ အဖုတ်အတွင်းထဲမှာ ပန်းထွက်သွားပါတော့တယ်၊

"....အား...ဒေါ်ဒေါ်စောရယ်..ကောင်းလိုကတာ..."

"..အိုး..မောင်သောင်းရယ်..့ကျွတ် ကျွတ်.. ကောင်းလိုက်တာ.."

* * *

<u>ဦးဇော်ဦး</u>

" အိုး.. ကောင်းလိုက်တာ..သမီးရယ်..ဦးမထိန်းနိုင်တော့ဘူး..ထွက်သွားပြီး ..အို့ အိုး."

စောစောတဖက်က ဖုန်းချသွားမှ ကျနော့်မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် အသံထွက်နိုင်တော့တယ်၊ အသံလည်းထွက်လရည်လည်း ထွက်သွားတယ်လေ၊ အသံထွက်လို့မရတဲသူကတော့ ကျနော့်လီးကို စုတ်ပေးနေတဲ့မီးငယ်ပေ့ါ၊ ကျနော်ကထွက်ခါနီးမထူးတော့ဘူးဆိုပြီးမီးငယ် ပါးစပ်ထဲအတင်းထိုးထည့် လိုက်တာမီးငယ် လည်ချောင်းထိ လီးထိတ်ဖျားက တိုးဝင်သွားတယ်၊ မီးငယ်က ရုန်းဖို့ပြင်ပေမဲ့ ကျနော်ကမီးငယ်ခေါင်းကို လက်နဲ့ ချုပ်ထိန်းထားလို့ ရုန်းလို့မရတော့ပဲ ထွက်လာသမျှ လရည်တွေကို လည်ချောင်း ထဲမျိုချနေရတော့တာပေ့ါ၊

ကျနော့်ကံကောင်းချက်ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတောင် မယုံခြင်စရာပါဘဲ၊ ကြီးမေ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ရန်ကုန်တက်လာတော့ ခါတိုင်း တည်းနေကြ မေလေးတို့အိမ် မှာမတည်းတော့ဘဲ ကျနော့်အိမ် မှာတည်းတယ်လေ၊ မေလေးက အလုပ်ကိစ္စနဲ့ စင်္ကာပူသွားတယ်ဆိုလား၊ ကိုဝန့်ရဲကလည်း အရမ်းအလုပ်များတဲ့သူ ဆိုတော့ အိမ်မှာကပ်တယ်မရှိဘူး၊ ကျနော်နဲ့ကမြို့မှာတွေ့နေကြနဲ့ ရင်းနှီးနေကြတယ်မဟုတ်လား၊

ကျနော့်ရုံးချုပ်ကလည်း အချိန်ပြည့်နေစရာမလိုဘူးလေ၊ အဲဒီတော့သူတို့သွားချင်တဲ့ နေရာကျနော့်ကား နဲ့လိုက်ပို့ပေးနိုင်တယ်ဆိုတော့ လည်းပိုအဆင်ပြေတာပေ့ါလေ၊သူတို့အတွက်ပေ့ါ၊ ပထမတွေ့စတော့ မီးငယ်တယောက် မျက်နှာလေးအန်းတန်းတန်းနဲ့ ရှက်ရွံ့ရွံ့ လေးဖြစ်နေတယ်၊ ကျနော်က ဘာမှမဖြစ်ဖူးသလို နေပြလိုက်မှသူ့အမေရှေ့ မှာ ရဲရဲတင်းတင်းလေး ပြန်ဖြစ်လာတယ်၊

ပထမရက်ပိုင်းလောက်က ကျနော်မီးငယ်နဲ့နှစ်ယောက်ထည်း အခွင့်အရေးတခါ မှမရခဲ့ဘူး၊ နောက်သုံးလေးရက် လောက်ကြာတော့ ကြီးမေက အလုပ်ကိစ္စနဲ့သွားရင် မီးငယ် ပျင်းမှာစိုးလို့ အိမ်မှာ ထားခဲ့တယ်၊ သားကျောင်းမရှိတဲ့ရက်တွေဆို သူကမီးငယ်သွားချင်တဲ့ နေရာလိုက်ပို့ပေးတတ်တယ်လေ၊ သားကျောင်းသွားရင် လည်းအိမ်မှာ တီဗီ၊ ဗီဒီယိုကြည့်ပေ့ါ၊

တနေ့တော့သားကလည်းကျောင်းသွား ကျနော်လည်းအားတော့ ကြီးမေတို့နဲ့ နာမည်ကြီးထမင်းဆိုင် တခုမှာသွားစားပြီး ကြီးမေ အလုပ်ရှိတဲ့ပွဲရုံကို လိုက်ပို့ပေးလိုက်တယ်၊ ပွဲရုံရောက်တော့ ကျနော်က ကြီးမေကိုပြန်တော့ မယ်လို့နူတ်ဆက်ပြီး ထွက်လာခဲ့တယ်၊ ကားစက်နိုးပြီးထွက်မလို့လုပ်တုန်း မီးငယ်အထဲကပြေးထွက်လာပြီး ကျနော့်လှမ်းခေါ်တယ်၊

"..ဦးဇော်...ခနလေး...မေမေကပြောစရာရှိလို့တဲ့.." ကျနော်ခနရပ်စောင့်နေတုန်း ကြီးမေထွက်လာတယ်၊

"..ကိုဇော်ဦး..အခုဘယ်သွားစရာရှိလဲ...အားလားဟင်.."

"ဟင့်အင်း..ဘယ်မှသွားစရာမရှိပါဘူး..အိမ်ပြန်ဖို့ပဲရှိတယ်..အားပါတယ်.ဘာဖြစ်လို့လဲ.."

"ကျမတို့..ဒီနေ့ ရုပ်ရှင်ကြည့်မလို့ အထူးတန်းက လက်မှတ်ဝယ်ထားတာ ..အခု ကျမသူငယ်ချင်းက. သူ့ရဲ့ ကုန်ကားတွေ နယ်က ဝင်လာလို့ တဲ့ မလိုက်နိုင်တော့ဘူး ..အဲဒါ လက်မှတ်တစောင် ပိုနေလို့..ပြီးတော့ ကျမတို့သားအမိ နှစ်ယောက်ထဲလည်း ဖြစ်နေ လို့လေ. လိုက်ခဲ့ပါလား အလုပ်အားရင်.."

"ကောင်းသားဘဲ..ကျနော်လဲ..ဒီနေ့ပျင်းနေတာနဲ့..ကဲကဲကားပေါ်တက် သွားကြမယ်.."

အဲဒီလိုနဲ့ ရုပ်ရှင်ရုံ အထူးတန်းမှာကျနော်တို့ ဝင်လိုက်ကြတယ်၊ ကျနော်တို့သုံးခုံတွဲရဲ့ဘေးတဖက်တချက်မှာက ယောက်ျားလေးတွေ ဆိုတော့ မီးငယ်ကို ခလယ်မှာထားပြီး ကျနော်နဲ့ကြီးမေက တဖက်တချက်မှာ ထိုင်ကြတယ်၊ စထိုင်ကတဲက ကျနော့်အတွေးအာရုံမှာ ရေတွင်းဘေး မီးငယ်ကျနော့်ကို ဝွင်းထုပေးပြီး ကျနော့်သုတ်ရည်တွေ သူ့မျက်နာပေါ်ပန်းထွက် သွားတာတွေပြန်တွေး မိရင်းက လီးတောင်နေပြီလေ၊

ဒါပေမဲ့ဘေးမှာက သူ့အမေကြီးနဲ့ တခုခုကြောင့်များ အမှားလုပ်လိုက်မိရင် တသက်လုံးထိန်းလာ တဲ့သိက္ခာကျ ပြီးစောစော ကိုလည်း ဘယ်လို မျက်နာပြရမှာလည်း၊ တွေရင်း လုံချည်ပေါ်ကဘဲ ကိုယ့်လီး ကိုယ်ပွတ်ပေးနေမိတယ်၊

ဒါပေမဲ့ရုပ်ရှင် စပြပြီး နဲနဲကြာလာတော့ စိတ်ကစပြီး ရာဂရှိန်တက် လာတယ်ကြိုးစား ကြည့်ရင်ရနိုင်တဲ့ အခြေအနေမှာလည်းရှိနေတယ်၊ ဒီလိုအခွင့်အရေးမျိုး နောက်ရဖို့ ဆိုတာဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ၊ မီးငယ်က ကျနော့် ညာဘက်မှာထိုင် နေတာမဟုတ်လား၊ ကျနော့် ဘယ်ဘက်လက်ကို ကျနော့်ရဲ့ညာဂျိုင်းအောက်က လျှိုသွင်း ပြီး မီးငယ်ရဲ့ဘယ်လက်မောင်းလေးကိုထိ ကြည့်လိုက်တယ်၊

မီးငယ်တယောက် မလှုပ်မရှား ဘဲနေလို့ ပိုရဲလာတယ်၊ မီးငယ်ရဲ့ လက်ကလေးကို မှောင်ထဲမှာမသိမသာဆွဲ ယူလာပြီး ကျနော့်လီးကြီးပေါ်တင်ပေးလိုက်တယ်၊ မီးငယ်ကလည်းခေသူ မဟုတ်ပါကျနော့် ရဲ့ ပုဆိုးအောက်က အတွင်းခံဘောင်းဘီအပြင်ကို ထုတ်ထားတဲ့ လီးကြီးကို သူမရဲ့ လက်ဖဝါးနုနုလေးနဲ့ ဆုပ်ကိုင်ပြီး ပွတ်သပ်ပေးနေတယ်၊ နောက်တော့ ကျနော့် ရဲ့သံချောင်းကြီးလို တင်းမာနေတဲ့လီးကြီးကို တင်းတင်းလေး ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဂွင်းထုပေးနေ တော့ ရုပ်ရှင် မပြီးခင်ဘဲ ကျနော့်မှာတချီပြီးသွား လို့လရည်တွေ ပုဆိုးထဲ တပြွတ်ပြွတ် ပန်းထွက်သွားပါတော့တယ်။

ရုပ်ရှင်ကပြီး လို့ပြန်လာကြတော့ မချိုမချဉ် အပြုံးနဲ့ မီးငယ်ရဲ့ နောက်ပြောင်ပြောင် အမူအယာလေးကြောင့် ကျနော့် ရင်နဲ့ လီးမှာ မရိုးမရွ ဖြစ်ပြီး မီးငယ်ကို အရမ်းလိုး ချင်စိတ် ကတဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်နေရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆက်တွဲပြသနာ တွေကို တွေးပြီးကြောက်လို့ စိတ်ကို အတင်းထိန်း ပြီးရှောင်နေရပါတယ်၊

ညဖက်ကြတော့ လည်းအိပ်လို့မရ တာနဲ့ စာအုပ်တအုပ်ကောက်ဖတ် နေလိုက်တယ်၊ စာအုပ်ကလည်း ပျင်းစရာကောင်းသလိုဖြစ်လာပြီး အိပ်ယာပေါ်မှာ ညှောင်းလာတာနဲ့၊ ကုတင်ပေါ်ကထပြီး ရေသွားသောက်လိုက်အုန်း မယ်လေဆိုပြီး အောက်ထပ်ဆင်းလာလိုက်တယ်၊

မီးဖိုချောင်မှာ နာရီလှမ်း ကြည့်လိုက်တော့ ည၁၂ နာရီကျော် နေပြီ၊ အိပ်ဆေးသောက် အိပ်မှရတော့မယ် ဆိုပြီး သောက်ရေအိုးစဉ် နားကိုသွားတော့ ရေချိုးခန်း ထဲကမီးရောင်လှမ်းတွေ့လိုက်တယ်၊ အဲဒါနဲ့ တယောက်ယောက် မီးပိတ်ဖို့ မေ့သွားပြီး ညဘက်မီး ပြန်လာလို့ လင်းနေတာ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီးပိတ်မလို့ တံခါးကိုသွားဆွဲဖွင့်လိုက်တော့

"..ဟယ် မီးငယ် မအိပ်သေးဘူးလား.."

"..အို..ဦးဇော်.."

ရေချိုးခန်းထဲမှာ မီးငယ်တယောက် မျက်နာလေး နီရဲရဲ နဲ့ အိမ်နေရင်း တီရှပ်လေးနဲ့ ထမိန်ကပိုကရိုဝတ် ထားလို့၊

"..အိုး ဆောရီးနော်..ဦးဇော်က..မီးငယ်ရှိမှန်းမသိလို့.."

ကျနော်ကပြောပြီးနောက်လည့်အထွက်မှာ မီးငယ်က

"..ဦးဇော်.."

ကျနော်တံခါးဝ မှာရပ်ပြီး နောက်လှည့်ကြည့် လိုက်တော့

"..မီး အိပ်လို့မပျော်ဘူး ဦးဇော်..အိပ်ယာထဲမှာ..တလူးလူးတလိမ့်လိမ့် နဲ့ဆို မေမေ ကအိပ်လို့မရဘဲမီးငယ်ကို ဆူမှာစိုးလို့..."

"..ဘာဖြစ်လို့အိပ်မရတာလဲ..မီးငယ်..အိုက်လို့လား.."

"..ဟင့်အင်း..မီးငယ်..တကိုယ်လုံးညောင်းနေသလိုဘဲ..နောက်ပြီးတော့..ဟိုဟာ..ဟင့်အင်းသွား.မပြောတော့ဘူး.."

"..ဦးလည်း..မီးငယ်လိုပါဘဲ..အိပ်လို့မရလို့.."

ကျနော်က ပြောရင်းအနားတိုးကပ်သွားလိုက်တယ်၊ နောက်တော့ မီးငယ်ရဲ့ခပ်မော့မော့ မျက်နှာပြင်လေးပေါ်က နီထွေးထွေး နှုတ်ခမ်းအစုံကို အသာငုံခဲ ပြီးစုပ်လိုက်တယ်၊ မီးငယ်ရဲ့ လက်တွေကလည်း ကျနော့်ရဲ့ လည်ဂုတ်ကို တွဲခို သိုင်းဖက်လာခဲ့တယ်၊ ကျနော်ကခေါင်းငုံ့ပြီးနမ်းပေမဲ့ မီးငယ်က ကျနော့်ကိုမှီဖို့ ခြေဖျားလေး ထောက်ထားရတယ်၊ အဲဒါကြောင့် စွံ့ကားတက်လာတဲ့ ဖင်လုံးလုံးလေး ကို လက်ဖဝါးနဲ့ ရွရွလေး ပွတ်ပေးရင်းက အိအိ တုံတုံလေး မို့ အားမလိုအားမရ ဆုပ်ညှစ် လိုက်မိတယ်၊

"..ဦး အခန်းထဲ သွားရအောင် မီးငယ်ရယ်.."

အဲလိုနဲ့ ကျနော့်အခန်းထဲက ကုတင်ပေါ်ကို မီးငယ်တယောက် ရောက်ခဲ့ ရပါပကော၊ ကျနော်က အလောသုံးဆယ် မီးငယ် ရဲ့အဝတ်အစားတွေ ကိုဆွဲချွတ်လိုက်ပေမဲ့ မီးငယ်ကရှက်လို့ မျက်နှာပေါ် စောင်ဆွဲပြီး အုပ်ထားလိုက်တယ်၊ အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး ကျနော်က ကုတင်ဘေး စားပွဲပုလေးပေါ်က စာကြည့် မီးရောင်အောက် မှာဖွေးမွတ်နေတဲ့ ပေါင်တန် နှစ်ချောင်းက လောလောဆယ် ကြည့်မဝနိုင်သေးဘူးလေ၊

သူ့အဒေါ်စောစောလို တုတ်တုတ် ခဲခဲ ပေါင်လုံးကြီးတွေမဟုတ်ဘဲ ဆင်ဆွယ် လိုအဆစ်အမြစ် မရှိချောမွေ့လှတဲ့ ပေါင်တန်လေးနစ်ချောင်းက ဖွေးဥ နေတာမို့ စိတ်မထိန်း နိုင်တော့ဘဲ၊တရှုပ်ရှုပ် ငုံကာနမ်းလိုက်မိတာပေါ့၊ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို အသာလေးခွဲလိုက်တော့ အမွေးမြှင် နုနုလေးတွေဖုံးနေတဲ့ အပျိုစင်စောက်ဖုတ် မို့မို့ဖေါင်းဖေါင်းလေး ကိုဘွားကနဲတွေ့လိုက်ရတယ်၊စောက်ဖုတ်ကလေးကလည်း အပျိုစင်စောက်ဖုတ်ကလေးမို့ လားမပြောတတ် ပါဘူး အကွဲကြောင်းလေးကသေးသေးနဲ့ ပန်းနုရောင် အတွင်းသားတွေက စောက်ရည်တွေနဲ့ရွှဲ ပြီး မီးရောင်အောက်မှာ ပြောင်လက်နေတယ်၊

ကျနော် မီးငယ်ရဲ့ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ထောင်ကားစေလိုက် ကာအလယ်မှာ မှောက်ရက်နေရာယူပြီးမှ အဖုတ် နှစ်ခမ်းသားတွေကို လျှာနဲ့ကုန်းရက် လိုက်တယ်၊ မီးငယ်လေး တွန့်ကနဲဖြစ်သွားတာတော့ သတိထားမိလိုက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မီးငယ်ရဲ့စောက်ပါတ်ထဲကို ကျနော့်လျှာစောင်း ထိုးထည့် အသွင်းအထုတ် လုပ်ပြီး အဖုတ် နှုတ်ခမ်းတွန့်လေးကို ဆွဲပြီးစုပ်လိုက်တော့ မီးငယ် ငြီးသံလေးတွေ ထွက်လာပြီး ကျနော့်ခေါင်းကဆံပင်တွေကို ဆွဲဆုပ်ကိုင်လာပါတယ်၊

ကျနော် အဲလိုမီးငယ်အဖုတ်ကို အားရပါးရ ရက်စုတ် နေရင်းက စောင်အောက်ရောက်နေတဲ့ မီးငယ် ရဲ့ လိမ်မော်သီးလောက်ရှိ တဲ့ နို့လေးနှစ်လုံးကို ဆုပ်ခြေပေးနေလိုက်ပါတယ်၊ ခနလေးနဲ့ မီးငယ်ခများပြီးသွားရှာ တယ်ထင်ပါတယ်၊ ခြေထောက်တွေ တောင့်တင်းပြီးတအင်းအင်းအော် ငြီးရင်းက ပျော့ခွေကျ သွားပါတော့တယ်၊ ကျနော်လည်း အဲဒီတော့မှ မျက်လုံးလေးပိတ်ပြီး အမောဖြေနေရှာတဲ့ မီးငယ်ကိုယ်ပေါ်က စောင်ကို ဆွဲဖယ်လိုက်ကာ မီးငယ်ရဲ့ ကိုယ်လုံးတီး အလှကို အားရပါးရ ခံစားရပါတော့တယ်၊

"..အို..ဦးဇော်ကလည်း ရှက်စရာကြီး.."

မီးငယ်ကပြန်ဖုံးဖို့ ကြိုးစားပေမဲ့ ကျနော်ကအလုပ်မခံ တော့ပါဘူး၊ ဘယ့်နယ့် ဒီလောက်လှတဲ့ ကိုယ်လုံးလေးကို၊ နို့လေး နှစ်လုံးက ပေါက်စီလုံးလေးတွေလိုဘဲ နို့သီးခေါင်း လေးတွေကသေးပေမဲ့ ဖြူဝင်းတဲ့ အသားပေါ်မှာ ညိုညိုလေးမို့ ထင်းနေတယ်၊ ကျနော်က နို့အုံလေးတွေကို ဖွဖွလေး ပွတ်ချေ ဆုပ်ကိုင်ရင်းက တဖက်ကို ငုံစုပ် လိုက်တယ်၊ မီးငယ် ကြောလေး ကော့တက်လာတယ်၊ စို့ကောင်းကောင်းနဲ့ ဘယ်ညာ နို့နှစ်ဖက် ကို တဖက်ဆီ စို့ပေး နေလိုက်တာ မီးငယ် ခများ တလူးလူး တလွန့်လွန့်နဲ့ ကျနော့် ဆံပင်ထဲ လက်ထည့်ပြီးကုတ်ခြစ်ပေးလာပါ တော့တယ်၊

မီးငယ်ကသူ့ ပေါင်လုံးတွေကိုလည်း ညှပ်ပြီး အချင်းချင်း ပွတ်နေ ပြီဆိုတော့ ခံချင်နေပြီ ဆိုတာသိတယ်၊ ဒီတိုင်းတော့ချလို့မဖြစ်ဘူး၊ ကောင်မလေးက ဆေးမစားထားဘူး ဗိုက်တော့ အကြီးခံလို့မဖြစ်ဖူး ဆိုပြီး

"..မီးငယ် ခနနော်..."

ဆိုပြီး အံဆွဲတခုထဲမှာ ဖွက်ထားတဲ့ ကွန်ဒန် တခုအမြန်ပြေးယူရတယ်၊ လိုရမယ်ရ လိုးရှင်းအဆီဗူး ပါဆွဲလာခဲ့လိုက်တယ်၊ မာတင်းနေတဲ့လီးကြီး ကိုကွန်ဒန် ကမာန်းကတန်းစွတ်ပြီးတော့ လက်တဖက် နဲ့ကိုင် ထိန်းရင်း မီးငယ်ရဲ့ အဖုတ် နှုတ်ခမ်းဝကို လီးထိပ်နဲ့ အထက်အောက် ပွတ်သပ်ပေးလိုက်တယ်၊

" ..ဟင်..ဦးဇော်..မီးကိုဘာ လုပ်မလို့လဲ.."

"ဦးဇော်က မီးငယ်ကို အရသာကောင်း တာပြမလို့ပါ.."

"..အို့ ဦးဇော် ဟာကြီးက အကြီးကြီးပဲ..မီးဟာလေးထဲဆန့်ပါ့မလားဦးရယ်.."

"..ဆန့်ပါတယ်မီးငယ်ရဲ့..ဦးဖြေးဖြေးချင်း လုပ်ပေးမယ် နာရင်ပြောနော်..ဦးအရမ်းမလုပ်ပါဘူး.."

"အို့အမေ့....နဲနဲနာတယ်ဦး.."

ကျနော့် လီးခေါင်းက မီးငယ်ရဲ့အဖုတ်ဝကို ဒစ်လောက်အထိဘဲဝင်ရသေးတယ်၊အရမ်းကြပ်တာဘဲ၊ မီးငယ်က ကျနော့်ရင်ဘတ်ကိုတွန်းထားတယ်၊ ကျနော်ကလီးကိုအသာလေးပြန်ဆွဲထုတ်ရင်းထိတ်ဖူးမှာ လိုးရှင်းတွေ အုံပြီး များများ လိမ်းပွတ်လိုက်တယ်၊ ပြီးမှဖြေးဖြေးချင်းပြန်ဖိသွင်းတော့ စေးကြပ်နေပေမဲ့ ဆီတန်ခိုးကြောင့်အိကနဲဝင် သွားတယ်၊

"အား..ရှီး..ကျွတ်ကျွတ်..အမလေး ဦးရယ်..သမီးရဲ့ အဖုတ်လေး ကွဲပါပြီ.."

မီးငယ်ဘာမှန်းမသိခင်မှာဘဲ၊ ကျနော့်ရဲ့ လီးကြီးကအဆုံးထိဝင်သွားပါပြီ၊ မီးငယ်ခမျာ ရုတ်တရက်နာရှာ လွန်းလို့ကျနော့်ကို အတင်းတွန်းပြီးရုန်းထွက်ဖို့ကြိုးစား ပါတယ်၊ဒါပေမဲ့ ကျနော်က ဆီးခုံနှစ်ခုကိုဖိကပ်ထား ပြီးကျနော့်လီးကြီး မီးငယ် အဖုတ်ထဲမှာ အသားကျသွားအောင် စိမ်ထားလိုက်ပါတယ်၊ တဖြေးဖြေးနဲ့မီးငယ် ငြိမ်သွားတော့မှ၊တဖြေးဖြေးချင်း အဝင်အထွက်စလုပ်တော့တာပေါ့၊

<u>မီးငယ်</u>

အမလေး ဦးဇော်ရဲ့ လီးကြီးက ကြီးလိုက်တာ ကျမရဲ့ အဖုတ်လေး ထဲမှာကျပ် ထုတ်နေတယ်၊ ဦးဇော် အဆုံးထိသွင်းလိုက်တာ ကျမရင်ခေါင်းတခုလုံးပြည့်သွားပြီး လည်ချောင်းထိရောက်လာသလိုဘဲ ခံစားရတယ်၊ ဦးဇော်က လီးကြီးဆွဲထုတ်လိုက် ရင်ကျမရင်ထဲက ကလီစာတွေ ပါ ပါသွားသလိုဘဲ ဟာကနဲဖြစ်သွားတယ်၊ လီးကြီးကျမအဖုတ် ထဲက ကျွတ် ထွက်သွားမှာစိုးလို့ ဖင်ကိုကော့ပေးမိတယ်၊ ဦးဇော်က ပြန်ဆောင့်သွင်းလိုက်ရင် အိကနဲ စီးကျပ်သွားပြီး ကျမ အဖုတ် အတွင်းနံရံ မှာဘယ်လိုပြောရမှန်းမသိအောင် ကောင်းတဲ့ အရသာကိုခံစားရတယ်၊ ဦးဇော်က ပထမ ကျမနာမှာစိုးလို့ ဖြေးဖြေးချင်း အဝင်အထွက်လုပ် ပေးနေပေမဲ့ ကျမကဖင်ကို ကြွကြွပေးပြီး တုန့်ပြန်လာတာ တွေ့လို့သူ့ဆောင့်ချက်တွေက မြန်လာပါတယ်၊

...ဖွတ်...ပြွတ်....ဖွတ်..ပြွတ်....

သိတ်မကြာဘူးလို့တော့ ထင်ပါတယ်၊ ဦးဇော်ရဲ့ လီးကြီးက ကျမရဲ့ အဖုတ်ထဲမှာ ဖေါင်းကါးလာသလိုဘဲ၊ ကျမ အဖုတ်ထဲမှာ ပိုကြပ်လာသလိုဘဲ ၊အဖုတ်ထဲမှာလည်း တအားယားလာလို့ ဦးဇော်ကို အတင်းအကြပ်ဖက်တွယ်ပြီး ကျမရဲ့ဖင်ကို ကော့ကော့ပေးနေမိတယ်၊

...အင်း...ဟင်း...

..ဖွတ်...ဖတ်...ဖွတ်..ဖတ်...

ဦးဇော်ကလည်းသိတယ်ထင်တယ်၊ တအားကုန် ဖိဆောင့်နေတော့တာပါဘဲ၊ ကျမ အကြောအခြင်တွေ တောင့်ပြီး ဘာဖြစ်သွားမှန်းမသိလိုက်ဘူး၊ ကျမ ဦးဇော်ကိုဘဲတအားဖက်ပြီးငြိမ်နေလိုက်မိတယ်၊ ကျမ စောက်ခေါင်းထဲမှာ ဦးဇော် လီးကြီး ဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲဖြစ်နေတာတော့ ခံစားနေရတယ်၊

အိုးကောင်းလိုက်တာရှင်၊ ပြီးသွားတယ်ဆိုတာဒါမျိုးများလား၊

သောင်းထွေး

ကျနော်တချီပြီးသွား လို့မပြော့မမာလေးဖြစ်နေတဲ့ လီးကြီးကို ဒေါ်ဒေါ်စော အဖုတ်ထဲမှာစိမ်ထားရင်း ဆိုဖါပေါ်မှာ မှောက်ရက်ဖြစ်နေတဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စောပေါ်ထပ် အိပ်ရင်း အမောဖြေနေမိတယ်၊

"..ဟော့မောင်သောင်း..ထအုန်း မင်းကိုယ်ကြီးက အလေးကြီးဘဲ တခါထည်းဖိထားလိုက်တာ.."

ကျနော်ထရပ်လိုက် တော့ လီးကြီးကပြွတ်ကနဲ ထွက်လာပြီး ဒေါ်ဒေါ်စော အဖုတ်ထဲက အရည်တွေ သူ့မပေါင် ရင်းကို စီးကျလာယ်၊

ဒေါ်ဒေါ်စောက ခါးမှာ ကွင်းလုံးဖြစ်နေတဲ့ ထမိန်ကို ကမန်းကတန်းရင် လျှားပြီး ရေချိုးခန်း ဘက်ပြေးထွက်သွားတယ်၊ ကျနော်လည်းရေတင် လာတာနဲ့ မီးဖိုချောင်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်၊ အိမ်မှာ မခိုင်လည်း မရှိဘူး ဆိုတော့ ဖွားဖွားကလည်း ကိုယ့်ဘာသာ အောက်ဆင်းမလာနိုင်ဘူးဆိုတာသိလို့ လုံချည်တောင် ကောက် မဝတ်တော့ဘဲ ဝှေးတန်းလန်းနဲ့ထွက်လာခဲ့တယ်၊

" ဟော့ အရှက်လည်းမရှိဘူး သူ့ဟာကြီးတန်းလန်းနဲ့.."

ရေချိုးခန်းထဲက ထမိန်ရင်လျှားနဲ့ထွက်လာတဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စောက လီးတန်းလန်းနဲ့ ရေသောက်နေတဲ့ ကျနော့်ကို ပြုံးစေ့စေ့ ကြည့်ပြီးလှမ်းပြောလိုက်တာပါ၊

ကျနော်ကပြန်ပြုံးပြလိုက်ပြီး ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး လီးကြီးကို ရေအေးအေးနဲ့ လောင်းပြီး ဆပ်ပြာမွှေးနဲ့ပွတ်သတ် ဆေးလိုက်တယ်၊ ကျနော် ရေချိုးခန်း အပြင်ထွက်လာတော့ ဒေါ်ဒေါ်စော တယောက် ကြက်ဥ နှစ်လုံး ကိုခွဲတ်ပူး ထဲကရေနွေးနဲ့ ပုဂံလုံးတခုထဲစိမ်နေတာ တွေ့ရလို့၊

" ဒေါ်ဒေါ်စော အဲဒါဘာလုပ်ဖို့လည်း."

"မင်း စားဖို့လေ..ဗိုက်မစာဘူးလား ငါတောင် နဲနဲစာသလိုဖြစ်လာလို့."

ကျနော်က ဒေါ်ဒေါ်စော အနားကပ်သွားတယ်၊ ထမိန်ရင်လျှားထားလို့ လွတ်နေတဲ့ အသားပြင် ကဖြူဝင်းမွတ် နေပြီး နို့ကြီးနှစ်လုံးကလည်း မို့မေါက်ထနေတာမို့ အနီးကပ်ကြည့်ရင်း ကျနော့်စိတ်တွေပြန်ထလာရတယ်၊ ပြည့်ပြည့် ဖေါင်းဖေါင်း လက်မောင်းအိုးကြီးကို ကျနော်က နုတ်ခမ်း အစုံနဲ့ မထိတထိလေးနမ်းလိုက်ရင်း လျှာလေးနဲ့ ထုတ်ရက်လိုက်တော့ ဒေါ်ဒေါ်စော အို့ ကနဲတွန့်သွားတယ်၊ ကျနော်က စွံကားနေတဲ့ ဖင်သားလုံးလုံးကြီး တွေကိုလည်း အားရပါးရ ဖမ်းဆုပ် ညှစ်လိုက်တယ်၊

"အို့ သူသိပ် လက်သရမ်းတာဘဲ တကထဲ စားစရာရှိတာ စားလိုက်အုန်း..ရော့"

ဒေါ်ဒေါ်စောက သူဖေါက်ထည့်ထားတဲ့ ကြက်ဥ ရေနွေးဖျောနဲ့ ငှက်ပျောသီး ဖီးကြမ်း တလုံးကျနော့်ကို ထိုးပေးလိုက်တယ်၊ ကျနော်က မီးဖိုချောင်က ကုလားထိုင် တလုံးမှာ ထိုင်ချရင်း ဒေါ်ဒေါ်စောပေးတဲ့အစာတွေ ကိုယူ စားလိုက်တယ်၊

"ဒေါ်ဒေါ်စော ကျနော် မေးစရာရှိလို့ စိတ်မဆိုးရဘူးနော် မဖြေချင်ရင်မဖြေပါနဲ့"

"ဘာများလည်း မေးခွန်းကို အရင်နားထောင်ပြီးမှ စိတ်ဆိုးမဆိုးပြောမယ်"

ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ ပြုံးစစ အမူအရာကြောင့် စိတ်ဆိုးမှာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ သိနေလို့ ကျနော်က

"ဒေါ်ဒေါ်စော လီးစုပ် ဖူးလားဟင်"

"အောင်မလေး ဘာများလဲလို့ ငါကအိမ်ထောင် သည်ဘဲ လုပ်ဖူးတာပေါ့"

" ဟုတ်လား ကျနော် တခါမှ လီးစုပ်ပေးတာ မခံဖူးဘူး ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာဘဲတွေ့ဖူးတာ၊ ဒေါ်ဒေါ်စော ကျနော့်ကို စုပ်ပေးပါလားဟင်"

"အောင်မယ် လူလယ်ကျလို့ ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် မလုပ်ဖူးတာနဲ့ သူများကလုပ်ပေးရမယ် တော်ပါ"

"ကျနော်လည်း ဒေါ်ဒေါ်စော ခိုင်းတာဘာမဆို လုပ်ပေးပါ့မယ် ဒေါ်ဒေါ်စောရယ်၊ ကျနော် အခုဘဲ ရေချိုးခန်းမှာ ဆပ်ပြာနဲ့ ဆေးလာတာပါ၊ သန့်ပါတယ် ၊ လုပ်ပေးပါ နော် နော် ၊ဒေါ်ဒေါ်စောရယ်"

"ဟွန်း ဒီကသနားလို့ လုပ်ပေးတာနော် အမြဲတန်းမရဘူး နားလည်လား"

ဒေါ်ဒေါ်စောက ကျနော့်ရှေ့မှာ ဒူးထောက်လိုက်ပြီး တဖြေးဖြေး မာလာပြီ ဖြစ်တဲ့ ကျနော့် လီးကြီးကို သူမရဲ့လက်ဝါးနဲ့ ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ဖြေးဖြေးချင်း ပွတ်သပ်ပေးနေတယ်၊ ပြီးမှ သူ့နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ ဒစ်ဖူး ကိုငုံပြီး အသာစုပ်လိုက်တယ်၊ သူလျှာထိတ်ဖျားလေးနဲ့ ကျနော့်လီးထိတ် အကွဲကြောင်းလေးကို လာထိုးဆွလိုက် လို့ထွန့်ထွန့်လူး သွားရတာတော့ကျနော်ပေါ့ဗျာ၊

ဒေါ်ဒေါ်စောက ကျနော့်လီးထိပ် ကွမ်းသီးလုံးကို ပါးစပ်မှာငုံ သူမရဲ့ နှုတ်ခမ်းကိုစေ့ပြီး ခပ်ပြင်းပြင်းလေး စုပ်ထည့်လိုက်ရာ ကျနော့်မှာချက်ခြင်း သုတ်ထွက်သွားမလောက်ကို အရသာခံစားလိုက်ရတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ အုပ်ထူထူ ဆံထုံးအောက်က လည်ဂုတ်လေးကို ကိုင်ပြီးပွတ်ပေးနေမိတယ်၊ နောက်တော့ ဒေါ်ဒေါ်စောက သူ့နှုတ်ခမ်းကိုစိပြီး သူမရဲ့မျက်နှာကိုဘဲ ငုံလိုက်မော့လိုက်နဲ့ ကျနော့်လီးကြီး ကိုပွတ်ပေးနေတော့တာပေါ့၊

ကျနော့်မှာတော့ လီးထိတ်ဖျားမှာ ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ့ အာခေါင်ထဲက ပူနွေး နူးညံ့တဲ့ အရသာ နဲ့ လီးတန် တလျှောက်လုံးမှာ ဒေါ်ဒေါ်စောရဲ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာနဲ့ ပွတ်သပ် မှုတို့ကြောင့် ဖေါ်မပြနိုင်လောက်တဲ့ အရသာကောင်းကောင်းခံစားနေရပါတယ်၊

အဲဒါအပြင် ကျနော်တို့ မြို့လေးမှာ ကျနော့်မိဘ အပါအဝင် လူအများကကြောက်ရွံ့ ရိုသေ လေးစားရတဲ့ တရားသူကြီးမ ကအခု ကျနော်ထိုင်နေတဲ့ မီးဖိုချောင် ကုလားထိုင်ရှေ့ မှာဒူးထောက်ထိုင်ရင်း မရွံ့ မရှာ သူမရဲ့ ပါးစပ်နဲ့ ကျနော့်လီးကြီးကို ငုံစုပ်ပေးနေတာ ၊ စေ့စေ့တွေးလိုက်ရင် ကြက်သည်းတောင်ထချင်စရာဘဲ၊ ကျနော် ပြောပြရင်တောင် ဘယ်သူမှယုံမှာမဟုတ် ဘဲ ကျနော်ဘဲဂျောက်ပေါက်တိုးမှာ၊ တွေးနေရင်းနဲ့ ဘဲကျနော့်လီးကြီးက အရမ်းယားလာပြီး ပြီးချင်လာလို့ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ဆံထုံးကြီး ကိုဆုပ်ကိုင်ပြီး ဒေါ်ဒေါ်စော ပါးစပ်ကို စောက်ပတ်အလား သဘောထားပြီး ကျနော့်လီးကြီးနဲ့ ပယ်ပယ် နယ်နယ် လိုးပေးလိုက်ရာ ထိန်းမထားနိုင်တော့ဘဲ လရည်တွေ တဖြောဖြောနဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ လည်ချောင်းထဲ ပန်းထုတ်လိုက်မိပါတော့တယ်၊

ကျနော့် လရည်တွေကလည်း များလိုက်တာလို့ ကိုယ့်ဘာသာတောင် ထင်မိတယ် မဆုံးနိုင်တော့ဘူး၊ဒေါ်ဒေါ်စော ခမျာ မသီးအောင် ကမာန်းကတန်းမျိုချနေရရှာတယ်၊ ပြီးမှ ပါးစပ်ကိုလက်ဝါးနဲ့အုပ်ပြီး ရေချိုးခန်းထဲကိုပြေးဝင် သွားရှာတယ်၊ ကျနော်က ထမိန်ရင်လျှားနဲ့ ရေချိုးခန်းဘက်ကိုပြေး သွားတဲ့ ဒေါ်ဒေါ်စော ရဲ့ ထမိန်နဲ့ ကပ်ပြီး ကျောက်ကျောတုန်း တွေလို တုန်ခါယမ်းသွားတဲ့ ဖင်လုံး ကြီးတွေကို ကြည့်ရင်း ဟင်းဒီညတော့ အိပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ် တော့ဘူးဆိုတာ ....